

การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ
กรมสามัญศึกษา

DRUG ABUSE OPERATION IN PUBLIC HIGH SCHOOLS
SAMUTHPRAKARN PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-420-6

การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ
กรมสามัญศึกษา

DRUG ABUSE OPERATION IN PUBLIC HIGH SCHOOLS
SAMUTHPRAKARN PROVINCE

เลขที่.....
เลขทะเบียน..... 40785
วัน, เดือน, ปี 26 พ.ย. 2544

.b.....
.i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-420-6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**DRUG ABUSE OPERATION IN PUBLIC HIGH SCHOOLS
SAMUTHPRAKARN PROVINCE**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2001

ISBN 974-648-420-6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2001

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ
กรมสามัญศึกษา

DRUG ABUSE OPERATION IN PUBLIC HIGH SCHOOLS
SAMUTHPRAKARN PROVINCE

ชื่อนักศึกษา นายทศพร ธาราศักดิ์

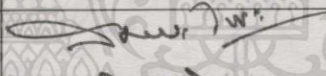
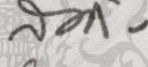
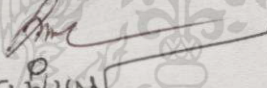
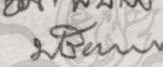
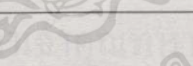
รหัสประจำตัว 41064103

ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.สมพร ไชยะ

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.ดร.สรศักดิ์ วรอินทร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
รศ.ดร.สมพร ไชยะ	
ผศ.ดร.สรศักดิ์ วรอินทร์	
ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์	
ดร.ณรงค์ พิมสาร	
รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 31 สิงหาคม 2544 เวลา 9.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.บุญรัตน์ อัคร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 12 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา

นักศึกษา

นายทศพร ธาราศักดิ์

รหัสประจำตัว

41064103

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

การบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ.

2544

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. สมพร ไชยะ

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรรค์ วรอินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ใน 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา และ ด้านการฟื้นฟู โดยการจำแนกตามตำแหน่งของบุคลากร และ ตามขนาดของโรงเรียน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา จำนวน 398 คน โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 214 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 52 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

โดยใช้ t-test วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOW

ผลการวิจัยปรากฏได้ดังนี้

1. ผู้บริหาร ครู - อาจารย์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา มีการดำเนินการในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหาร ครู - อาจารย์มีการดำเนินการในด้านการป้องกันเป็นลำดับแรก และอยู่ในระดับมาก ลำดับรองลงมา คือ ด้านการปราบปราม ด้านการฟื้นฟู และด้านการบำบัดรักษา ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากร มีการดำเนินการในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความแตกต่างกันอยู่ ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ที่เหลือนอกนั้นผู้บริหาร ครู - อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ต่อการดำเนินการสารสนเทศใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน มีการ
ดำเนินการในภาพรวม แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความแตกต่างกัน อยู่ 2 ด้าน คือ
ด้านการป้องกัน และด้านการฟื้นฟู

Thesis Title	Drug Abuse Operation in Public High Schools Samuthprakarn Province
Student	Mr. Tosaporn Tarasak
Student ID.	41064103
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2001
Thesis Advisor	Associate Professor Dr.Somporn Chaiya
Thesis Co-advisor	Assistant Professor Dr.San Worainthapra

ABSTRACT

This research was aimed to studying and comparing opinions of school administrators, and teachers regarding drug abusing operation in Samuthprakarn Public High School, Department of General Education under four aspects ; prevention, suppression, curation and revival.

The research popular included 398 school administrators and teachers in Samuthprakarn Public high School, and 214 sample. The data collection instrument was a 52-item, and 5 point rating scale questionnaire constructed by the researcher. Statistics for use in data analysis were percentage, mean and standard deviation. The t-test was employed for hypothesis testing. The collected data were computed through SPSS for Window.

The findings revealed that:

1. For overall, opinions of school administrators and teachers regarding drug abusing operation in Samuthprakarn Public High School Department of General Education were at a moderate level. When individual aspects were analyzed, it was found that drug abusing operation for an aspect called prevention was firstly prioritized at a high level, followed by those aspects : suppression, revival and curation.

2. For overall, the school administrators and teachers who differed in terms of personnel positions indicated no statistically significant difference in their opinions of drug abusing operation in Samuthprakarn Public High School. When individual aspects were analyzed, it was found they indicated a statistically significant difference in their opinions of drug abusing operation for an aspect namely curation. They indicated no statistically significant difference in their opinions of drug abusing operation for other aspects.

3. For overall, the school administrators, and teachers who differed in terms of school size indicated a statistically significant difference in their opinions of drug abusing operation in Samuthprakarn Public High School, Department of General Education. When individual aspects were analyzed, it was found that they indicated a statistically significant difference in their opinions of drug abusing operation for these two aspects : prevention and suppression.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาของ รศ.ดร.สมพร ไชยะ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และ ผศ.ดร.สรรค์ วรอินทร์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้ความสนใจให้คำปรึกษา ติดตาม แนะนำ ตรวจสอบ ชี้แจงข้อบกพร่อง อีกทั้งให้กำลังใจมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และการเสียสละของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมทุกท่าน ท่านได้ทุ่มเทถ่ายทอดความรู้ แนวคิด ตลอดจนวิทยาการต่างๆ และให้กำลังใจตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขเครื่องมือในการวิจัยให้มีคุณภาพอธิบดีกรมสามัญศึกษา ผู้บริหาร ครู - อาจารย์ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ที่ให้ความเอื้อเฟื้อในการให้ข้อมูลต่างๆสำหรับการวิจัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์นี้ ให้กับสถานศึกษาต่างๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการเสพติดในทุกสถานศึกษา และขอขอบเพื่อเป็นเครื่องบูชาพระคุณบุพการี คณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ทศพร ชาราศักดิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.4 ทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.6 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์.....	7
1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 ความหมายและประเภทของสารเสพติด.....	10
2.2 สาเหตุของการติดสารเสพติด.....	12
2.3 แนวทางการดำเนินการแก้ไขปัญหาสารเสพติด.....	25
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล.....	43
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ต่อการดำเนินการ สารเสพติด ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา.....	47
4.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ต่อการดำเนินการ สารเสพติดใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามตำแหน่งของบุคลากร.....	55
4.4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ต่อการดำเนินการ สารเสพติดใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามขนาดของ โรงเรียน.....	64
4.5 แบบสอบถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการ สารเสพติดใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา.....	74
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	76
5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	76
5.2 สมมติฐานการวิจัย.....	76
5.3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	76
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	78
5.5 อภิปรายผลการวิจัย.....	80
5.6 ข้อเสนอแนะ.....	97
5.7 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	98
บรรณานุกรม.....	99
ภาคผนวก.....	102
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	103
ภาคผนวก ข ตารางแสดงจำนวนผู้ติดยาเสพติด.....	114
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	119
ประวัติผู้เขียน.....	132

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

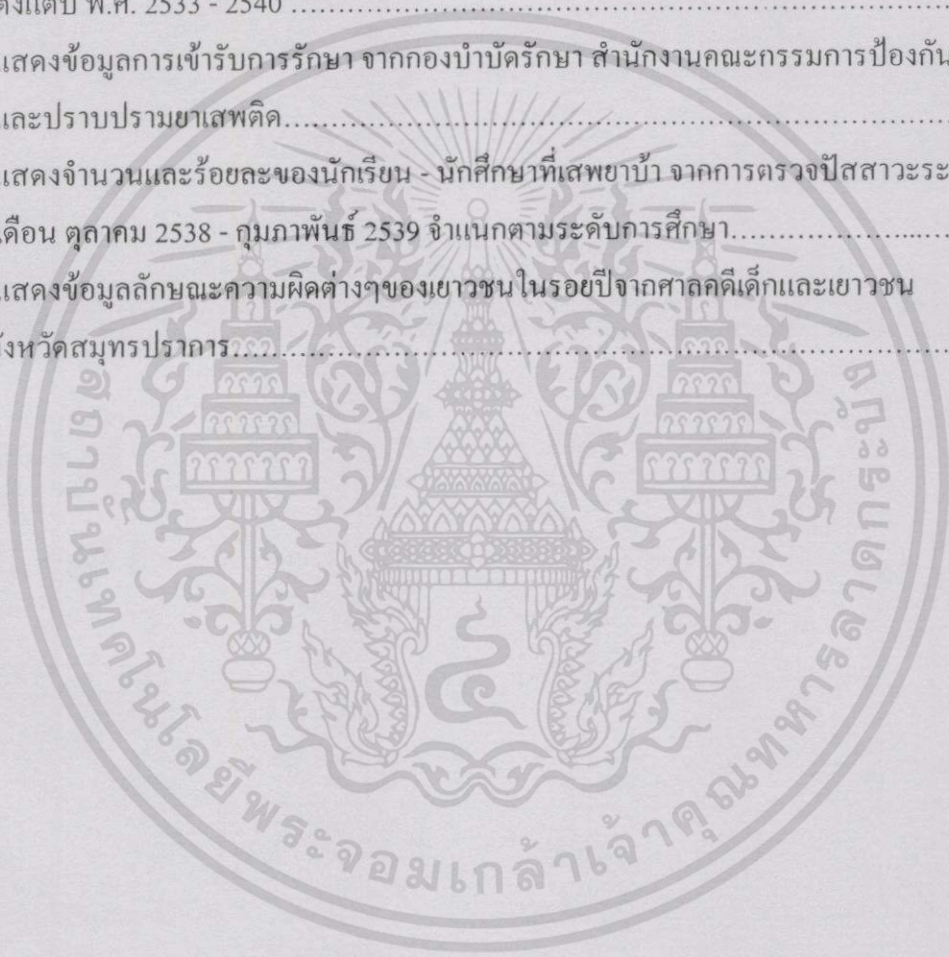
ตารางที่	หน้า
3.1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา.....36
3.2	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของครู-อาจารย์ และผู้บริหารจำแนกตาม โรงเรียนขนาดกลาง.....38
3.3	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างครู-อาจารย์ และผู้บริหาร จำแนกตาม โรงเรียนขนาดใหญ่.....38
4.1	ข้อมูลทั่วไปแสดงจำนวน ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของตำแหน่ง เพศ ขนาด โรงเรียน และอำเภอของกลุ่มตัวอย่างใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา.....45
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารสนเทศใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ด้านการป้องกัน.....47
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารสนเทศใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ด้านการปราบปราม.....49
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารสนเทศใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ด้านการบำบัดรักษา.....51
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารสนเทศใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ด้านการฟื้นฟู.....53
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารสนเทศใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา โดยภาพรวม.....54
4.7	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการ สารสนเทศ ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามตำแหน่ง ของบุคลากร ด้านการป้องกัน.....55
4.8	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการ สารสนเทศ ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามตำแหน่ง ของบุคลากร ด้านการปราบปราม.....58

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการ สารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามตำแหน่ง ของบุคลากร ด้านการบำบัดรักษา.....	60
4.10 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการ สารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามตำแหน่ง ของบุคลากร ด้านการฟื้นฟู.....	62
4.11 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการ สารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามตำแหน่ง ของบุคลากร โดยภาพรวม.....	63
4.12 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการ สารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามขนาดของโรงเรียน ด้านการป้องกัน.....	64
4.13 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการ สารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามขนาดของโรงเรียน ด้านการปราบปราม.....	67
4.14 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการ สารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามขนาดของโรงเรียน ด้านการบำบัดรักษา.....	69
4.15 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการ สารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามขนาดของโรงเรียน ด้านการฟื้นฟู.....	71
4.16 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการ สารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา โดยภาพรวม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	73
4.17 ค่าความถี่และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา.....	74
ข 1 แสดงจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่ใช้ยาเสพติดประเภทต่างๆจำแนกตามภูมิภาค.....	115

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ข 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เสพยาบ้า จำแนกตามภาคต่างๆ	115
ข 3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เสพยาบ้า.....	116
ข 4 แสดงจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาเสพติดทั่วประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 - 2540	116
ข 5 แสดงข้อมูลการเข้ารับการรักษา จากกองบำบัดรักษา สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด.....	117
ข 6 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน - นักศึกษาที่เสพยาบ้า จากการตรวจปีสวาระระหว่าง เดือน ตุลาคม 2538 - กุมภาพันธ์ 2539 จำแนกตามระดับการศึกษา.....	117
ข 7 แสดงข้อมูลลักษณะความผิดต่างๆของเยาวชนในรอบปีจากศาลคดีเด็กและเยาวชน จังหวัดสมุทรปราการ.....	118

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ทราบกันดีว่ายาเสพติดเป็นภัยพิบัติอย่างหนึ่งที่ทำให้ลายคุณชีวิตของทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากยาเสพติดมีส่วนทำให้สภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้เสพติดมีแต่กดต่ำจมปลักอยู่ในสภาพที่เลวร้าย เสื่อมเสีย และยากไร้ ซึ่งสภาพดังกล่าวเป็นสภาพที่คนทั่วไปไม่พึงปรารถนา เพราะของการติดยาเสพติดจะบั่นทอนสุขภาพอนามัยของผู้เสพติด ทำให้สุขภาพทรุดโทรมลงเรื่อย ๆ ก่อให้เกิดความไม่สมบูรณ์ทางร่างกาย ส่งผลให้ขาดโอกาสในการแสวงหาความรู้ ความสามารถในการศึกษา การหารายได้หรือสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตที่เหมาะสม ซึ่งจะนำไปสู่ความไม่สมบูรณ์ทางจิตใจ ทำให้เกิดความบีบคั้นทางจิตใจ ความคิดสับสนวุ่นวาย ขาดสติ ขาดความขยันคิด นอกจากนี้ความไม่สมบูรณ์ทางจิตใจเหล่านี้ ยังนำไปสู่ความสมบูรณ์ทางร่างกายได้เช่นกัน ยิ่งไปกว่านั้น ความไม่สมบูรณ์ทางร่างกายและจิตใจย่อมมีผลทำให้เกิดความไม่สมบูรณ์ทางสังคม ด้วย เช่น มีการกระทำที่ละเมิดกฎหมายหรือประทุษร้ายคนอื่น ฯลฯ ดังนั้น ความไม่สมบูรณ์ทางร่างกาย จิตใจและสังคม จึงมีผลกระทบต่อกันและกันอย่างค้องเนื่อง (รักซ้อน รัตน์วิจิตต์เวช. 2538 : 1-2)

นอกจากนี้ ผู้ติดยาเสพติดให้โทษส่วนใหญ่ มักมีปัญหาทางจิตใจ มีครอบครัวที่แตกแยก หรือหย่าร้างครอบครัวไม่มีความสุข พ่อแม่มีเมียน้อย แม่เล่นการพนัน หรือไม่ก็มาจากครอบครัวที่มีช่องว่างระหว่างวัย พ่อแม่กับลูกไม่สามารถพูดคุยเข้ากันได้ สิ่งเหล่านี้ถูกผลักดันให้ลูกออกจากบ้านไปคบเพื่อน แล้วลูกเพื่อนฝูงชักจูงหรือ ถูกหลอกลวงให้ติดยาเสพติดให้โทษ นอกจากนี้ การที่พ่อแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อให้มีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายในครอบครัว ทำให้ไม่มีเวลาดูแลลูกได้อย่างใกล้ชิด ไม่สามารถเป็นที่ปรึกษาเมื่อลูกมีปัญหาได้ จึงแสดงออกถึงความรักด้วยการตามใจ ปล่อยปละละเลย ไม่เข้มงวดกวดขัน ทำให้เด็กหันไปติดยาเสพติดให้โทษได้ ในส่วนของสถานศึกษาก็ถูกจัดให้เป็นสถาบันครอบครัวเช่นกัน ซึ่งเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของนักเรียนและเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจจากเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็วโดยขาดการเตรียมความพร้อมที่ดี ทำให้เกิดปัญหาด้านแรงงานและปัญหาการดำรงชีพ ให้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปในขณะที่โรงเรียนจะต้องตอบสนองตอบนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจเชิงอุตสาหกรรม ให้ความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียนต้องเปลี่ยนไป ครูจะมีความผูกพันกับวิชาที่สอนมากกว่าจะสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียน สถาบันครอบครัวและโรงเรียนจึงอ่อนแอลงไม่สามารถเป็นที่พึ่งของเยาวชนได้ตั้งแต่ก่อน เท่ากับว่าสายสัมพันธ์ที่เคย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผูกโยงเห็นวรั้งความคิดและพฤติกรรมของเยาวชนไว้ภายในกรอบของสังคมได้ขาดหายไปโอกาสที่จะเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการใช้สารเสพติดในเยาวชนจึงมีมากขึ้น (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 4)

โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียน-นักศึกษาในสถานศึกษาเมื่อมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับสารเสพติดแล้ว ปัญหาอื่น ๆ ก็จะตามมาอีกมากมาย ซึ่งจากการศึกษาของ SEMLITZ (กรมวิชาการ. 2540 : 15-16) พบว่านักเรียน-นักศึกษาที่ใช้สารเสพติดจะมีปัญหาอื่น ๆ ตามมาคือ ผลการเรียนจะลดลง 69% ขาดเรียน 75% ผ่าฝืนระเบียบของโรงเรียน 48% เป็นผู้ขายสารเสพติดในโรงเรียน 40% กระทำคามผิดกฎหมายอื่น ๆ เช่น ขโมยของ 30% อดอาหารและหารายได้พิเศษเพื่อชื้อยา 62 %

ด้วยเหตุที่ยาเสพติดเป็นมหันตภัยร้ายแรง รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยจึงเห็นความสำคัญของปัญหาสารเสพติดและได้ดำเนินการแก้ไขปัญหามาโดยตลอด เช่น จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เพื่อรับผิดชอบปัญหาสารเสพติดของประเทศ แม้ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาจะประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจระดับหนึ่งก็ตาม แต่โดยภาพรวมดูเหมือนว่า ปัญหาสารเสพติดกลับขยายความรุนแรงขึ้น ดังจะเห็น ได้จากการรายงานของสื่อมวลชนบ่อย ๆ เรื่องความรุนแรงที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับขบวนการและสารเสพติดชนิดอื่น ๆ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 3) โดยเฉพาะอย่างยิ่งยาเสพติดประเภทออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทหรือที่เรียกว่า “ยาบ้า” หรือ “แอมเฟตามีน” หรือเมทแอมเฟมิน ได้มีการขยายตัวเพิ่มความรุนแรงมากยิ่งขึ้นแทบจะในทุกกลุ่มของประชาชน และที่สำคัญได้แพร่ระบาดเข้าไปในกลุ่มเยาวชนของสถานศึกษาทุกระดับ

สภาพปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ได้ทำการศึกษาและประมาณการจำนวนผู้ใช้ยาเสพติดในประเทศไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2536 โดยการประมาณการจำนวนผู้ใช้นายาเสพติด 5 ประเภท คือ สารระเหย กัญชา ยาบ้า เฮโรอีน และฝิ่น และได้จำแนกประชากรที่ศึกษาเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งมีความเสี่ยงสูงต่อการใช้ยาเสพติดไว้ 16 กลุ่ม มีผู้ใช้นายาเสพติดในประเทศทุกกลุ่มรวมกันทั้งสิ้น 1,267,590 คน หรือร้อยละ 2.17 ของประชากรของประเทศ ในจำนวนผู้ใช้นายาเสพติด 1,267,590 คนนี้ TDRI ได้ประมาณการว่า มีนักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษาต่าง ๆ ใช้นายาเสพติดทั้งสิ้น 71,666 คน โยนักเรียนที่ใช้นายาเสพติดพบมากที่สุด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 53,373 คน ภาคกลาง 7,360 คน และภาคเหนือ 4,968 คน ตามลำดับ ส่วนสารเสพติดที่นักเรียน นักศึกษาใช้มากที่สุด คือ กัญชา 36,704 คน สารระเหย 22,740 คน และยาบ้า 9,090 คน ตามลำดับดังได้แสดงไว้ในตารางผนวก ข 1

เนื่องจากการแพร่ระบาดของยาบ้าในสถานศึกษาได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา กองวิเคราะห้วัตถุเสพติด กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ได้ทำการสำรวจสถานการณ์ยาบ้าในสถานศึกษา (ตุลาคม 2538-กุมภาพันธ์ 2539) โดยกรมวิทยาศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแพทย์ได้ร่วมกับ ป.ป.ส. และกระทรวงศึกษาธิการ ดำรงการเฝ้าระวังในสถานศึกษา ด้วยวิธีการเก็บตัวอย่างปัสสาวะของนักเรียน นักศึกษาทั่วประเทศจำนวน 118,375 คน และพบว่ามึนนักเรียนใช้ยาบ้า จำนวน 1,375 คน คิดเป็นร้อยละ 1.36 โดยพบว่าในภาคกลางใช้ยาบ้ามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.08 รองลงมา เป็นภาคเหนือร้อยละ 1.94 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 0.13 และภาคใต้ร้อยละ 0.30 รายละเอียดดังแสดงไว้ในตารางผนวก ข 2 เมื่อสำรวจจะพบว่าในสถานศึกษาทั้งในระดับประถมศึกษามัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา จะพบว่าในระดับอาชีวศึกษามีการใช้สารเสพติดร้อยละ 2.40 จากการคำนวณนักเรียนอาชีวศึกษาของภาครัฐจำนวน 362,744 คน จะมีนักเรียนอาชีวศึกษาที่ใช้ยาบ้าจำนวน 8,706 คน ส่วนระดับมัธยมศึกษาใช้อัตราการใช้ยาบ้าร้อยละ 1.07 จากการคำนวณนักเรียนมัธยมศึกษาของภาครัฐทั่วประเทศ 2,420,365 คน จะเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาที่ใช้ยาถึง 25,898 คน ดังแสดงไว้ในตารางผนวก ข 3

เมื่อสำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. ได้เก็บรวบรวมสถิตินักเรียนนักศึกษาที่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาทั่วประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533-2540 พบว่าในช่วงระยะเวลา 8 ปีที่ผ่านมาจำนวนนักเรียนนักศึกษาเข้ารับการบำบัดมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าปัญหายาเสพติดในกลุ่มนักเรียนนักศึกษาได้ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นดังตารางผนวก ข 5 โดยนักเรียนนักศึกษาที่เข้ารับการบำบัดรักษาส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนในระดับอาชีวศึกษาและรองลงมานักเรียนในระดับมัธยมศึกษา จากการศึกษาถึงสาเหตุของการติดสารเสพติดของนักเรียนที่เข้ารับการบำบัดรักษาตลอดช่วงเวลา 8 ปีนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533-2540 มีแบบแผนที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เหตุที่สำคัญที่สุดคือ อยากรทดลองใช้เอง เพื่อนชวน มีเรื่องไม่สบายใจ และเพื่อความสนุกสนานตามลำดับ

ซึ่งข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับผลการสำรวจของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ซึ่งประมาณการไว้ในปี พ.ศ. 2536 ว่ามีเยาวชนในสถานศึกษาประมาณ 71,666 คน ติดสารเสพติดและกระทรวงศึกษาธิการประมาณในปี พ.ศ. 2540 อาจมีเยาวชนในสถานศึกษาที่ติดสารเสพติดเพิ่มขึ้นถึงประมาณกว่า 300,000 คน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540 : 1) ซึ่งแสดงแนวโน้มของสถานการณ์ปัญหายาเสพติดว่าจะทวีความรุนแรงเข้าสู่เยาวชนในสถานศึกษา มากกว่าคนกลุ่มอาชีพอื่น เมื่อจำแนกประเภทของนักเรียนนักศึกษาที่เข้ารับการบำบัดรักษาในช่วงปี พ.ศ. 2534 - 2538 ตามข้อมูลจากกองบำบัดรักษา สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดพบว่า นักเรียนส่วนมากที่เข้ารับการบำบัดรักษาจะอยู่ในกลุ่มของนักเรียนที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มากที่สุด ดังแสดงไว้ในตารางผนวก ข 5 นอกจากนี้การตรวจปัสสาวะนักเรียน-นักศึกษา ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2538- กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539 จำนวน 118,375 คน พบว่ามีนักเรียน นักศึกษาเสพยาบ้าจำนวน 1,375 คน คิดเป็นร้อยละ 1.16 และเมื่อจำแนกระดับการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาเสพยาบ้ามากเป็น

อันดับสองโดยแสดงไว้ในตารางผนวก ข 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาในสถานศึกษาที่สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ เนื่องจากเป็นจังหวัดที่ผู้วิจัยเกี่ยวข้องโดยตรงอยู่ในขณะนี้ ประกอบกับเมื่อได้ศึกษาข้อมูลลักษณะความผิดต่างๆของเยาวชนในรอบปีจากศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ความผิดเกี่ยวกับสารเสพติดของเยาวชนในจังหวัดสมุทรปราการ ระหว่างปี พ.ศ. 2538-2540 มีผู้กระทำผิดสูงเป็นอันดับแรก เมื่อเปรียบเทียบกับความผิดอื่น ๆ และยังมีแนวโน้มที่สูงขึ้นทุกปีโดยลำดับต่อเนื่องดังแสดงไว้ในตารางผนวก ข 7 และเมื่อได้ศึกษาข้อมูลจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษาการติดยาเสพติดในโรงพยาบาลทุกแห่งของจังหวัดสมุทรปราการ (สาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ. 2541 : 1) จะพบว่าในปี พ.ศ. 2538 มีผู้เข้ารับการบำบัดทั้งสิ้น 536 คน ต่อมาในปี พ.ศ. 2539 มีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทั้งสิ้น 1,390 คน เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 159.33 นับเป็นสภาวะที่ควรได้รับการวิจัยเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อหาแนวทางการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา เพื่อวิถีชีวิตที่ดีของเยาวชนของชาติต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษาใน 4 ด้านคือ
 - ด้านการป้องกัน
 - ด้านการปราบปราม
 - ด้านการบำบัดรักษา
 - ด้านการฟื้นฟู
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากร และขนาดของโรงเรียน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษาแตกต่างกัน
2. ผู้บริหารและครู-อาจารย์ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความเห็นต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษาแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ทฤษฎีหรือกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ปัญหาสารเสพติดเป็นปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน ลักษณะของปัญหาจะมีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งสารเสพติดและกลุ่มประชากรที่เสพ ลักษณะและสาเหตุของปัญหาจะเปลี่ยนแปลงและสลับซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆตามวิวัฒนาการของสังคม เมื่อสังคมมีความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ จึงมีผลต่อสภาพการคิดสารเสพติดและสภาวะการณ์ของปัญหาก็มีแนวโน้มที่จะเพิ่มความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันถือว่าปัญหาสารเสพติดเป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่งของประเทศ โดยรัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามสารเสพติด (ป.ป.ส.) เพื่อทำหน้าที่ป้องกัน ปราบปราม บำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติดเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจังและเร่งด่วนที่สุด ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการได้มีกล่าวถึงเกี่ยวกับปัญหาสารเสพติดไว้ในนโยบายข้อที่ 7 ของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2541 : 2) โดยเฉพาะกรมสามัญศึกษาได้กำหนดเรื่องเกี่ยวกับสารเสพติดไว้ในนโยบายของกรมสามัญศึกษาในข้อที่ 5 ด้านการพัฒนาสุขภาพพลานามัยไว้ว่า “เสริมสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและโรคเอดส์” ให้โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาทั่วประเทศใช้เป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง (กรมสามัญศึกษา, 2541 : 3)

ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการทำวิจัยที่จะมุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ในส่วนที่สถานศึกษาพึงดำเนินการตามนโยบายของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ข้อที่ 5 ในด้านการพัฒนาสุขภาพพลานามัย วรรค 4 กิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและโรคเอดส์ (กรมสามัญศึกษา, 2541 : 3) และตามหลักการทฤษฎีของการบริหารงานใน 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล ด้านการบริหารการจัดการ และด้านการบริหารวัสดุ ครุภัณฑ์ มาเป็นแนวทางในการศึกษาความคิดเห็นใน 4 ด้านคือ

1. ด้านการป้องกัน
2. ด้านการปราบปราม
3. ด้านการบำบัดรักษา
4. ด้านการฟื้นฟู

ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ในส่วนที่โรงเรียนดำเนินการแต่ละด้านตามแนวความคิดนี้สามารถทำให้ทราบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นอยู่ในระดับใด เพื่อนำเสนอเป็นแนวทางในการกำหนดกิจกรรมต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ต่อการดำเนินการสารสนเทศคือนักเรียนที่สถานศึกษา พึ่งดำเนินการ

2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาตามตำแหน่งของบุคลากรในสถานศึกษาและขนาดของ โรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1,787 คน ในปีการศึกษา 2541-2542 (งานนโยบายและแผนงาน สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ. 10 มิถุนายน 2542)

3. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาจาก โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษาจำนวน 19 โรงเรียน

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายปกครอง ครู-อาจารย์ ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา จำนวน 19 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 398 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง ครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่หรือได้รับมอบหมายให้ดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 214 คน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 เจาะจงผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง 19 โรงเรียน จำนวน 38 คน

กลุ่มที่ 2 เจาะจงครู-อาจารย์ ที่ทำหน้าที่หรือได้รับมอบหมายให้ดำเนินการ สารสนเทศในโรงเรียน 19 โรงเรียน จำนวน 176 คน โดยในแต่ละ โรงเรียนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 รวมกันร้อยละ 50 ของประชากร ทั้งหมดจำนวน 398 คน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มที่ 1 รวม กับกลุ่มที่ 2 ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 199 คน โดยเพิ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยอีก 15 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 214 คน

เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 เจาะจงผู้ บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง จำนวน 38 คน รวมกับจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 เจาะจงครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่หรือได้รับมอบหมายจำนวน 176 คน ได้ประชากรทั้งหมดจำนวน 214 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ตามการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ต่อไปนี้

1. ตำแหน่ง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ
 - ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายปกครอง
 - ครู-อาจารย์
2. ขนาดของโรงเรียน
 - ขนาดกลาง
 - ขนาดใหญ่

1.5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ต่อการดำเนินการสารสนเทศของนักเรียนที่สถานศึกษาซึ่งดำเนินการใน 4 ด้าน

- ด้านการป้องกัน
- ด้านการปราบปราม
- ด้านการบำบัดรักษา
- ด้านการฟื้นฟู

1.6 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา จำนวน 19 โรงเรียนจาก 5 อำเภอ และ

1 กิ่งอำเภอ ประกอบด้วย

1. โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จำนวน 6 โรงเรียน
2. โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอบางพลี จำนวน 4 โรงเรียน
3. โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอพระประแดง จำนวน 4 โรงเรียน
4. โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอบางบ่อ จำนวน 3 โรงเรียน
5. โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จำนวน 1 โรงเรียน
6. โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกิ่งอำเภอ จำนวน 1 โรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกซึ่งการใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจจากการประเมินค่า หรือ ทศนะเกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนที่สถานศึกษาพึงดำเนินการ โดยเฉพาะด้านการป้องกัน การปราบปราม การบำบัดรักษา และการฟื้นฟู ตามสภาพแวดล้อมในขณะนั้นของแต่ละบุคคล

2. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ ที่ทำหน้าที่ฝ่ายปกครอง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา จำนวน 19 โรงเรียน

3. ครู-อาจารย์ หมายถึง ครู อาจารย์ บุคลากร ที่ทำหน้าที่หรือได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา จำนวน 19 โรงเรียน

4. สารเสพติด หมายถึง สารเคมีใดๆ ก็ตาม เมื่อได้รับเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นการกิน ดื่ม สูบ หรือดม แล้วก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่เสื่อมเสียต่อร่างกาย อารมณ์ จิตใจ ตลอดจนพฤติกรรมทางด้านสังคมของผู้ใช้สารนั้น ซึ่งสารดังกล่าวจะต้องมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของผู้เสพ คือ มีอาการติดทางใจ มีอาการติดทางกาย มีอาการถอนยา เป็นพิษต่อร่างกาย และจิตใจของผู้ติดยา สร้างความเสียหายให้กับครอบครัว และบุคคลอื่น ๆ ตลอดจนก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม และเศรษฐกิจ รวมทั้งความมั่นคงของประเทศ

5. การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง การปฏิบัติงาน กิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียน โดยมุ่งหวังในการข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ครู-อาจารย์ พึงดำเนินการ ใน 4 ด้านคือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา ด้านการฟื้นฟู โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 การป้องกัน หมายถึง การสร้างภูมิคุ้มกันด้วยกรรมวิธีและกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียนสามารถอยู่ท่ามกลางสารเสพติดได้โดยไม่มีความต้องการจะไปใช้และข้องเกี่ยวกับสารเสพติดทั้งหลายโดยสิ้นเชิง

5.2 การปราบปราม หมายถึง กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ในการบ่งชี้ถึงความพยายามที่จะกำจัดสารเสพติดทุกชนิดให้หมดไปจากโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา

5.3 การบำบัดรักษา หมายถึง การให้ความช่วยเหลือนักเรียน ที่มีพฤติกรรมติดสารเสพติด ให้สามารถกลับมาใช้ชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 การฟื้นฟู หมายถึง การโน้มน้าว จูงใจ การให้ความช่วยเหลือด้านกำลังใจ แก่ นักเรียนที่เคยติดสารเสพติดหรือเคยได้รับการลงโทษโดยกฎหมายบ้านเมืองจากการที่ไปเกี่ยวข้องกับสารเสพติด ให้มีสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจเป็นปกติ โดยมุ่งหวังว่าให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีคุณค่าและไม่หวนกลับไปใช้หรือเกี่ยวข้องกับสารเสพติดใด ๆ อีก

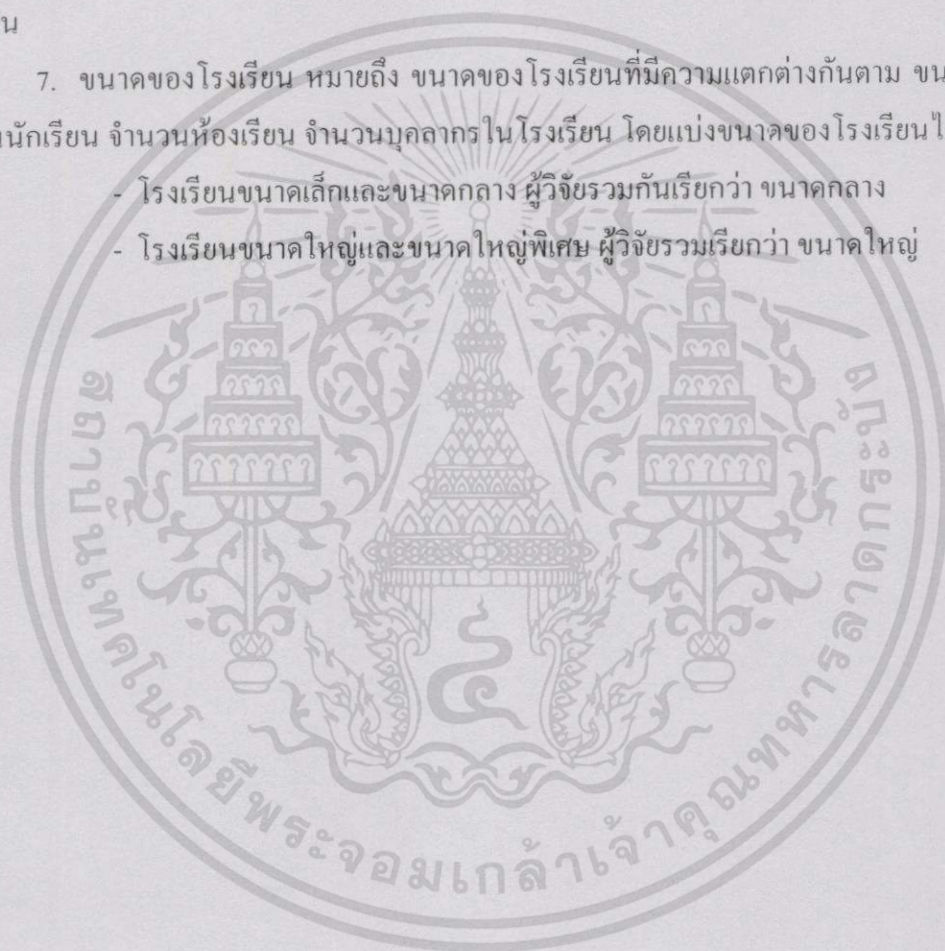
6. ตำแหน่ง หมายถึง หน้าที่การปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งได้ดังนี้

- ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง
- ครู-อาจารย์ ที่ทำหน้าที่หรือได้รับมอบหมายให้ดำเนินการสารเสพติดใน

โรงเรียน

7. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง ขนาดของโรงเรียนที่มีความแตกต่างกันตาม ขนาดพื้นที่ จำนวนนักเรียน จำนวนห้องเรียน จำนวนบุคลากรในโรงเรียน โดยแบ่งขนาดของโรงเรียนได้ดังนี้

- โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ผู้วิจัยรวมกันเรียกว่า ขนาดกลาง
- โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ ผู้วิจัยรวมเรียกว่า ขนาดใหญ่

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และผู้ดำเนินการตามโครงการโรงเรียนปลอดสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่สถานศึกษาพึงดำเนินการ ในด้านการป้องกัน การปราบปราม การบำบัดรักษา และการฟื้นฟู

ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงได้ศึกษารวบรวม และทฤษฎีการบริหารงานด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารการจัดการ ด้านการบริหารวัสดุ ครุภัณฑ์ นโยบายโรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ นโยบายความร่วมมือระหว่างกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ ช่วยกันป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา นโยบายกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กิจกรรมสร้างภูมิคุ้มกันสารเสพติดและโรคเอดส์ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการศึกษา โดยกำหนดเนื้อหาสาระของการศึกษาไว้ดังนี้

- 2.1 ความหมายและประเภทของสารเสพติด
- 2.2 สาเหตุของการติดสารเสพติด
- 2.3 แนวทางการดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด
 - 2.3.1 ด้านการป้องกัน
 - 2.3.2 ด้านการปราบปราม
 - 2.3.3 ด้านการบำบัดรักษา
 - 2.3.4 ด้านการฟื้นฟู

2.1 ความหมายและประเภทของสารเสพติด

สารเสพติด หมายถึง สารเคมีใด ๆ ก็ตาม เมื่อได้รับเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นการกิน นิดสูบ ดม หรือสูดก็ตาม แล้วก่อให้เกิดอาการเปลี่ยนแปลงในทางที่เสื่อมเสียต่อร่างกาย อารมณ์จิตใจ ตลอดจนจนถึงพฤติกรรมทางสังคมผู้ใช้นั้น ซึ่งสารดังกล่าวจะต้องมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของผู้เสพ (ศรีวรรณ เจริญวัฒน์ชัย. 2539 : 16-17) ดังนี้ คือ

1. มีอาการติดทางใจ คือ หลังจากการใช้ยานั้นแล้ว ผู้เสพจะมีความรู้สึกว่า ผลของยานั้น ๆ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการรักษาภาวะต่าง ๆ ให้ดำเนินไปได้เป็นปกติ ซึ่งถือเป็นลักษณะที่สำคัญที่สุดของยาเสพติด คือ เมื่อใช้แล้วจะพยายามให้ได้มาซึ่งยานั้น และจิตใจจะจดจ่ออยู่กับยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั้น ๆ ทำให้ต้องหวนกลับไปใช้ใหม่อีก และถือเสมือนหนึ่งว่า ยานั้นเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต

2. มีอาการติดทางกาย คือ การเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาของร่างกายของผู้ใช้ยา เนื่องจากการได้รับยานั้น ๆ ซ้ำกันบ่อย ๆ จนทำให้ร่างกายต้องการยานั้น ๆ อีกและก่อให้เกิดอาการคือยา ซึ่งจะต้องเพิ่มปริมาณของการใช้ยามากขึ้นเรื่อย ๆ แต่ลักษณะข้อนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องเกิดขึ้นกับยาเสพติดทุกชนิดเนื่องจากยาเสพติดบางตัวมีการเพิ่มขนาดของการใช้ยามีขีดจำกัด ในสมัยก่อนเชื่อกันว่า อาการติดทางกายเป็นลักษณะเฉพาะที่สำคัญที่สุดของการติดยาแต่ในปัจจุบัน มีการศึกษาอย่างแท้จริงแล้วว่า ยาเสพติดร้ายแรงบางประเภท เช่น พวโคเคอิน นั้น ไม่เกี่ยวข้องกับอาการติดทางกายเลย

3. มีอาการถอนยา หากไม่ได้รับยานั้น คือ มีอาการทุกข์ทรมานทางร่างกายและจิตใจ เมื่อปราศจากยาเสพติดนั้น อาการถอนยา ใช้เป็นตัวดัชนีบอกได้ว่า ผู้เสพยา ติดยาเสพติดหรือไม่

4. เป็นพิษต่อร่างกาย และ จิตใจของผู้ติดยา สร้างความเสื่อมเสียให้กับครอบครัวและบุคคลอื่น ๆ ตลอดจนก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม และ เศรษฐกิจ รวมทั้งความมั่นคงของประเทศ

ส่วนคำว่า ยาเสพติดให้โทษ ตามความหมายของพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2538 ซึ่งปรากฏในมาตรา 4 (วิรัช เหมอรูโณทัย. 2537 : 11) หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพยาเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยการรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพยาขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพยาทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงพืชหรือส่วนของพืชที่เป็น หรือให้ผลิตยาเสพติดให้โทษ หรืออาจใช้ผลิตยาเสพติดให้โทษและสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความถึง ยาสามัญประจำบ้านบางตำรับ ตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่

ประเภทของสารเสพติด

ศิวรรณ เกียรติวัฒน์ชัย (2539 : 17-18) ได้แบ่งประเภทของสารเสพติดออกเป็น

2 ลักษณะ คือ แบ่งตามองค์การอนามัยโลก (WHO) และแบ่งตามอาการความเด่นชัดของอาการถอนยา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แบ่งตามองค์การอนามัยโลก (WHO) เป็น 9 ประเภท คือ

1.1 ประเภทฝิ่นและผลิตภัณฑ์จากฝิ่น (Morphine Type) ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน และอนุพันธ์ของมอร์ฟีนรวมถึงสารสังเคราะห์ที่มีฤทธิ์คล้ายมอร์ฟีน

1.2 ประเภทแอมเฟตามีน (Amphetamine Type)

1.3 ประเภทบาร์บิทูเรต (Barbiturate Type) ได้แก่ ยาบาร์บิทูเรต ยาระงับประสาท

ยากล่อมประสาท และยานอนหลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.4 ประเภทโคคาอิน (Cocaine Type) ได้แก่ โบโคคา และโคคาอิน
 - 1.5 ประเภทกัญชา (Cammabis Type) ได้แก่ โบกัญชา และขางกัญชา
 - 1.6 ประเภทสารทำให้ประสาทหลอน (Hallucinogen Type) ได้แก่ LSD
 - 1.7 ประเภทคาท (Khattype)
 - 1.8 ประเภทสารระเหย (Volatilesolvent) ได้แก่ ทินเนอร์ กาว
 - 1.9 ประเภทสุรา (Alcohol Type) ได้แก่ เหล้า เบียร์ ไวน์
 2. แบ่งตามอาการความเด่นชัดของการถอนยา เป็น 3 กลุ่ม คือ
 - 2.1 กลุ่มที่เสพติดทั้งจิตและกายอย่างเด่นชัด ได้แก่ กลุ่มอนุพันธ์ของฝิ่น (มอร์ฟีน เฮโรอิน โคเคอิน) และสารสังเคราะห์ที่มีฤทธิ์คล้ายฝิ่น
 - 2.2 กลุ่มที่เสพติดทางจิต แต่ติดทางกายอย่างอ่อนแอหรือไม่แน่นอน ได้แก่ กลุ่มแอมเฟตามีน
 - 2.3 กลุ่มเสพติดทางจิตอย่างเดียว (ส่วนใหญ่เป็นสารเคมีที่ไม่ใช่ยา) ได้แก่ โคคาอิน (COCAIN) สารหลอนประสาท (LSD) สารระเหย กัญชา บุหรี่
- นอกจากนี้พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7 ได้แบ่งประเภทยาเสพติดให้โทษเป็น 5 ประเภท ดังนี้ (วิรัช เมฆอรุณทัช, 2537 : 12-13)
1. ประเภท 1 ยาเสพติดให้โทษร้ายแรง เช่น เฮโรอิน
 2. ประเภท 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟีน โคเคอิน ฝิ่นยา
 3. ประเภท 3 ยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดให้โทษประเภท 2 เป็นส่วนผสมอยู่ด้วยตามที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ตามมาตรา 43 เช่น ยาแก้ไอผสมโคเคอิน
 4. ประเภท 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือประเภท 2 เช่น อาเซติกแอนไฮไดรด์ อาเซติลคลอไรด์
 5. ประเภท 5 ยาเสพติดให้โทษที่ได้เข้ามาอยู่ในประเภท 1 ถึงประเภท 4 เช่น กัญชา ฝิ่น กระทั่ง

2.2 สาเหตุของการติดสารเสพติด

เป็นที่ทราบกันดีว่ายาเสพติดเป็นภัยพิบัติอย่างหนึ่งที่ทำลายคุณภาพชีวิตของทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากยาเสพติดมีส่วนทำให้สภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้ติดยาเสพติดมีแต่ตกต่ำ จมปลักอยู่ในสภาพที่เลวร้าย เสื่อมเสีย และยากไร้ ซึ่งสภาพดังกล่าวเป็นสภาพที่คนทั่วไปไม่พึงปรารถนา เพราะผลของการติดยาเสพติดจะบั่นทอนสุขภาพอนามัยของผู้เสพติด ทำให้สุขภาพทรุดโทรมลงเรื่อย ๆ ก่อให้เกิดความไม่สมบูรณ์ทางร่างกาย ส่งผลให้ขาดโอกาสในการแสวงหาความรู้ ความสามารถในการศึกษา การหารายได้หรือสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีพในสภาพที่เหมาะสม ซึ่งจะนำไปสู่ความไม่สมบูรณ์ทางจิตใจ ทำให้เกิดความบิบบั่นทางจิตใจ ความคิดสับสน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยืมได้เห็นว่าไม่เหมาะสมในการคัดลอกหรือเผยแพร่เอกสารนี้ กรุณาแจ้งให้ทราบทันที มิฉะนั้นจะดำเนินการฟ้องดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วุ่นวาย ขาดสติ ขาดความยั้งคิด นอกจากนี้ความไม่สมบูรณ์ทางจิตใจเหล่านี้ ยังนำไปสู่ความไม่สมบูรณ์ทางร่างกายได้เช่นกัน ยิ่งไปกว่านั้นความไม่สมบูรณ์ทางร่างกายและจิตใจย่อมมีผลทำให้เกิดความไม่สมบูรณ์ทางสังคมด้วย เช่น มีการกระทำที่ละเมิดกฎหมายหรือประทุษร้ายคนอื่น (รัก ช้อน รัตน์วิจิตรเวช. 2538 : 1-2) ซึ่งสาเหตุของการติดยาเสพติดให้โทษ วิรัช เมฆอรุโณทัย (2537 : 13-16) ได้รวบรวมสาเหตุต่าง ๆ ที่สำคัญไว้ 3 ประการดังนี้

1. สาเหตุจากตัวผู้กระทำผิดเอง
2. สาเหตุจากสภาพครอบครัว
3. สาเหตุจากสภาพแวดล้อม

1. สาเหตุจากผู้กระทำผิดเอง มีดังนี้

1.1 มีความจำเป็นทางร่างกาย เนื่องจากร่างกายผิดปกติ มีโรคภัยไข้เจ็บประจำตัว มีความเจ็บปวดทางร่างกาย เช่น ถูกผ่าตัด เป็นโรคประสาท เป็นหืด กระจุกหัก นิ้วในโต เนื้องอก ประสบอุบัติเหตุอย่างแรงหรือมีบาดแผลฉกรรจ์ ทำให้ได้รับความทรมานทางร่างกายมาก อาจซื้อยามารับอาการเหล่านั้นด้วยตนเองหรือแพทย์ได้ให้ยาเสพติดเพื่อระงับความเจ็บปวดทำให้ผู้ป่วยรู้สึกสบายจึงพยายามใช้รักษาเอง จนเกิดอาการติดยาโดยไม่ตั้งใจและติดยาเสพติดให้โทษไปโดยปริยาย

1.2 มีความเชื่ออย่างผิด ๆ ว่ายาเสพติดสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ เช่น เชื่อว่ายาเสพติดบางชนิดมีฤทธิ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางเพศได้หรือมีความเชื่อว่าช่วยให้ทำงานได้มากขึ้น ซึ่งความเชื่ออย่างผิด ๆ เช่นนี้ ทำให้ผู้เสพอยากจะทดลองเพื่อจะได้เป็นเช่นนั้นบ้าง จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ติดยาเสพติดโดยมีความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง

1.3 มีความอยากรู้ อยากทดลอง และอยากสนุก เนื่องจากได้เห็นตัวอย่างหรือได้ยินได้ฟังมา ทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น ในสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่ตนไม่เคยพบเห็นมาก่อน

1.4 คึกคะนองหรือเกรโดยสันดาน วัยรุ่นที่พวกเกร โดยสันดานมักขาดการเหลียวแลจากสังคม จะมีความรู้สึกที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมพยายามทำในสิ่งที่ตรงข้ามกับที่สังคมเห็นว่าดี โดยเริ่มด้วยการใช้เหล้า ภัยชรา และยาเสพติดให้โทษชนิดต่าง ๆ ส่วนประเภทคึกคะนอง มักจะไม่เกรงกลัวพิษภัยของยาเสพติดให้โทษ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่า ยาเสพติดให้โทษมีพิษร้ายแรง แต่ก็ยังเสพยาเสพติดให้โทษด้วยความคึกคะนอง อดผู้หญิง อดเพื่อน หรือเพื่อให้เข้ากับเพื่อนฝูงได้ ที่สำคัญคือ การอดทนงว่าตนเองแน่ จึงสามารถเสพยาเสพติดให้โทษได้ จนในที่สุดกลายเป็นผู้ติดยาเสพติดไป

2. สาเหตุจากสภาพครอบครัว

ผู้ติดยาเสพติดให้โทษส่วนใหญ่ มักมีปัญหาทางจิตใจ มีครอบครัวที่แตกแยกหรือหย่าร้าง ครอบครัวไม่มีความสุข พ่อมีเมียน้อย แม่เล่นการพนันหรือไม่ก็มาจากครอบครัวที่มีช่องว่าง

ระหว่างวัย พ่อแม่กับลูกไม่สามารถพูดจาเข้ากันได้ สิ่งเหล่านี้ถูกผลักดันให้ลูกออกจากบ้าน ไปคบเพื่อน แล้วลูกเพื่อนฝูงชักจูง หรือ ลูกหลอกลวงให้ติดยาเสพติดให้โทษ นอกจากนี้ การที่พ่อแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อให้มีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายในครอบครัว ทำให้ไม่มีเวลาดูแลลูกได้อย่างใกล้ชิด ไม่สามารถเป็นที่ปรึกษาเมื่อลูกมีปัญหาได้ จึงแสดงออกถึงความรักด้วยการตามใจ ปล่อยปละละเลย ไม่เข้มงวดกวดขัน ทำให้เด็กหันไปติดยาเสพติดให้โทษได้ ในส่วนของสถานศึกษาที่ถูกจัดให้เป็นสถาบันครอบครัวเช่นกัน ซึ่งเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของนักเรียนและเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจจากเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็วโดยขาดการเตรียมความพร้อมที่ดี ทำให้เกิดปัญหาด้านแรงงานและปัญหาการค้าแรงงาน ทำให้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปในขณะที่โรงเรียนจะต้องตอบสนองต่อนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจเชิงอุตสาหกรรม ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียนต้องเปลี่ยนไป ครูจะมีความผูกพันกับวิชาที่สอนมากกว่าจะสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียน สถาบันครอบครัวและโรงเรียนจึงอ่อนแอลงไม่สามารถเป็นที่พึ่งของเยาวชนได้ดังแต่ก่อน เท่ากับว่า สายสัมพันธ์ที่เคยผูกโยงเหนี่ยวรั้งความคิดและพฤติกรรมของเยาวชนไว้ภายในกรอบของสังคมได้ขาดหายไป โอกาสที่จะเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน และการใช้สารเสพติดในเยาวชนจึงมีมากขึ้น (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2539 : 4)

3. สาเหตุจากสภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลสำคัญในการผลักดันให้บุคคลติดยาเสพติดให้โทษเป็นอย่างยิ่ง สภาพแวดล้อมที่เลวร้ายไม่เพียงแต่ช่วยเร่งให้เด็กเริ่มใช้ยาเสพติดนั้น แต่ยังเป็นอุปสรรคขัดขวางมิให้เลิกยาเสพติด แม้จะได้รับการให้หายได้แล้วก็ตาม เพราะสิ่งแวดล้อมเก่ากดดันให้เขาต้องกลับไปใช้ยาเสพติดอีก ผู้ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยเพื่อนฝูงที่ติดยาเสพติดมักถูกชักจูงให้เสพยาเสพติดให้โทษได้ง่าย เพราะต้องการให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม นอกจากนี้ ผู้ที่อยู่ใกล้แหล่งที่มีการซื้อขายยาเสพติด เช่น เป็นลูกกวาดหรือแคปซูลอย่างเหล่าแห่ง หรือ เซลโลนาล โดยผู้รับไม่ทราบ ว่า สิ่งที่ได้รับ เป็นยาเสพติดที่ร้ายแรงทำให้กลายเป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษไปในที่สุด

อรอนงค์ หงษ์ชุมแพ (2538 : 11-12) สรุปปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการติดยาเสพติด ประกอบด้วย 3 ประการ เช่นกัน แต่แตกต่างจากที่ วิรัช เมฆอรุโณทัย ได้สรุปไว้ คือ ตัวบุคคล ตัวยา และสิ่งแวดล้อม

1. สาเหตุจากตัวบุคคล ที่ทำให้ติดยาเสพติดได้มีดังนี้

1.1 ในด้านบุคลิกภาพ พวกติดยาเสพติดมักเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพผิดปกติมาก่อน ติดยา เช่น บุคลิกภาพอ่อนแอ ต้องพึ่งผู้อื่นตลอดเวลา หรือมีบุคลิกเบี่ยงเบน ก้าวร้าว ต่อต้านสังคม

1.2 ในด้านจิตใจ เช่น เป็นโรคจิต โรคประสาทมาก่อน ใช้ยาแก้ลมประสาทเป็นประจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ในด้านร่างกาย เช่น ไข้ยาเพื่อบรรเทาความปวด หรือเพื่อให้สบายขึ้น

2. สาเหตุจากตัวยา ที่ทำให้เสพติดได้ มีดังนี้

2.1 เกิดจากฤทธิ์ตัวยาซึ่งออกฤทธิ์ระงับความเจ็บปวด ขณะเดียวกัน ก็ทำให้จิตใจ อารมณ์แจ่มใส เคลิบเคลิ้ม ลดปมด้อยของผู้เสพ ทำให้ผู้เสพหลุดพ้นชั่วคราวจากโลกแห่งความเป็นจริงซึ่งเป็นทุกข์ ออกไปสู่โลกแห่งความฝันซึ่งเป็นสุข ในระหว่างออกฤทธิ์ของยาเสพติด ผู้ที่ความทุกข์ในใจเป็นประจำ ต้องการหนีจากภาวะความเป็นจริงและหาทางออกโดยการไข้ยาเสพติด ทำให้ติดยาได้

2.2 เกิดจากฤทธิ์ของยาเสพติดเอง เมื่อใช้นานครั้งจะเกิดการติดยาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เอหยุดยาเกิดอาการขาดยา ทำให้ต้องไปไข้ยาเสพติดอีก

3. สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมและสังคม ที่ทำให้ติดยาเสพติดได้ มีดังนี้

3.1 อยู่ใกล้ชิดกับยาเสพติด เช่น อยู่ในแหล่งชุมชนแออัด ซึ่งมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดทำให้วัยรุ่นซึ่งอยู่ในวัยอยากรู้อยากเห็น และอยากลองในสิ่งที่ไม่เคยมาก่อน ได้ไข้ยาเสพติดมากกว่าวัยรุ่นในสังคมหรือสิ่งแวดล้อมที่ไม่มียาเสพติด

3.2 อยู่ใกล้ชิดกับผู้ติดยาเสพติด และถูกแนะนำชักชวนให้ลองใช้

3.3 สังคมที่มีการขายยาเสพติดแพร่หลาย หาซื้อง่าย ราคาถูก จะมีโอกาสติดยาเสพติดได้ง่าย

3.4 มีความเชื่อผิด ๆ เช่น เชื่อว่ายามีฤทธิ์ทำให้ขยัน สามารถทำงานได้มากขึ้น

3.5 เด็กที่มีปัญหาทางครอบครัว ขาดความรักความอบอุ่น ครอบครัวแตกแยก หย่าร้าง หรือในสังคมปัจจุบันที่ทั้งบิดา-มารดา ต้องออกนอกรับเลี้ยงลูกของตนเองดูแลเอาใจใส่นอกจากนี้ ศรีวรรณ เจริญวัฒน์ชัย (2539 : 25) ยังกล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้ติดยาเสพติดได้ที่สำคัญมี 3 ประการ คือ

1. สาเหตุทางกาย

เนื่องจากทางร่างกายที่เป็นเรื้อรังมานานทำให้เกิดความเจ็บปวด ทรมาน จึงหันมาไข้ยาเสพติดเพื่อระงับอาการหรือจากเหตุอื่น ๆ เช่น มีอาการท้องเดินรุนแรง ไอเรื้อรัง ต้องใช้ฝิ่นระงับ

2. สาเหตุทางใจ แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

2.1 ผู้เป็นโรคจิต โรคประสาท อาจไข้ยาเสพติดเพื่อระงับอาการ

2.2 ผู้ที่มีบุคลิกภาพผิดปกติ เช่น มีความประพฤติกบเขี้ยวเกเร ไม่ชอบอยู่ในกรอบประเพณี มีความคิดต่อต้านสังคม สภาพจิตเช่นนี้ อาจเป็นมาแต่กำเนิดหรือจากการเลี้ยงดูไม่ถูกต้องในวัยเด็ก ทำให้เป็นผู้ขาดความรักหันเข้าหาหาหาเสพติดและติดสารเสพติดให้โทษง่าย

2.3 ผู้ที่มีบุคลิกภาพอ่อนแอพึ่งตนเองได้ การที่ไม่เป็นตัวของตัวเอง อาจถูกเพื่อนชักจูงไปได้ง่าย

3. สาเหตุทางสังคม และสภาพแวดล้อม มีสาเหตุใหญ่ ๆ 4 ประการ ดังนี้

3.1 สาเหตุเกิดจากตัวเด็กเอง

3.1.1 เกิดจากปมด้อยในร่างกายของเด็กเอง เด็กมีความพิการบางอย่างอาจจะเนื่องจากความผิดปกติมาตั้งแต่เกิดหรือเป็นภายหลังก็ได้ เนื่องจากมนุษย์เราเป็นสัตว์ประเสริฐ มีความผสมผสานกันอย่างละเอียดของร่างกายและจิตใจ ดังนั้นจึงไม่มีใครเหมือนกับใคร และต่างกันด้วย ลักษณะของบุคคลต่างๆ กัน และมีโอกาสจะทำให้ความชอบหรือความผิดมีความประพடுத்தีแปรได้เสมอ ความพิการทางร่างกายทำให้เกิดความรู้สึกด้อย ไม่อยากจะทำดี เพราะเขาเกิดแค่นั้นพ่อแม่และสังคมที่ทำให้เขาเกิดมาแล้วไม่ให้ความยุติธรรมแก่เขา เมื่อเขาเคียดแค้นมาก ๆ แต่ไม่สามารถทำอะไรได้ ทำให้เกิดความคับแค้นใจ หันไปเสพยาเสพติดเพื่อให้ลืมทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีอะไรในโลกจะสำคัญไปกว่า ยาเสพติด ซึ่งทำให้เขาหาความสุขได้ตามลำพังในโลกส่วนตัวของเขาหรือหนีโรงเรียนไปมั่วสุมกันอยู่ในพวกเดียวกัน

3.1.2 หรือจากการเจ็บป่วยเรื้อรัง ไม่ไปหาแพทย์รับการรักษา แต่ไปเสพยาเสพติดแทน

3.1.3 เกิดจากการขาดการควบคุมอารมณ์ เมื่อเด็กถูกลงโทษหรือเมื่อความต้องการไม่ได้รับการตอบสนองหรือมีความผิดปกติทางจิตใจ มนุษย์เรานั้นเมื่อเกิดความผิดหวังจะมีปฏิกิริยาเป็น 3 ประการ คือ สู้ ถอย และเฉยเสีย แต่ปฏิกิริยา ทั้ง 3 ประการนี้ ในเด็กวัยรุ่นซึ่งมีอารมณ์เป็นพายุแค้นและไม่ชอบที่จะปรึกษาหารือกับผู้ใหญ่ที่มีอาวุโสกว่า มีประสบการณ์มากกว่า แต่ชอบที่จะเข้ากลุ่มในหมู่เดียวกัน และถ้ากลุ่มพาไปในทางที่ไม่ชอบแล้วนั้น ก็พากันไปโดยปราศจากการยับยั้งชั่งใจ ก่อให้เกิดปัญหาตามมาภายหลัง หันไปเสพยาเสพติดแล้วประกอบอาชญากรรม

3.1.4 เกิดจากสติปัญญาเด็กต่ำ หรือสูงเกินไป เกิดปมด้อยหรือปมเด่นสำหรับเด็กวัยรุ่น สิ่งทีควรระวังไว้ก็คือ เป็นวัยที่อยากเด่น อยากเล่น อยากลอง ทำให้เด็กที่ทีจะไปลองยาเสพติดดูเมื่อลองแล้วเกิดติดโอกาสจะเลิกก็ยากทำให้ตกเป็นทาสของยาเสพติด สำหรับเด็กที่สติปัญญาอ่อนนั้น เมื่อถูกชักจูงไป ก็มีโอกาสดิดได้เช่นเดียวกัน

เนื่องจากวัยรุ่นส่วนใหญ่เป็นวัยที่อยู่ในระหว่างการศึกษา ดังนั้น ปัญหาเรื่องการเรียนของเด็กในวัยนี้ก็มีบทบาทสำคัญมากเหมือนกัน ปัญหาที่สำคัญ คือ เด็กเรียนไม่ทันเพื่อน ชอบหนีโรงเรียน และท้ายสุดเลิกเรียนไปเลยเฉย ๆ บางรายออกจากร้านทุกวันหลอกพ่อแม่ ว่าจะไปโรงเรียน แต่ไปมั่วสุมอยู่กับเพื่อนด้วยกัน ท้ายที่สุดก็ประกอบอาชญากรรมหรือหันไปหายาเสพติด เรื่องการเรียนก็ไม่นึกถึงกันอีกเลย เป็นการทำลายอนาคตของตนเอง

3.2 สาเหตุเกิดจากพ่อแม่ผู้ปกครองและบรรยากาศในบ้าน

สาเหตุที่ทำให้เด็กขาดความมั่นคงทางจิตใจ หันไปหายาเสพติดอันเนื่องมาจาก

ผลสะท้อนจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และบรรยากาศภายในบ้าน พ่อจะสรุปได้ว่ามีสาเหตุจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1 ลักษณะของที่อยู่อาศัย อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรมและมียาเสพติด
จำหน่ายอยู่ทั่วไป

3.2.2 การปกครองของพ่อแม่ผู้ปกครอง ใน 3 ลักษณะ คือ

3.2.2.1 ตามใจ เด็กจะประพฤติผิดต่อระเบียบ

3.2.2.2 กวดขัน ทำให้เกิดการลงดีและประพฤติผิดในทางการต่อต้าน

3.2.2.3 ละทิ้ง ไม่มีเวลาหรือไม่เอาใจใส่ ทำให้เด็กขาดความอบอุ่น ทำให้เกิดปมด้อย ไม่มีเวลากวดขันอบรมและลงโทษในทางที่เหมาะสม

3.2.3ฐานะเศรษฐกิจทางบ้านและปัญหาเรื่องมีลูกมาก ใน 3 ลักษณะเช่น

กันคือ

3.2.3.1 ขาดเงินเกินไป เด็กจะเกิดความคับข้องใจ หาทงออกในทาง

ที่ผิด

3.2.3.2 ร่ำรวยเกินไป เด็กจะหาความสุขตามที่ต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวัย

3.2.3.3 ปานกลาง แต่ตามใจเด็กมากเกินไปหรือตระหนักรู้มากเกินไป

3.2.4ทัศนคติของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ใน 4 ลักษณะ คือ

3.2.4.1 ไม่เห็นคุณค่าของการเรียน

3.2.4.2 ไม่ให้ความร่วมมือกับโรงเรียน

3.2.4.3 ไม่ทราบจิตวิทยาเกี่ยวกับเด็ก

3.2.4.4 ทำให้เด็กไม่มีที่พึ่งทางใจอย่างแท้จริง หันไปหาเพื่อน

3.2.5 ความประพฤติของพ่อแม่ ไม่เป็นตัวอย่างที่ดีของลูก พ่อแม่นิสัยไม่ดี
กลุ่มหลงอบายมุข เล่นการพนัน ดื่มสุรา เสพยาเสพติด ทำผิดกฎหมาย ทะเลาะวิวาทกันเนื่อง ๆ
บางครอบครัวส่งเสริมในสิ่งที่พึงเพื่อเป็นการสนับสนุนให้เด็กประพฤติไม่เหมาะสม

3.2.6 ความไม่สามัคคีในครอบครัว ความแตกแยกหรือหย่าร้างใน
ครอบครัว ความไม่ผาสุกที่มาจากครอบครัว เช่น พ่อแม่ถูกรังแกจากผู้อื่น

3.2.7 พ่อแม่ไม่ได้ส่งเสริมให้เด็กได้ทำงานตามวัยหรือมีส่วนร่วมใน
กิจกรรมของบ้าน ทำให้เด็กมีเวลามาก ออกไปเที่ยวนอกบ้านกับเพื่อน ๆ และถูกชักจูงไปในทางที่
ไม่สมควร

3.3 สาเหตุจากโรงเรียน ครู และเพื่อน

โรงเรียน ครู และเพื่อน เป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญรองลงมาจากพ่อแม่และบ้าน
ซึ่งมีสาเหตุสำคัญ คือ

3.3.1 สาเหตุจากโรงเรียน

3.3.1.1 โรงเรียนไม่เพียงพอแก่นักเรียน

3.3.1.2 การเรียน 2 ผลัด ทำให้นักเรียนมีเวลาว่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.3 โรงเรียนอยู่ไกลเกินไป ทำให้เมื่อไปโรงเรียนไม่ทัน ก็หนีไป
เที่ยวเตร่ที่อื่น

3.3.1.4 สถานที่เรียนและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนไม่เหมาะสม

3.3.1.5 ทางโรงเรียนขาดการเอาใจใส่กับนักเรียนที่พักตามหอพัก
เป็นพิเศษ เด็กต่างจังหวัดมีปัญหามาก ผลักกันเป็นผู้ปกครอง

3.3.1.6 ขาดการควบคุมกวดขันทางระเบียบวินัย หรือระเบียบบางอย่าง
ของโรงเรียนไม่เหมาะสมและไม่คงเส้นคงวาในการใช้ ทำให้เด็กประพฤติผิดระเบียบวินัยก่อการ
ทะเลาะวิวาท

3.3.1.7 หลักสูตรและวิธีสอนไม่เหมาะสม ยากหรือง่ายเกินไป ทำให้
เบื่อหน่าย หนีโรงเรียน หาดความสุขจากอบายมุข

3.3.1.8 ขาดการอบรมทางศีลธรรม โรงเรียนกวดวิชาทั่ว ๆ ไปขาดการ
กวดขันในเรื่องวินัย สอดส่องสวัสดิภาพของโรงเรียนน้อยไป

3.3.1.9 ขาดการบริการแนะแนวที่ดีในโรงเรียน

3.3.2 สาเหตุจากครู

3.3.2.1 ครูขาดความรู้ ความเข้าใจ และความต้องการของเด็ก ทำให้
เด็กฝ่าฝืนระเบียบ

3.3.2.2 ครูขาดความเอาใจใส่อบรมในด้านจริยศึกษาโดยสม่ำเสมอ

3.3.2.3 จำนวนครูไม่ได้สัดส่วนกับนักเรียน ทำให้การปกครองดูแลไม่
ทั่วถึง ทำให้เด็กประพฤติผิดระเบียบวินัย มั่วสุมทางอบายมุขต่างๆ

3.3.2.4 ครูเข้มงวดจนเกินไป เด็กทำงานไม่สำเร็จ เกิดความคับข้องใจ
ทำให้หาทางออกผิด ๆ เช่น หนีโรงเรียน เสพยาเสพติด

3.3.2.5 ครูบางคน ยังอุทิศตนเพื่อการศึกษาและความก้าวหน้าของนัก
เรียนน้อยไป

3.3.3 สาเหตุจากเพื่อน

ดังที่ทราบมาแล้วว่า การคบเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญที่ชักนำเด็กไปติดยาเสพติด
ในวัยรุ่นนี้ เพื่อนฝูงเป็นอิทธิพลกว่าบิดามารดา เด็กวัยรุ่นรู้สึกว่า การคบเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญมาก
ฉะนั้น อิทธิพลของกลุ่มจึงมีต่อเด็กมากเช่นเดียวกัน การคบเพื่อนเป็นความต้องการประการหนึ่ง
ของวัยรุ่น และต้องการคบเพื่อนต่างเพศด้วย การเลือกเพื่อนของวัยรุ่น โดยมากมักเลือกผู้ที่มีรสนิยม
ตรงกัน มีทัศนคติคล้ายคลึงกัน และขนาดของร่างกายเท่าๆกัน ซึ่งจะเห็นได้จาก Personal needs of
adolescent ซึ่งประกอบด้วย

3.3.3.1 ทัศนคติคล้ายคลึงกัน (Peer Attitude)

3.3.3.2 เพื่อนที่เท่าเทียมกัน (To Gain Friend)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3.3 การที่จะทำอะไรนั้นต้องได้รับความยินยอมจากกลุ่มเพื่อนและ
 ลงมติเห็นชอบกันแล้ว (Peer Approval)

3.3.3.4 ต้องการเป็นเฟื่องในหมู่เพื่อนฝูง (To be Popular)

3.3.3.5 ต้องการเป็นผู้นำ (To be a Leader)

3.3.3.6 ต้องการจะป้องกันตนเองและเพื่อนๆ (To Protect Himself of
 Other)

3.3.3.7 ต้องการคำสรรเสริญจากผู้อื่น (To Initiate Other)

3.3.3.8 ต้องการทำอย่างเพื่อนเหมือนเพื่อนๆ (To be Liker by Other)

3.3.3.9 ต้องการจะต่อต้านแรงกดดันจากผู้ใหญ่ (To Resist Coerecon)

3.3.3.10 ต้องการอิสระ (To be Independence)

3.3.3.11 ต้องการชื่อเสียง อยากดัง (To have Prestige)

เมื่อเด็กรวมกันอยู่มากๆมักจะสร้างพฤติกรรมที่เป็นปัญหาขึ้นแก่สังคม เด็กมักชอบเป็น
 สมาชิกของกลุ่มเพื่อนและรู้สึกว่าความเป็นสมาชิกนี้ ตนเองยิ่งใหญ่ มีเสรีภาพเต็มที่ พฤติกรรมของ
 เด็กเหล่านี้ บางคราวจึงเป็นไปในทางที่รุนแรง ไม่เกรงกลัวแม่แต่กฎหมายบ้านเมือง เมื่อรวมกลุ่ม
 กันเป็นแก๊งค์จะทำผิดกฎหมายบ่อยๆ พฤติกรรมที่เกิดจากการรวมกลุ่มของเด็กวัยรุ่น มักจะเป็นภัย
 แก่สังคม ถ้าหากไม่มีการควบคุมดูแลที่ดี เพราะถ้าคบเพื่อนเลวก็จะชักนำไปสู่ทางแห่งความชั่ว

3.4 สาเหตุจากสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงในสังคม

3.4.1 สังคมเศรษฐกิจเปลี่ยนไป รายได้ไม่สมดุลย์กับรายจ่ายในการดำรง
 ชีวิตของพ่อแม่ และครูต้องทำงานพิเศษเพิ่มขึ้น จึงขาดการเอาใจใส่กวดขันความประพฤติของเด็ก
 หรือพ่อแม่ยึดเอาทางที่ไม่ดีในการครองชีพ เช่น ค่าของเดือน ยาเสพติด เปิดบ่อนในบ้าน ทำให้
 เด็กประพฤติผิดระเบียบวินัย ประพฤติในทางผิด ๆ

3.4.2 สิ่งล่อใจที่เด็กได้รู้ได้เห็นจากสื่อมวลชนและสังคม มีสถานที่เข้าชวน
 ไปทางที่ชั่วมากมายจากบ้านพักหรือโรงเรียน มีตัวอย่างเลวให้เห็นได้ยิบทุกวัน เช่น มีช่องโสเภณี
 แห่เล่นคำ หรือแหล่งมั่วสุมเสพยาเสพติด ในที่ลับหรือสถานการพ่นอยู่ใกล้ หรือจากหนังสือ
 เอกสารที่เป็นที่ยั่วและเสื่อมเสียศีลธรรม การพึ่งวิทย์ การเห็นจากโทรทัศน์และภาพยนตร์ที่เป็น
 ตัวอย่างเลว ทำให้เด็กจำและประพฤติดตาม ทำให้เด็กอยากทดลอง

3.4.3 ความประพฤติของผู้ใหญ่เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีต่อเด็ก และผู้ใหญ่สมัย
 นี้ไม่มีหลักเกณฑ์ของตนเองเป็นมาตรฐานที่จะยึดถือ เพราะสังคมเปลี่ยนแปลงไปเร็วมาก ทำให้
 แนวคิดของคนเปลี่ยนไป จะเห็นได้ว่าเด็กอาจจะถูกชักนำโดยอาชญากร อันธพาล หรือลูกพี่ชั้น
 เลวชักนำ หรืออาจจะมิโสเภณี พาร์ตเนอร์ชักนำ นอกจากนี้แล้วการคบเพื่อนฝูงเลว ๆ ก็แนะนำไป
 ในทางที่ชั่วได้ ที่สำคัญคือ การพบ การรู้ การเห็นผู้ใหญ่ การกระทำในสิ่งเลวร้ายอยู่ทุกวันทั้ง ๆ
 ที่ผู้ใหญ่เองสอนเด็กว่าไม่ดี แต่ผู้ใหญ่กลับทำ เด็กจึงฝังใจที่ละน้อยจนเป็นนิสัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

และ ทิพย์อร ไชยณรงค์ (2535 : 33-35) ยังได้รายงานผลการวิจัยด้านสารเสพติดที่ผ่านมา โดยรายงานไว้ว่าสาเหตุของการติดยาสามารถจำแนก ได้ดังนี้

1. สาเหตุจากอยากลอง
2. สาเหตุจากเพื่อน
3. สาเหตุจากสภาพจิตใจ
4. สาเหตุจากสภาพร่างกาย
5. สาเหตุจากสภาพแวดล้อม
6. สาเหตุจากอื่น ๆ

แนวทางการแก้ปัญหาสารเสพติด

1. นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนศึกษา. 2541 : 1)

นโยบายการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในกลุ่มเยาวชนในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 8 นั้น ยังคงยุทธศาสตร์การลดอุปสงค์เช่นเดียวกับการดำเนินงานในแผนระยะที่ 7 ผ่านมา แต่เน้นในประเด็นของการพัฒนาคุณภาพกระบวนการดำเนินงาน และการให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้เห็นนโยบายในการดำเนินงานป้องกันและสารเสพติดเป็นกรอบในการปฏิบัติไว้ 4 ประการ

1. ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ต้องดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการอย่างจริงจัง โดยให้มีแนวร่วมในการปฏิบัติงานจากประชาชนด้วย

2. สื่อที่กระทรวงศึกษาธิการผลิตใช้ในงานป้องกันสารเสพติด จะต้องมีความเหมาะสมกับเยาวชน โดยให้เน้นความน่าสนใจ น่าหยิบ น่าอ่าน ได้เนื้อหาสาระ และไม่ยาวยืดเยื้อเกินไป

3. ทุกหน่วยงานจะต้องมีโครงการป้องกันสารเสพติดที่ชัดเจนเพื่อให้รัฐบาลสามารถยอมรับและสนับสนุนงบประมาณตามความจำเป็นของโครงการ

4. โครงการใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยทำมาก่อน ให้ทุกหน่วยงานพิจารณากำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนและทำการทดลองเพื่อการศึกษาผลกระทบก่อนที่จะทำการขยายผล

นอกจากนั้นแล้วประธานคณะกรรมการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ มีความเห็นว่า

5. กระทรวงสาธารณสุขควรร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการช่วยกันป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาด้วย โดยเฉพาะยาบ้า และในทางปฏิบัติควรทุ่มเทงบประมาณไปที่ตัวเด็กเล็กมากกว่าเด็กโต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนกรรมการป้องกันและแก้ปัญหาระบาดของกระทรวงศึกษาธิการมีความเห็นว่า

6. สถานศึกษาจะต้องสร้างระบบการดำเนินงานด้านการป้องกันสารเสพติดให้เข้มแข็ง พร้อมกับให้มีโครงการแนะแนวด้วย

7. งบประมาณสำหรับงานป้องกันและแก้ปัญหาระบาดของกระทรวงศึกษาธิการ ควรให้ทุกกรมตั้ง งบประมาณไว้ในแผนงานป้องกันและแก้ปัญหาระบาดของกระทรวงศึกษาธิการ โดยไม่ต้องแบ่งอยู่กับงบประมาณอื่น ซึ่ง สำนักงานงบประมาณเห็นชอบด้วยแล้ว

ดังนั้นคณะกรรมการป้องกันและแก้ปัญหาระบาดของกระทรวงศึกษาธิการ เห็นชอบให้กำหนดนโยบายด้านการป้องกันสารเสพติด สำหรับแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 8 ภายใต้เงื่อนไขของข้อจำกัด ด้านงบประมาณและบุคลากร ดังต่อไปนี้

1. ให้สถานศึกษาทุกแห่งถือว่า การป้องกัน และแก้ปัญหาระบาดของกระทรวงศึกษาธิการในกลุ่มนักเรียน นักศึกษาเป็นภาระหน้าที่ในการช่วยเหลือดูแล นักเรียน นักศึกษาที่ติดสารเสพติดด้วย
2. ให้ดำเนินการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนครบวงจร นับตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตรสื่อ วัสดุสอน และกิจกรรมของสถานศึกษา เน้นการฝึกทักษะชีวิตที่จำเป็นสำหรับเยาวชน เพื่อผลทางการพัฒนาบุคลิกภาพและการตัดสินใจเลือกพฤติกรรม
3. สนับสนุนให้สถานศึกษาทุกสังกัด จัดกิจกรรมส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่น กีฬา ตลอดจนกิจกรรมทางเลือกอื่น ๆ เน้นการให้เด็กเยาวชนรู้จักการใช้เวลาว่างไปในทางสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพอนามัย เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ความมั่นคงทางอารมณ์และความสามัคคีในหมู่คณะ
4. ส่งเสริมให้สถานศึกษาปรับปรุงสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของสถานศึกษา ให้เยาวชนในสถานศึกษา มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญาอย่างเต็มที่
5. ให้มีการพัฒนาระบบบริหารและจัดการ ตลอดจนการสนับสนุนทางวิชาการเพื่อ ป้องกันและแก้ไขปัญหาระบาดของกระทรวงศึกษาธิการ เน้นการทำงานในระบบเครือข่าย

2. แนวทางการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด ของสำนักงานป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดให้โทษ (ป.ป.ส.) (ศรีวรรณ เจริญพันธ์ชัย, 2539 : 51).

การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในปัจจุบัน ยึดถือแนวทางการป้องกันที่ตัวคนเป็นหลัก สำคัญ โดยมียุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน คือ การให้การศึกษ เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาจิตใจ และ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กลุ่มเป้าหมาย โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา ทั้งในระบบและ นอกกระบบโรงเรียน การให้บริการสารสนเทศ โดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข่าวสารทางสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่ออื่น ๆ การจัดกิจกรรมทางเลือกเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานและ ส่งเสริมประสบการณ์ในทางบวกให้กับกลุ่มเป้าหมาย การให้คำปรึกษาหารือแก่ผู้ที่กำลังจะมี ปัญหา เพื่อชี้แนะแนวทางดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง การนำเอานวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการดำเนินงาน ป้องกันสารเสพติด เช่น การใช้สื่อผสมเพื่อปลูกฝังความสำนึกในการต่อต้านสารเสพติดในกลุ่ม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เยาวชน รวมทั้งการฝึกอบรมบุคลากรแบบทวีคูณ เพื่อขยายงานป้องกันสารเสพติดไปยังชุมชนต่าง ๆ ให้กว้างขวางขึ้น

3. แนวทางการดำเนินการป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ

3.1 กำหนดให้บรรจุเนื้อหาสาระ เรื่องโทษและพิษภัยของสารเสพติดไว้ในหลักสูตรทุกระดับชั้น

3.2 จัดอบรมครู-อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ความเข้าใจในการสอนและสามารถทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ด้านป้องกันสารเสพติดได้

3.3 มีการจัดทำสื่อต่าง ๆ รวมทั้งหนังสืออ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่อง โทษ พิษภัย และการป้องกันสารเสพติด

3.4 จัดทำแผนการป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับแผนป้องกันยาเสพติดของประเทศตามนโยบายของรัฐบาล โดยในแผนดังกล่าวได้กำหนด นโยบาย-มาตรการและแนวทางการดำเนินงาน

3.5 ได้กำหนดแนวทางการแก้ปัญหาการแพร่ระบาดของสารเสพติดในสถานศึกษา ดังนี้

3.5.1 พัฒนาบุคลิกภาพ และทักษะชีวิต ด้วยการเร่งส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์ และการกีฬา รวมทั้งกำหนดให้มีคณะครูจำนวนหนึ่ง ทำหน้าที่รับผิดชอบงานป้องกันสารเสพติดของสถานศึกษาอย่างใกล้ชิด จริงจัง และต่อเนื่อง

3.5.2 จัดระบบข้อมูล และดำเนินการสำรวจสภาพปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษาทุกแห่ง เพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและวิธีการดำเนินงาน

3.5.3 ฟื้นฟูสภาพของนักเรียนที่ติดยาเสพติด แต่ยังไม่ติดมาก โดยเริ่มต้นในลักษณะโครงการทดลอง เมื่อได้ผลดีแล้วจึงค่อยขยายผล

3.6 ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติ สำหรับนักเรียนผู้ใช้สารเสพติด ไว้ดังนี้

3.6.1 กรณีพบนักเรียนติดยาเสพติดให้โทษในโรงเรียน ทางโรงเรียนจะไม่ไล่ออก แต่อนุญาตให้หยุดพักการเรียนไปรับการบำบัดรักษาได้

3.6.2 กรณีนักเรียนติดยาเสพติด จะขอย้ายโรงเรียนเนื่องจากถูกข่มขู่จากผู้อำนวยการให้ขอย้ายได้ โดยหัวหน้าสถานศึกษาประสานกันโดยตรง เพื่อพิจารณาแผนการเรียนและความเหมาะสมเป็นกรณี ๆ ไป

3.6.3 ในกรณีที่นักเรียนเป็นผู้จำหน่ายสารเสพติดให้โทษในโรงเรียน ให้ใช้มาตรการทางกฎหมายโดยตรง เพราะโรงเรียนไม่อาจปกป้องผู้ทำผิดกฎหมายได้ และเพื่อไม่ให้เป็นการเปิดทางให้ให้นักเรียนเป็นผู้จำหน่ายสารเสพติดในโอกาสต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 เพื่อให้การดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สนองนโยบายตามแผนป้องกันยาเสพติดของประเทศและนโยบายของรัฐบาลอย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด เพื่อดูแลรับผิดชอบการดำเนินงานทั้งในระดับกระทรวง ระดับกรม และระดับสถานศึกษา ดังนี้

3.7.1 คณะกรรมการระดับกระทรวง แต่งตั้งโดยคำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ (ป.ป.ส.ศช.) มีรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน รองอธิบดีกรมในสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นกรรมการ มีสำนักงานกิจการพิเศษเป็นฝ่ายเลขานุการ

3.7.2 คณะกรรมการระดับกรม เรียกว่า คณะกรรมการ ป.ป.ส. กรม มีรองอธิบดีที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธาน

3.7.3 คณะกรรมการระดับสถานศึกษา เรียกว่า คณะกรรมการ ป.ป.ส. สถานศึกษามีหัวหน้าสถานศึกษาเป็นประธาน

ซึ่งปัญหาสารเสพติดเป็นปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน ลักษณะของปัญหาจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งชนิดของยาเสพติดและกลุ่มประชากรที่เสพติด ลักษณะและสาเหตุของปัญหาจะเปลี่ยนแปลงและซับซ้อนขึ้นเรื่อย ๆ ตามวิวัฒนาการของสังคม เมื่อสังคมมีความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ จึงมีผลต่อสภาพการติดยาเสพติดและสภาวะการแก้ปัญหาที่มีแนวโน้มที่จะเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น รัฐบาลไทยทุกยุคทุกสมัยจึงถือว่า ปัญหาสารเสพติดเป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่งของประเทศ โดยรัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อทำหน้าที่ ป้องกัน ปราบปราม บำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติด เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจังและเร่งด่วนที่สุด (รักซ้อน รัตน์วิจิตรเวช. 2538 : 3) ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา ซึ่งมุ่งเน้นที่การป้องกัน (โดยการณรงค์ในด้านกว้างและเปิดเผย) การแก้ไข (โดยการบำบัดรักษาและฟื้นฟูในทางลับ) และปราบปราม (โดยพิจารณาให้ผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้สนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติด เป็นอาชญากรรมทางสังคม และกำหนดทำโทษในการกำจัดอย่างเด็ดขาด จริงจัง ไม่ลดหย่อน ไม่มีข้อยกเว้น) (กระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนสีขาว. 2541 : 2 และ 11)

หน่วยศึกษานิเทศก์ (2541 : 1) แนวคิดในปัจจุบันปัญหาเยาวชนติดสารเสพติดในสถานศึกษาได้แพร่ระบาด และทวีความรุนแรงขึ้นตามลำดับ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเยาวชนตกต่ำลง ไร้อนาคต และทำให้สังคมมีปัญหา ตลอดจนเป็นภาระของชาติที่จะต้องแก้ไข ปัญหาที่เลวร้ายยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาเยาวชนติดสารเสพติดในสถานศึกษานี้ จำเป็นต้องได้รับการดูแล ป้องกัน และแก้ไขอย่างเร่งด่วน กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้จัดทำโครงการโรงเรียนสีขาวขึ้น เพื่อกำหนดกรอบและแนวทางให้สถานศึกษาในสังกัด ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดำเนินการรณรงค์ ป้องกัน แก้ไขปัญหาสารเสพติด การพนัน สื่อลามกและการทะเลาะวิวาทที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนนักศึกษา ตลอดจนวางแผนปฏิบัติในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ติดสารเสพติด นักเรียนผู้ลุ่มหลงสิ่งมอมเมาและการพนัน โดยระดมความร่วมมือจากบ้าน สถานศึกษา และชุมชน ให้ช่วยกันสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียน จึงได้นำนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ มาจัดทำแนวดำเนินการเพื่อให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งนำไปสู่การปฏิบัติจริง

คู่มือวิทยากรประกอบการสัมมนาผู้นำชุมชนในองค์การบริหารส่วนตำบล (2540 : 15) ในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด พบว่า การแพร่ระบาดของสารเสพติด ในปัจจุบันปริมาณการจำหน่ายแอมเฟตามีน และจุดจำหน่ายแอมเฟตามีนนับว่ามีปริมาณมากขึ้น กระจายตัวไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความกว้างขวางหรือกระจายตัวของขนาดของปัญหาแอมเฟตามีนในประเทศกล่าวได้ว่า ประชากรแรงงานหลายประเภทเป็นฐาน ส่วนใหญ่ที่มีการเสพแอมเฟตามีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้ประกอบการค้าปลีกค้าส่ง กลุ่มแรงงานภาคเกษตรกรรม และในระยะหลังฐานของผู้เสพแอมเฟตามีนได้ขยายตัวไปยังกลุ่มเยาวชนวัยรุ่นทั้งในและนอกสถานศึกษา

นอกจากนี้ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (2543 : 1) ได้สรุปผลการดำเนินการ โครงการรณรงค์เพื่อป้องกันยาเสพติดในสถาบันอุดมศึกษา โดยการรวบรวมข้อมูลของสำนักพัฒนาและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พบว่า ผู้ที่เข้ารับการรักษาพยาบาลยาเสพติดเมื่อปี พ.ศ. 2541 ในจำนวนผู้เข้ารับการรักษา จำนวน 36,262 คน และร้อยละ 16 เริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรกตั้งแต่อายุยังไม่ครบ 15 ปี อีกทั้งยังพบว่ามีการใช้สารเสพติดทั้งเพศหญิงและเพศชาย จากปัญหายาเสพติดที่ทวีความรุนแรง และใกล้ตัวเราในขณะนี้เป็นเรื่องที่สำคัญที่สถาบันการศึกษาทุกแห่งจะต้องร่วมกันดำเนินการรณรงค์เพื่อขจัดมหันตภัยร้ายนี้ให้หมดสิ้นไป หรือบรรเทาเบาบางลง ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้ขอตั้งงบประมาณเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดและกำกับดำเนินการโครงการรณรงค์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการดำเนินการรณรงค์ให้กับนักเรียน นิสิต นักศึกษา อาจารย์ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ในสถาบัน พร้อมทั้งให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาจัดกิจกรรมรณรงค์ให้กับสังคมชุมชนภายนอก เพื่อลดการแพร่ระบาดของสารเสพติดทุกชนิด

เสน่ห์ วิริยะเจริญธรรม (2543 : 77) ได้ทำการวิจัยพบว่า การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับแนวทางปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา ด้านการป้องกัน การปราบปราม การบำบัดรักษา และการฟื้นฟู ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเป็นไปโดยทั่วถึง แสดงว่าการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา มีการดำเนินการที่คล้ายคลึงและใกล้เคียงกัน

รุ่งทิวา พันธู (2539 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานป้องกันสารเสพติด ในโรงเรียนอาชีวศึกษาในภาพรวม มีคณะกรรมการดำเนินงาน มีการให้ความรู้ การจัดกิจกรรมเสริมความรู้ การบริการให้คำปรึกษา มีแผนการประเมินผล โดยประเมินผลภาคเรียนละครั้ง และมีการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิเทศติดตามผลเป็นครั้งคราว มีการสำรวจการใช้ยาเสพติดของนักเรียน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผลของการวิจัยของทั้งสองคนพบว่า มีการดำเนินการสารเสพติดในสถานศึกษาในทุกสถาบันการศึกษาไม่แตกต่างกัน และอาจจะเป็นเพราะว่า นักเรียนอาจจะได้รับความรู้เกี่ยวกับสารมาจากสถานศึกษาเดิมก่อนย้ายมาศึกษาต่อในสถานศึกษาในปัจจุบัน และมีความรู้เรื่องสารเสพติดมาพอสมควร

2.3 แนวทางการดำเนินการแก้ไขปัญหาสารเสพติด

จากการสรุปที่ได้ศึกษาพบว่า แนวทางการดำเนินการสารเสพติดในสถานศึกษา มีด้วยกัน 4 ประการ ประกอบด้วย

2.3.1 ด้านการป้องกัน

การดำเนินการป้องกันสารเสพติดที่หน่วยงานต่าง ๆ นำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในประเทศไทย มี 6 วิธี (ทำนุ สิริสิงห. 2531: 267-272)

1. การให้ข่าวสาร การให้ข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ซึ่งควรจัดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและต้องเป็นข่าวสารที่น่าเชื่อถือ
2. การให้การศึกษาด้านจิตใจหรือความรู้สึก ช่วยให้คนรู้จักใช้กระบวนการคิดและตัดสินใจในการเลือกค่านิยมหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดหลังจากที่ได้พิจารณาผลที่ได้ของตัวเลือกแต่ละตัวโดยใช้เหตุผลและวิจารณ์แล้ว
3. เพื่อนช่วยเพื่อน หรือเพื่อนเป็นที่ปรึกษาให้เพื่อน เป็นวิธีที่จัดขึ้นได้ง่าย เพราะโดยปกติเด็กที่รักเพื่อนจะปรึกษาเพื่อหรือขอความช่วยเหลือและให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อน
4. การให้การศึกษาเกี่ยวกับการทำงานและการวางแผนอาชีพ ช่วยให้คนมีความมุ่งมั่นในชีวิต เพื่อจะได้มีความสำเร็จ และมีความภูมิใจ ในตนเอง เมื่อทุกคนมีแผนในการดำเนินชีวิตแล้วจะทำให้รู้สึกว่าตนเป็นคนมีเป้าหมาย จะตัดสินใจทำอะไรลงไปต้องมีหลักเกณฑ์และเหตุผลที่เพียงพอ
5. การสร้างสื่อสัมพันธ์ภายในครอบครัว การสื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันทั้งผู้รับและผู้ให้ จะก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีงามต่อกันในครอบครัวจะช่วยขจัดปัญหาต่าง ๆ ในด้านส่วนตัว ครอบครัว และสังคมได้มาก
6. การให้ทางเลือก กิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนและตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานมากมาย ซึ่งสามารถเลือกนำไปใช้ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายได้ เช่น เกี่ยวกับทางกาย ได้แก่ การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา ทางจิตใจ ได้แก่ การศึกษา เกี่ยวกับศาสนา ทางสมอง ได้แก่ การเข้าชมรมอ่านหนังสือ ทางสังคม เช่น บริการชุมชนทางสุนทรียภาพ เช่น นาฏศิลป์ ดนตรี วาดเขียน การฝีมือ กิจกรรมเหล่านี้จะช่วยให้เด็กได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นคุณค่าของเวลา และช่วยเบี่ยงเบนความสนใจของกลุ่มเป้าหมายไปจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้

นอกจากนี้ รักชอน รัตนวิจิตรเวช (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย กระบวนการติดเฮโรอีน ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ระดับลึก รายละเอียดประวัติชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับประสบการณ์ในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่กระบวนการติดเฮโรอีน กลุ่มตัวอย่างได้จากการเลือกแบบเชิงทฤษฎีจากเยาวชนผู้ติดเฮโรอีนที่มารับบริการบำบัดรักษาที่คลินิกยาเสพติด โดยการถอนพิษด้วยเมทาโดน เพศชาย อายุระหว่าง 15-25 ปี จำนวนทั้งสิ้น 32 ราย ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการติดเฮโรอีนของเยาวชน ประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขั้นเริ่มต้นเสพ เื่อนใจที่ทำให้เยาวชนเข้าสู่เริ่มต้นเสพ ได้แก่ เื่อนใจด้านบุคคล เื่อนใจด้านเพื่อน เื่อนใจด้านครอบครัว เื่อนใจในโรงเรียน เื่อนใจเกี่ยวกับเฮโรอีน และเื่อนใจเสพด้วยความไม่รู้

2. ขั้นเสพต่อเนื่อง เื่อนใจที่ทำให้เยาวชนเมื่อผ่านขั้นเริ่มต้นแล้วมีการเสพต่อเนื่อง ได้แก่ ความรู้สึก เลิปเคิ้มสุขสบาย ประเมินความรู้สึกของตนเอง การอธิบายเหตุผล การปฏิรูปสังสรรค์กับเพื่อนที่เสพเฮโรอีน การหลีกเลี่ยงกลุ่มอาการเนื่องจากการหยุดยาและจิตใจรสาชาดของเฮโรอีน

ผลการวิจัยพบว่า มีเื่อนใจที่ทำให้กระบวนการติดเฮโรอีนถูกลดให้ช้าลงไป ได้แก่ การให้ความหมายในเชิงลบ การไม่รู้วิธีที่เสพอย่างถูกต้อง และเื่อนใจด้านสถานการณ์ ที่ไม่เื้อื่อต่อการเสพเฮโรอีนต่อ

นอกจากนั้น การร้ารงการเป็นผู้ผลิตเฮโรอีนขึ้นอยู่กับการยอมรับและการให้นิยามตนเอง เื้อื่อข่ายความสัมพันธ์ ลักษณะความสัมพันธ์ การถูกประ้ทับตรา และการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนแบบช่อนเร้นด้วยการแสดงตัวเหมือนคนอื่น ๆ

โครงการ โรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 2) ได้กำหนดนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินการแก่สถานศึกษา ให้ไว้ว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ให้กรมต้นสังกัดย้สถานศึกษาให้ครูเป็นแบบอย่างที่ดี ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มสุรา จัดสถานศึกษาให้เป็นเขตปลอดสารเสพติด ทำความเข้าใจกับผู้บริหารสถานศึกษา รายงานกระทรวง โดยพิจารณาเป็นคุณงามความดีในการรายงานตามความจริง และเอาใจใส่ในการแก้ปัญหาด้วยความเข้มแข็ง ให้สถานศึกษาพยายามป้องกันและแก้ไขปัญหาล้ถึงที่สุด โดยไม่ไล่่นักเรียน นักศึกษาให้พ้นสภาพนักเรียน นักศึกษา ไปเป็นภาระสังคม หรือสถาบันอื่น ๆ และให้สถานศึกษาคูแล่นักเรียนที่เสพสารเสพติดในฐานะผู้ป่วยหรือผู้หลงผิด แต่ให้ใช้มาตรการทางกฎหมายในกรณีของนักเรียน นักศึกษาที่เป็นผู้จำหน่ายสารเสพติด โดยใช้ดุลยพินิจเป็นรายบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการโรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2541 : 10) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถานศึกษาปลอดสารเสพติด ปลอดสื่อลามกอนาจาร ปลอดการพนัน และการทะเลาะวิวาท จนได้รับยกย่องว่าเป็นโรงเรียนสีขาว และเพื่อแสวงหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด สื่อลามกอนาจาร การพนัน และการทะเลาะวิวาท ให้มีผลในเชิงปฏิบัติโดยเร็วและต่อเนื่อง อีกทั้งยังได้รับความร่วมมือในนโยบายของหน่วยงานภาครัฐอื่น โครงการโรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 17) ที่มีนโยบายและยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว ปี พ.ศ. 2542 ให้นโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2541 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) ได้มีคำสั่งที่ 141/2541 เรื่องนโยบายการดำเนินงานป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด และแผนงานราชฎี-รัฐ ร่วมใจด้านยาเสพติด โดยมีวัตถุประสงค์ในการควบคุมการขยายตัวของปัญหาและลดปัญหาการแพร่ระบาดของสารเสพติดโดยเร็ว และให้กระทรวงและจังหวัด จัดตั้งคณะกรรมการและศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับกระทรวงและจังหวัด เพื่อให้เกิดผลในเชิงน่านโยบายเร่งด่วนนี้สู่การปฏิบัติ ซึ่งจะมีผลให้ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดยึดถือเป็นแนวทางที่ใช้ในการดำเนินงานที่มีทิศทางเดียวกันทั่วประเทศ

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ (2540 : 123) ได้ทำการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินการของโรงเรียนในด้านการร่วมมือกับหน่วยงานและชุมชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อร่วมมือกับหน่วยงานและชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในลักษณะการกระทำเป็น “บางครั้ง” ในขณะที่มีครู-อาจารย์อีกบางส่วนมีความเห็นว่าโรงเรียนยังมิได้จัดกิจกรรมต่อไปก็คือ การขอความร่วมมือตัวแทนชุมชนในแต่ละหมู่บ้าน สอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียนที่อาจจะติดสารเสพติด และแจ้งให้โรงเรียนทราบเพื่อแก้ไขต่อไป

นงคราญ รมรงค์ศักดิ์ (2541 : 60) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย พบว่า การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดด้านการให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้ นั้น โรงเรียนทุกแห่งมีการสอดแทรกความรู้และวิธีการป้องกันยาเสพติดในการเรียนการสอนของรายวิชาต่าง ๆ ผู้บริหารเกือบทั้งหมดได้จัดเอกสาร แผ่นพับ เรื่องยาเสพติดแจกครู-นักเรียน และผู้ปกครอง และทุกแห่งมีการจัดป้ายประกาศข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด ตลอดจนการจัดนิทรรศการให้นักเรียนค้นคว้า จัดทำรายงาน การฉายวีดิทัศน์ หรือภาพยนตร์

กิจ นาคสุทธิ (2542 : 99) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับทัศนของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของยาบ้าในโรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า มาตรการด้านนโยบายรัฐบาลควรมีนโยบายในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาบ้าในโรงเรียนอย่างชัดเจน โดยให้เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐปฏิบัติ ทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โรงเรียน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิบัติการเป็นแนวทางอันหนึ่งอันเดียวกัน พร้อมร่วมมือกันทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามยาบ้าในโรงเรียน

โรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 55) กล่าวไว้ว่า ลักษณะของโรงเรียนที่มีปัญหาการใช้สารเสพติด ได้แก่ โรงเรียนขาดความเอาใจใส่จริงจังต่อปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้น ในโรงเรียน ครู-อาจารย์และผู้บริหารเกรงกลัวว่าจะเสียชื่อเสียงของโรงเรียน ครู-อาจารย์ที่มีภาระงานสอนมากเกินไปจะคอยดูแลความประพฤติของนักเรียนให้อยู่ในกรอบอันเหมาะสม โรงเรียนขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง และชุมชนในการร่วมกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน ปล่อยให้โรงเรียนแบกภาระอยู่ตามลำพัง ทุกคนถือว่าธุระไม่ใช่ ไม่มีแผนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาในโรงเรียน โดยคิดว่าไม่มีปัญหา นักเรียนติดยาเสพติดในโรงเรียนแล้วไม่ต้องทำงานในเชิงป้องกัน

2.3.2 ด้านการปราบปราม

ตามแนวนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว เพื่อการแก้ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ให้พิจารณาว่า ผู้ใช้สารเสพติด เด็กและเยาวชนที่เป็นผู้หลงผิด ต้องให้ความช่วยเหลือและแก้ไขด้วยความละเอียดอ่อน รอบคอบ รัศม และให้โอกาสกลับคืนสู่สังคมอย่างภาคภูมิใจ และพิจารณาให้ผู้ผลิต ผู้ค้าผู้สนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติดเป็นอาชญากรทางสังคม กำหนดให้ดำเนินการกำจัดอย่างเด็ดขาด จริงจัง ไม่ลดหย่อน ไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ ทั้งสิ้น

นิทรภรณ์ เกตุเดชา (2542 : 126) ได้ทำการวิจัยพบว่า การใช้มาตรการเด็ดขาดและป้องปราม โดยใช้จิตวิทยาเชิงรุกโดยเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามสารเสพติด ด้วยวิธีการกำจัดต้นตอของการแพร่ระบาดจับกุมผู้จำหน่ายและสร้างสถานการณ์จำลอง โดยการป้องปรามด้วยจิตวิทยาเชิงรุก สามารถหยุดการแพร่ระบาดของสารเสพติดในโรงเรียนอย่างได้ผล

กิจ นาคสุทธิ (2542 : 99-100) ได้ทำการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ให้ความสนใจต่อปัญหา ยาบ้าในโรงเรียนมากกว่ากับสถานที่อื่น ๆ แต่ยังไม่สามารถปราบปรามได้อย่างเด็ดขาด และให้หมดไปไม่ได้ เพราะเนื่องจากทางโรงเรียนไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบปัญหา ยาบ้าที่มีอยู่ในโรงเรียน ดังนั้นเจ้าหน้าที่ควรดำเนินการปราบปรามและลงโทษผู้เกี่ยวข้องกับยาบ้าให้หมดไปก่อน และอีกทั้งตำรวจควรทำการกวาดล้างจับกุมแหล่งจำหน่ายสารเสพติดที่อยู่ภายนอกโรงเรียนให้หมดไปและแวะเวียนประสานงานกับโรงเรียนเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง กวาดล้างตามสถานบันเทิงและแหล่งเริงรมย์ต่าง ๆ โดยความร่วมมือมีให้เด็กนักเรียนเข้าไปมีส่วนร่วม

โครงการโรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 4, 224) มีนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ โดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์/แนวปฏิบัติในการป้องปรามสารเสพติดในสถานศึกษา ให้ไว้ว่า ให้โรงเรียนติดต่อสถานตำรวจในพื้นที่ เพื่อการประสานงานขอความร่วมมือในกรณีที่เกิด

เหตุ บันทึกรประจำวัน และรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อลงมือแก้ไขให้ทันท่วงทีและรายงานหน่วยงานต้นสังกัด และให้มีการจัดโครงการตั้งศูนย์ตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะเพื่อการป้องปราบสารเสพติดประเภทยาบ้าที่จะแพร่กระจายเข้ามาในสถานศึกษา

สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (2542 : 36-37) ได้สรุปและศึกษากรณีนักศึกษาเป็นผู้จำหน่ายในโรงเรียนไว้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะซื้อเม็ดยาบ้าภายในโรงเรียนเป็นหลักโดยเป็นลักษณะหุ้นกับเพื่อนเพื่อซื้อเสพติดแล้วเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นผู้ค้า โดยกำหนดราคาขายในโรงเรียน และหาซื้อยาบ้าภายในโรงเรียนได้ตลอดเวลา และการศึกษายังพบพฤติกรรมกรรมการเสพยาบ้าในหมู่นักเรียนเป็นลักษณะพฤติกรรมกลุ่ม กล่าวคือ การเสพยาบ้าในแต่ละครั้งจะมีกลุ่มเพื่อนร่วมกระบวนการเสพติด เนื่องจากส่วนหนึ่งเป็นการหุ้นซื้อยาบ้ามาเพื่อเสพ และส่วนหนึ่งจะเป็น “ต้นทาง” ในการเฝ้าระวังครูผู้ปกครองหรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะคอยจับผิดต่อการเสพยาบ้า สถานที่เสพยาในโรงเรียนจะเป็นห้องน้ำ รองลงมาภายในห้องเรียน

โครงการ โรงเรียนสีขาวเพื่อการแก้ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา (เอกสารอัดสำเนา) ที่พิจารณาให้ผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ที่สนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติดเป็นอาชญากรรมของสังคม กำหนดให้ดำเนินการกำจัดอย่างเด็ดขาดจริงจัง ไม่ลดหย่อน ไม่มีข้อยกเว้นใดๆ ทั้งสิ้น

2.3.3 ด้านการบำบัดรักษา

การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด กลุ่มงานจิตเวช โรงพยาบาลอินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี (2540 : 1-2) กำหนดกระบวนการบำบัดรักษา เป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการยอมรับปัญหาตนเอง เป็นขั้นตอนแรกในการใช้กลุ่มบำบัด เพื่อให้ผู้เข้ารับการบำบัดได้เริ่มตระหนักซึ่งกันและกัน อย่างมีเหตุผลว่า มีความเหมาะสมหรือไม่ และจะเริ่มมีแนวคิดที่จะค้นหารูปแบบที่เหมาะสมสำหรับตนเอง กลุ่มบำบัดที่จะใช้ในขั้นตอนนี้ คือ

1.1 กลุ่มแนะนำตนเอง ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาและครอบครัว หรือญาติระบายความรู้สึกซึ่งกันและกัน ก็เพื่อให้เกิดการรับรู้ในความต้องการของแต่ละบุคคล มีการยอมรับสภาพและให้กำลังใจต่อผู้บำบัด

1.2 กลุ่มแนะนำญาติ เป็นกลุ่มของครอบครัวและญาติ จะได้รับความเข้าใจในขั้นตอนการบำบัดของโรงพยาบาลและการดูแลผู้เข้ารับการบำบัดขณะรักษา โดยจะจัดกลุ่มทุกวันที่มีการบำบัด

1.3 กลุ่มตัวฉัน เป็นกลุ่มที่จะกิจกรรมให้ผู้เข้ารับการบำบัดได้รู้จักตนเอง โดยการสะท้อนจากกิจกรรม เช่น การถ่ายทอดความรู้สึกจากภาพเขียนของตนเอง บันทึกถึงตนเอง

ในขั้นตอนแรก ผู้เข้ารับการบำบัดจะรู้สึกตนเองและเข้าใจในปัญหาที่เกิดขึ้นพร้อมกับเป็นการยอมรับให้มีการแก้ไขในตนเอง หลังจากที่คุณเข้ารับการบำบัดจะเริ่มค้นหารูปแบบที่ตนเองพอใจ การช่วยเหลือในขั้นต่อไป จึงต้องเป็นการสรรหารูปแบบที่เหมาะสมให้กับผู้บำบัด โดยผู้เข้าบำบัดจะเป็นผู้คัดเลือกเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่เพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ขั้นตอนการปรับพฤติกรรม เป็นขั้นตอนที่ผู้บำบัด มักจะเกิดความสับสนต่อกิจกรรม และกระบวนการใหม่ที่เกิดขึ้น บางครั้งมีการต่อต้านตนเองและบุคคลใกล้ชิด ฉะนั้นในขั้นตอนนี้ จึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญและมีความยุ่งยาก ผู้ที่ทำการบำบัดต้องใช้การสังเกตและมีขั้นตอนที่เหมาะสมต่อญาติและผู้เข้ารับการบำบัด

ความสับสนต่อต้าน ที่เกิดขึ้นกับผู้เข้ารับการบำบัดส่วนหนึ่งเกิดจากความไม่มั่นคง ในบุคลิกภาพ ดังนั้น การเลือกกลุ่มต้องขึ้นกับพฤติกรรมของผู้เข้ารับการบำบัดในขณะนั้นลักษณะของกลุ่มมีดังนี้คือ

2.1 กลุ่มบำบัดแบบประทับประคอง เป็นกลุ่มในลักษณะแบบชุมชนบำบัด ลักษณะหนึ่งในกลุ่ม ช่วยในการแก้ปัญหา ให้คำแนะนำ ให้ข้อคิด ให้ความเห็นใจกับเพื่อน สมาชิกในกลุ่ม ทำให้สมาชิกสามารถมองเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้ นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยให้ผู้เข้ารับการบำบัดรู้จักกระบวนการแก้ปัญหา และเกิดความมั่นใจในการมีพฤติกรรมใหม่

2.2 กลุ่มอาชีพบำบัด เป็นกลุ่มหนึ่งที่ทำให้ผู้เข้ารับการบำบัดการผ่อนคลาย มีการยอมรับความคิดเห็น ซึ่งแนวทางซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังสร้างให้ผู้เข้ารับการบำบัดเป็นผู้ให้และกระตุ้นให้เกิดความภาคภูมิใจในการนั้น โดยการนำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประดิษฐ์ของใช้ การปั้น การประดิษฐ์ภาพ จากกลุ่มดังกล่าว ผู้ทำการบำบัดสามารถสังเกตและรับรู้การเกิดพฤติกรรมใหม่ที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เข้ารับการบำบัดเกิดความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้น

2.3 กลุ่มระบายความรู้สึก กลุ่มลักษณะนี้จะใช้กับผู้เข้ารับการบำบัดที่มีความมั่นใจ ในการแสดงออกของพฤติกรรมใหม่ของตนเองแล้ว เป็นการเสริมแรงทางบวกในพฤติกรรมใหม่ที่เกิดขึ้นโดยกลุ่มสมาชิกเอง ผู้เข้ารับการบำบัดจะยอมรับข้อเสนอแนะนั้น นำมาปรับเปลี่ยนใหม่และจะกลับเข้าสู่กระบวนการนี้อีก เมื่อผู้เข้ารับการบำบัดพร้อม กิจกรรมจะดำเนินในลักษณะสมาชิกจะเขียนหรือวาดภาพอะไรก็ได้ที่เป็นเรื่องราวของตนเอง หลังจากนั้นจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกันผู้ทำการบำบัดจะต้องบันทึกพฤติกรรมที่เกิดขึ้นและต้องกระตุ้นเป็นรายบุคคล เพื่อไม่ให้ผู้เข้ารับการบำบัดเกิดภาวะเบี่ยงเบนในพฤติกรรมใหม่

เนื่องจากในขั้นตอนการปรับปรุงพฤติกรรมนี้ ผู้เข้ารับการบำบัดจะเกิดความสับสน ลองผิดลองถูกในพฤติกรรมใหม่ ทำให้เริ่มมีความเบื่อหน่าย ท้อแท้ในระยะแรก ดังนั้น การเสริมแรงทางบวกที่สำคัญ คือ การให้การปรึกษารายบุคคล จะทำให้ผู้เข้ารับการบำบัดเกิดการตระหนักในพฤติกรรมและสามารถปรับเปลี่ยนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ขั้นตอนนี้ใช้เวลาประมาณ 1-2 เดือน ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของปัญหา

โครงการ โรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 23) โดยกระทรวง สาธารณสุขดำเนินการร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ ในการตรวจสุขภาพ การสนับสนุนชุดตรวจ ปัสสาวะ การบำบัดรักษาผู้ติดสารเสพติด และการศึกษาวิธีการป้องกันไม่ให้นักเรียน นักศึกษาและเยาวชนติดสารเสพติด โดยจัดสถานพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขทั่วประเทศให้บริการตรวจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุขภาพทั่วประเทศ ให้บริการตรวจสุขภาพจัดศูนย์บำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดสารเสพติด 6 แห่ง คือ โรงพยาบาลธัญญารักษ์ จังหวัดปทุมธานี ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดประจำภาคเหนือ จังหวัด เชียงใหม่ ศูนย์บำบัดยาเสพติด จังหวัดแม่ฮ่องสอน ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดประจำภาคใต้ จังหวัดสงขลาและศูนย์บำบัด รักษายาเสพติด จังหวัดปัตตานี การให้คำปรึกษาทางการแพทย์แก่ผู้ติดสารเสพติดและญาติ และ ผู้ติดตามผู้ติดยา ที่ผ่านการบำบัดรักษาแล้วให้สามารถอยู่กับครอบครัวและชุมชนได้ โดยไม่ต้องพึ่ง ยาเสพติดอีก

โครงการโรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 24, 109) ได้พบว่า ปัญหา และอุปสรรคการดำเนินการโครงการโรงเรียนสีขาวเกี่ยวกับผู้ปกครองที่ทราบว่า นักเรียนใน ปกครอง มีปัญหาเกี่ยวกับสารเสพติด คือ ผู้ปกครองและนักเรียนบางคนปิดบังข้อมูล และไม่ยอมรับ สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้การประสานเพื่อแก้ปัญหาเกิดความล่าช้า พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชน ให้ความร่วมมือไม่เต็มที่ เพราะเกรงจะเกิดอันตรายแก่ตนเองและครอบครัว ผู้ปกครองบางราย ไม่ ยอมให้โรงเรียนนำบุตรหลานไปบำบัดรักษา และจัดให้มีกิจกรรมดำเนินงานตาม โครงการต่าง ๆ เช่น กิจกรรมเพื่อช่วยเพื่อน เพื่อนเตือนเพื่อน จัดค่ายอาสาสมัครต่อต้านยาเสพติด โครงการฝึก ทักษะ โรงเรียนได้กำหนดแนวทางการประสานงานกับผู้ปกครองในการจัดส่งผู้ติดสารเสพติดให้ เข้ารับการรักษา โดยไม่ไล่นักเรียนออกจากโรงเรียนและทางโรงเรียนก็ได้จัดค่ายบำบัดรักษาขึ้นภายใน โรงเรียนเพื่อแก้ไขปัญหา และการส่งนักเรียนนักศึกษาเข้ารับการบำบัดรักษาจากสถานพยาบาลมี ความสำคัญมากที่ทุกสถานศึกษาจะต้องรีบดำเนินการ

เสน่ห์ วิริยะเจริญธรรม (2543 : 73) ได้ทำการวิจัยพบว่า สถานศึกษาควรจัดศูนย์ ให้คำปรึกษาปัญหาสารเสพติดที่ดำเนินการโดยบุคคลที่ไม่มีส่วนในกรให้โทษแก่นักศึกษา กับการจัดทำระเบียบประวัตินักศึกษาที่เข้ารับการบำบัดรักษาโดยปกปิดไว้เป็นความลับ ผู้ที่มีปัญหา จะพยายามปกปิดตนเอง ตลอดจนผู้ปกครองก็จะช่วยปกปิดด้วยเนื่องจากกลัวว่า เมื่อครู-อาจารย์รู้ว่า ติดยาเสพติดแล้วจะต้องถูกไล่ออกจากโรงเรียน แต่ในปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการมีมาตรการ ห้ามไล่นักศึกษาที่ติดสารเสพติดออกจากโรงเรียนให้บำบัดรักษาก่อน หากนักศึกษามีความประสงค์ จะเปลี่ยนที่เรียนก็ให้สถานศึกษาจัดหาที่เรียนใหม่ให้ ซึ่งมาตรการนี้ยังใหม่สำหรับการรับรู้ และ ความมั่นใจในทางปฏิบัติ

จำดี ไจวงษ์ (2541 : 5) ได้ทำการวิจัยพบว่า การให้ผู้ติดยาเสพติดทุกชนิด สามารถ บำบัดรักษาให้หายขาดจากการติดยาตลอดจนสามารถกลับไปใช้ชีวิตได้อย่างเป็นสุขในครอบครัว และสังคมได้ กรมการแพทย์จึงเร่งรัดให้โรงพยาบาลธัญญารักษ์และศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดตาม ภาคต่าง ๆ ได้ดำเนินการพัฒนาความสามารถในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยวิธีการชุมชนบำบัดซึ่งเป็นวิธีการที่แพร่หลายและยอมรับกันทั่วโลกว่าเป็นวิธีการที่ได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจใน ยุคปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4 ด้านการฟื้นฟู

การบำบัดรักษาผู้ติดสารเสพติด กลุ่มงานจิตเวช โรงพยาบาลอินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี (2540 : 3) กำหนดกระบวนการฟื้นฟูหลังบำบัดรักษาไว้ ดังนี้

1. ขั้นตอนการยอมรับในครอบครัว ก่อนจะยุติการบำบัดรักษา ประมาณ 1 เดือน พฤติกรรมใหม่ของผู้เข้ารับการบำบัดจะได้รับการยอมรับในกลุ่มสมาชิก แต่สำหรับสมาชิกในครอบครัวยังไม่เกิดการยอมรับการบำบัดจะได้รับการยอมรับ ครอบครัวอันเป็นสถาบันที่ดูแลช่วยเหลือไม่ให้ผู้เข้ารับการบำบัดกลับไปใช้สารเสพติดอีก ครอบครัวต้องเรียนรู้การดูแล การให้กำลังใจ การสังเกตที่ถูกต้อง รู้จักสร้างความรักความอบอุ่นให้กับครอบครัวอย่างเหมาะสม กลุ่มที่จะต้องมียกยัดดังนี้

1.1 กลุ่มพ่อแม่ จะเป็นกลุ่มที่ให้ความรู้ เรื่องความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของวัยรุ่น และการดูแลที่ถูกต้อง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกลุ่มพ่อแม่ จนเกิดความเข้าใจในรูปแบบได้อย่างถูกต้อง

1.2 กลุ่มครอบครัวบำบัด เมื่อมีการเตรียมครอบครัวและผู้เข้ารับการบำบัดแล้ว การดำเนินการบำบัดครั้งสุดท้าย คือ การนำครอบครัว (พ่อ แม่) ผู้เข้ารับการบำบัด มาพบกันอีก โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ การกลับเข้าสู่สังคมอย่างถาวร ไม่มีการใช้สารเสพติดซ้ำและผู้เข้ารับการบำบัด สามารถนำกระบวนการที่เกิดขึ้นทั้งหมดกลับตนเองไปถ่ายทอดกับผู้อื่นได้ การทำกลุ่มดังกล่าวในระยะแรกจะเกิดความขัดแย้งและมีการต่อรองระหว่างผู้เข้ารับการบำบัดครอบครัว ผู้ทำการบำบัดจะต้องเป็นผู้ประสานในการทำกลุ่มครั้งนี้ เพื่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันได้และมีการปรับสภาพของปัญหาใหม่ได้ด้วยตนเอง

ขั้นการยอมรับในครอบครัวอาจใช้เวลาประมาณ 1 เดือน จะได้รูปแบบที่เหมาะสมสามารถแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมซึ่งกันและกันในกลุ่มของตนเอง

จิรพันธ์ อรรถจินดา เลขธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กล่าวอ้างข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาเยาวชนเสพติดในเด็กและเยาวชน จากผลงานวิจัยของ นวลจันทร์ ทิศนชัยกุล คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, 2541, วันที่ 25 กรกฎาคม หน้า 12) ว่า ควรมีการรณรงค์ทางสื่อมวลชนทุกด้านและเยาวชนทุกแห่งควรมีการตรวจปัสสาวะรายที่กระทำผิดอย่างรัดกุมเพื่อจะได้แก้ไขบำบัดอย่างมีประสิทธิภาพ จึงตั้งศูนย์เยาวชนเพื่อใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬา ในสถานศึกษาควรจัดครูแนะแนวให้คำปรึกษาและช่วยบำบัดทางจิตแก่เด็กที่ประสบปัญหาอย่างเพียงพอ ควรส่งเสริมให้ความรู้แก่พ่อแม่ในการปกครองลูกวัยรุ่น ควรกำหนดโทษผู้กระทำผิดให้มากขึ้นและจัดตั้งศาลยาเสพติดโดยด่วน และมีการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดร่วมกันระหว่างกระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด นอกจากนี้ ควรจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่ตรวจสืบและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้เบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นบัญชีลับเก็บไว้และส่งบัญชีรายชื่อให้สถานีตำรวจทุกแห่งเพื่อนำตัวมาลงโทษตามกฎหมายต่อไป

ศูนย์ปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติด (2544 : 11) ได้กำหนดบทบาทของกระทรวงสาธารณสุขให้ครอบคลุมทั้งการส่งเสริม ป้องกัน และการรักษาฟื้นฟู การวางแผนและกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยความสัมพันธ์กัน การสนับสนุนการทำงานร่วมกันทั้งโรงเรียน ชุมชน โรงพยาบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริม การป้องกัน และการรักษาฟื้นฟูควรทำอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง ดังนั้นกระทรวงสาธารณสุขจึงต้องร่วมมือกับหน่วยงานอื่นด้วยเพื่อความสำเร็จของงาน

หน่วยศึกษานิเทศก์ (2541 : 29) พบว่า กิจกรรมเสริมที่ครูและนักเรียนร่วมกันทำ กิจกรรมนี้ครูควรใช้ภาษา กาย ภาษาพูด ตลอดจนกิริยาอาการต่าง ๆ ที่แสดงถึงความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจ ยินดีให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ ที่จะทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่น ไว้วางใจ สามารถตั้งใจให้เด็กปฏิบัติตามข้อเสนอแนะและเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ ครูต้องมีความเชื่อว่าพฤติกรรมของนักเรียนสามารถเปลี่ยนแปลงได้ มีการร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมชื่นชมความสำเร็จในการปฏิบัติ กิจกรรม เลือกระยะเวลา โอกาสกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมและสนองความต้องการของนักเรียน มีสื่อ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีคุณภาพ กิจกรรมที่จัดอาจเป็นกิจกรรมรายบุคคล กิจกรรมกลุ่มและอื่น ๆ

เสน่ห์ วิริยะเจริญธรรม (2543 : 71-72) ได้ทำการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียน นักศึกษาพัฒนาตนเองส่วนใหญ่เห็นด้วยที่โรงเรียนจะต้องส่งเสริมนักเรียน นักศึกษาพัฒนาตนเองส่วนใหญ่เห็นด้วยที่โรงเรียนจะต้องส่งเสริมนักเรียน นักศึกษาที่ประพฤติดีด้วยการชมเชย ใหรางวัลประกาศเกียรติคุณ ให้นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนที่มีปัญหา

สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ (2540 : 119, 122) ได้ทำการวิจัยพบว่า สภาพการเตรียมการของโรงเรียนในด้านสื่อวัสดุและอุปกรณ์ ผู้บริหารโรงเรียนได้จัดเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เพื่อการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน โดยประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อขอรับการสนับสนุน และกิจกรรมที่โรงเรียนนำมาปฏิบัติเป็นประจำ ใน 3 อันดับแรก ได้แก่ การจัดป้ายนิเทศให้ความรู้เรื่องยาเสพติด การจัดอบรมนักเรียนให้รู้จักพิษภัยของยาเสพติดในช่วงหน้าเสาธงและในคาบกิจกรรมโฮมรูม และการสอดแทรกในกิจกรรมการสอนทุกรายวิชา และเมื่อผู้หลงผิดเข้ารับการบำบัดรักษาผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนต้องยอมรับ เห็นใจ ให้กำลังใจกับผู้หลงผิดกลับเข้าใช้ชีวิตเพื่อการศึกษาในสถานศึกษาตามปกติ

สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (2542 : 62) ได้สรุปไว้ว่า ภายหลังจากที่นักเรียนผ่านกระบวนการ การบำบัดรักษาแล้ว ผู้หลงผิดจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากครูที่เลี้ยง โดยให้คำปรึกษาแนะนำ การให้กำลังใจ ช่วยเหลือให้ผู้หลงผิดผ่านวิกฤติให้ได้และจะได้กลับไปสู่สังคมเดิมในโรงเรียนได้ด้วยดี โดยจะต้องมีขั้นตอนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนติดยาเสพติด ในขั้นการฟื้นฟูสมรรถภาพในโรงเรียน ภายหลังจากที่นักเรียนผ่านกระบวนการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บำบัดรักษาในขั้นตอนการยอมรับในครอบครัว ขึ้นต่อไปนักเรียนจะกลับไปสู่สังคมเดิมในโรงเรียน โดยขั้นตอนนี้นักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากครูที่เลี้ยง ซึ่งผ่านการฝึกอบรมกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนโดยการให้คำปรึกษา แนะนำ การให้กำลังใจ ช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถผ่านวิกฤติช่วงนี้ไปได้ การดำเนินงานครูที่เลี้ยงสามารถที่มีความประสงค์จะให้ความช่วยเหลือเพื่อน มีความเข้าใจในปัญหาของเพื่อนโดยการอบรมนักเรียนที่เลี้ยงให้เข้าใจถึงหลักการและวิธีการในการให้ความช่วยเหลือเพื่อนที่ติดยาเสพติด โดยอาจคัดเลือกนักเรียนที่เลี้ยงที่สามารถเลิกใช้ยาเสพติดได้โดยเด็ดขาดมาเป็นทีมงานซึ่งอาจจะกำหนดเป็นแนวทางเพื่อการดำเนินงานให้สถานศึกษาได้ปฏิบัติตาม มุ่งพัฒนาแนวทางและระบบให้ความช่วยเหลือ ดูแล ฟื้นฟูนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ยาในทางที่ผิดหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนในการใช้สารเสพติด

กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา (2540 : 93) ได้กำหนดแผนงานบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกำหนดเป็นมาตรการดำเนินงานไว้ 2 มาตรการ คือ สนับสนุนให้สถานศึกษาที่มีความพร้อมทดลองจัดบริการฟื้นฟูจิตใจและเหนี่ยวนำของนักเรียน นักศึกษาที่ใช้สารเสพติดโดยอาศัยแนวทางกีฬาบำบัดเพื่อให้ผู้ใช้สารเสพติดกลับคืนสู่สภาวะปกติ และให้ความร่วมมือกับสถานบำบัดรักษา และบิดา-มารดา ผู้ปกครอง ในการป้องกันเยาวชนผู้ใช้สารเสพติดที่ได้รับการถอนพิษแล้วไม่ให้หวนกลับไปสู่พฤติกรรมการใช้ยาอีก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ในส่วนที่สถานศึกษาดำเนินการ 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา ด้านการฟื้นฟู จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากรและตามขนาดขอโรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.1 การสร้างเครื่องมือ
 - 3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง ครู-อาจารย์ ที่มีต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา 19 โรงเรียน ได้ประชากรทั้งหมดจำนวน 398 คน (สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ. 2542 : 15) จากประชากรทั้งหมดจำนวน 398 คน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 199 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้เพิ่มกลุ่มตัวอย่างอีก 15 คน ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 214 คน

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ลำดับที่	โรงเรียนขนาดกลาง	ประชากร ที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษา
	โรงเรียนขนาดกลาง		
1	โรงเรียนบางแก้วประชาสรรค์	13	6
2	โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม	15	8
3	โรงเรียนบางหัวเสือบุญแจ่มเนียมนิล	15	8
4	โรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ	13	5
5	โรงเรียนหลวงพ่อบ้านคลองด่านอนุสรณ์	13	5
6	โรงเรียนบางบ่อวิทยาคม	15	6
7	โรงเรียนสมุทรพิทยาคม	14	5
8	โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา	15	6
	รวม	113	45
	โรงเรียนขนาดใหญ่		
1	โรงเรียนมัธยมด่านสำโรง	24	11
2	โรงเรียนสมุทรปราการ	35	16
3	โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ	39	18
4	โรงเรียนบางเมืองเขื่อนฟ่องอนุสรณ์	23	10
5	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว	38	18
6	โรงเรียนวัดทรงธรรม	20	9
7	โรงเรียนราชประชาสมาสัยฝ่ายมัธยมรัชดาภิเษก	22	11
8	โรงเรียนวิสุทธิกษัตริ์	21	9
9	โรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ	17	8
10	โรงเรียนป้อมนาคราชสวาทยานนท์	19	9
11	โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง	27	12
	รวม	285	131

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากประชากร จำนวน 398 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา โดยคิดกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50 ของประชากรทั้งหมด ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 199 คน โดยเพิ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ

เอกสารเรียนเอกสารที่ส่งมอบให้โรงเรียนเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจัยอีก 15 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 214 คน ของบุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารสนเทศในโรงเรียนโดยเจาะจงกลุ่มตัวอย่างจากผู้บริหารโรงเรียน 1 คน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปกครอง 1 คน นอกนั้นเป็นครู-อาจารย์ ที่ทำหน้าที่หรือได้รับมอบหมายเกี่ยวกับสารสนเทศในโรงเรียนของทุกโรงเรียน ทั้ง 19 โรงเรียน ทั้งนี้เพราะว่าในแต่ละโรงเรียน โรงเรียนจะแต่งตั้งครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่หรือได้รับมอบหมายให้ดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนร่วมกับผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปกครอง ปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารสนเทศในแต่ละโรงเรียน ผู้วิจัยจึงเจาะจงเลือกใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนนี้ของทุกโรงเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงกับข้อมูลที่ได้ดำเนินการในการปฏิบัติงานจริง โดยใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจากผู้ปฏิบัติงานโดยตรง

2. วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ในแต่ละโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง 19 โรงเรียน จากประชากร 398 คน โดยคิดกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50 ของประชากรทั้งหมด ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 199 คน โดยเพิ่มกลุ่มตัวอย่างอีกจำนวน 15 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 214 คน ได้โดย

2.1 เจาะจงผู้บริหารโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 คน ได้จำนวน 19 คน

2.2 เจาะจงผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปกครองของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 คน ได้จำนวน 19 คน

2.3 นอกนั้นเป็น ครู-อาจารย์ ที่ทำหน้าที่หรือที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับสารสนเทศในโรงเรียน จำนวน 176 คน การจำแนกกลุ่มตัวอย่าง ได้ดังนี้

2.3.1 ตามตำแหน่ง

2.3.1.1 สายผู้บริหาร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 19 โรงเรียน จำนวน 19 คน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปกครอง 19 โรงเรียน จำนวน 19 คน รวมเป็นสายผู้บริหาร จำนวน 38 คน

2.3.1.2 สายครูปฏิบัติการ ได้แก่ ครู-อาจารย์ ที่ทำหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจริงหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับสารสนเทศ ในโรงเรียน 19 โรงเรียน จำนวน 176 คน โดยนำสายผู้บริหารจำนวน 38 คน รวมกับสายครูปฏิบัติการ จำนวน 176 คน ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 214 คน

2.3.2 ตามขนาดของโรงเรียน

2.3.2.1 โรงเรียนขนาดเล็กที่มีปริมาณนักเรียน ตั้งแต่ 499 คน ลงมา และ โรงเรียนขนาดกลางที่มีปริมาณนักเรียน ตั้งแต่ 1,499 คน ลงมา รวมกันเรียกว่าโรงเรียนขนาดกลาง

2.3.2.2 โรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีปริมาณนักเรียน ตั้งแต่ 1,500-2,999 คน และ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ที่มีปริมาณนักเรียน ตั้งแต่ 3,000 คน ขึ้นไป รวมกันเรียกว่า

โรงเรียนขนาดใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของครู-อาจารย์ และผู้บริหาร จำแนกตามโรงเรียน ขนาดกลาง

ลำดับที่	โรงเรียนขนาดกลาง	ครู-อาจารย์ ที่ทำหน้าที่ ทั้งหมด	ครู-อาจารย์ ที่ทำหน้าที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง	ผู้บริหาร กลุ่มตัวอย่าง	รวม กลุ่มตัว อย่าง
1	โรงเรียนบางแก้วประชาสรรค์	13	6	2	8
2	โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม	15	6	2	8
3	โรงเรียนบางหัวเสือบุญแจ่มนิยมนิล	15	6	2	8
4	โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ	13	5	2	7
5	โรงเรียนหลวงพ่อบ้าน คลองด่านอนุสรณ์	13	5	2	7
6	โรงเรียนบางบัววิทยาคม	15	6	2	8
7	โรงเรียนสมุทรพิทยาคม	14	5	2	7
8	โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา	15	6	2	8
	รวม	113	45	16	61

ตารางที่ 3.3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของครู-อาจารย์ และผู้บริหาร จำแนกตามโรงเรียน ขนาดใหญ่

ลำดับที่	โรงเรียนขนาดใหญ่	ครู-อาจารย์ ที่ทำหน้าที่ ทั้งหมด	ครู-อาจารย์ ที่ทำหน้าที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง	ผู้บริหาร กลุ่มตัวอย่าง	รวม กลุ่มตัว อย่าง
1	โรงเรียนมัธยมด่านสำโรง	24	11	2	13
2	โรงเรียนสมุทรปราการ	35	16	2	18
3	โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ	39	18	2	20
4	โรงเรียนบางเมืองเขินผ่องอนุสรณ์	23	10	2	12
5	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว	38	18	2	20
6	โรงเรียนวัดทรงธรรม	20	9	2	11
7	โรงเรียนราชประชาสมาสัย ฝ่ายมัธยมรัชดาภิเษก	22	11	2	13
8	โรงเรียนวิสุทธิกษัตริ	21	9	2	11

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ลำดับที่	โรงเรียนขนาดใหญ่	ครู-อาจารย์ ที่ทำหน้าที่ ทั้งหมด	ครู-อาจารย์ ที่ทำหน้าที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง	ผู้บริหาร กลุ่มตัวอย่าง	รวม กลุ่มตัว อย่าง
9	โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ	17	8	2	10
10	โรงเรียนป้อมนาคราชสวาทยานนท์	19	9	2	11
11	โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง	27	12	2	14
	รวม	285	131	22	153

กลุ่มตัวอย่างได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา จำนวน 19 โรงเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 19 โรงเรียน จำนวนประชากรทั้งสิ้น 398 คน โดยใช้สัดส่วนร้อยละ 50 ของประชากรทั้งหมดที่เป็นผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง ครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่หรือได้รับมอบหมายเกี่ยวกับสารสนเทศในโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 214 คน

กลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียนได้มาจากการจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตำแหน่งของบุคลากร และขนาดของโรงเรียน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร วรรณกรรม นโยบายของกรมสามัญศึกษา หลักการบริหารงาน ใน 4 ด้าน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในรายละเอียดที่เกี่ยวกับการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ในโครงการโรงเรียนสีขาว (2541 : 2544) ใน 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา ด้านการฟื้นฟู เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นการเลือกตอบ (Check-List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ที่ควรพิจารณา 4 ด้านคือ

1. ด้านการป้องกัน	ข้อ 1 - 20
2. ด้านการปราบปราม	ข้อ 21 - 32
3. ด้านการบำบัดรักษา	ข้อ 33 - 44
4. ด้านการฟื้นฟู	ข้อ 45 - 52
รวม	52 ข้อ

โดยเป็นแบบสอบถามข้อมูลชนิด Rating Scale ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

คือ

5	หมายถึง	การดำเนินการมากที่สุด
4	หมายถึง	การดำเนินการมาก
3	หมายถึง	การดำเนินการปานกลาง
2	หมายถึง	การดำเนินการน้อย
1	หมายถึง	การดำเนินการน้อยที่สุด

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแนะนำ และปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษารวม 5 ท่าน คือ

1. นายณรงค์ รักเดช ผู้อำนวยการ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กทม.
ผู้ตรวจราชการกรมสามัญศึกษา
2. พ.ต.อ.วิรุฬ เอี่ยมไพจิตร ผู้กำกับการสถานีตำรวจอำเภอเมือง
สมุทรปราการ
3. นายเชิดชัย พลานีวิดี ผู้อำนวยการ โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว กทม.
4. นายแพทย์สมัญชัย วัฒนา นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ
5. นางสุรีย์ แก้วเศษ หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เหมาะสม ก่อนนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. หลังการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว เพื่อให้แบบสอบถามชุดนี้มีความเชื่อมั่นสำหรับการวิจัย จึงนำไปทดลองใช้กับ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปกครอง ครู-อาจารย์ ที่ทำหน้าที่หรือได้รับมอบหมายโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง 30 คน

2. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้ว มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ด้วยวิธีการหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ซึ่งการวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 2 ได้ค่ามาตรฐานสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นด้านการป้องกัน เท่ากับ .86 ด้านการปราบปราม เท่ากับ .87 ด้านการบำบัดรักษา เท่ากับ .89 ด้านการฟื้นฟู เท่ากับ .89 และในภาพรวม เท่ากับ .88

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. บันทึกเสนอขออนุญาตให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ร่วมกับกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ครู - อาจารย์ที่ทำหน้าที่หรือได้รับมอบหมาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังที่ได้กำหนดไว้ในประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2. นำหนังสือเสนอต่อกรมสามัญศึกษา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและนำหนังสือที่ผ่านการพิจารณาแล้ว เสนอต่อกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียน 19 โรงเรียน จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา เพื่อให้ความอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

3. การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะดำเนินการส่งมอบด้วยตนเอง

4. การรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยกำหนดแล้วเสร็จภายใน 45 วัน นับจากวันเริ่มส่งแบบสอบถาม หากการเก็บแบบสอบถาม ยังไม่สามารถเก็บได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ผู้วิจัยจะดำเนินการติดตามอีกครั้งหนึ่งโดยการใช้สื่อสารทาง

โทรศัพท์หรือติดตามด้วยตนเองอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ได้จำนวนแบบสอบถามตามต้องการและให้เป็นที่ยอมรับต่อไป

5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ส่งให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 214 ฉบับ ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้กลับมาจำนวน 210 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ จำนวน 210 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับได้ดังนี้

1. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้และนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS/PC หรือ SPSS FOR WINDOW

2. ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และร้อยละ

3. ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยการวิเคราะห์เป็นรายข้อ เฉพาะด้าน และทุกด้าน และนำเสนอในรูปของตาราง พร้อมประกอบคำบรรยาย

4. ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่วิเคราะห์การเปรียบเทียบของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามตำแหน่งของบุคลากร โดยการใช้ t - test แบบ Independent Variable ซึ่งใช้การวิเคราะห์เป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน พร้อมประกอบคำบรรยาย

5. ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามที่วิเคราะห์การเปรียบเทียบของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามขนาดของโรงเรียน โดยการใช้ t - test แบบ Independent Variable ซึ่งใช้การวิเคราะห์เป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน พร้อมประกอบคำบรรยาย

6. ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเพิ่มเติมของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา โดยการหาค่าความถี่ ในรูปตารางแจกแจงความถี่เป็นรายข้อ และรายด้าน พร้อมประกอบคำบรรยาย

7. เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ โดยพิจารณาประเมินจากช่วงของมาตราส่วนประมาณค่า ได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

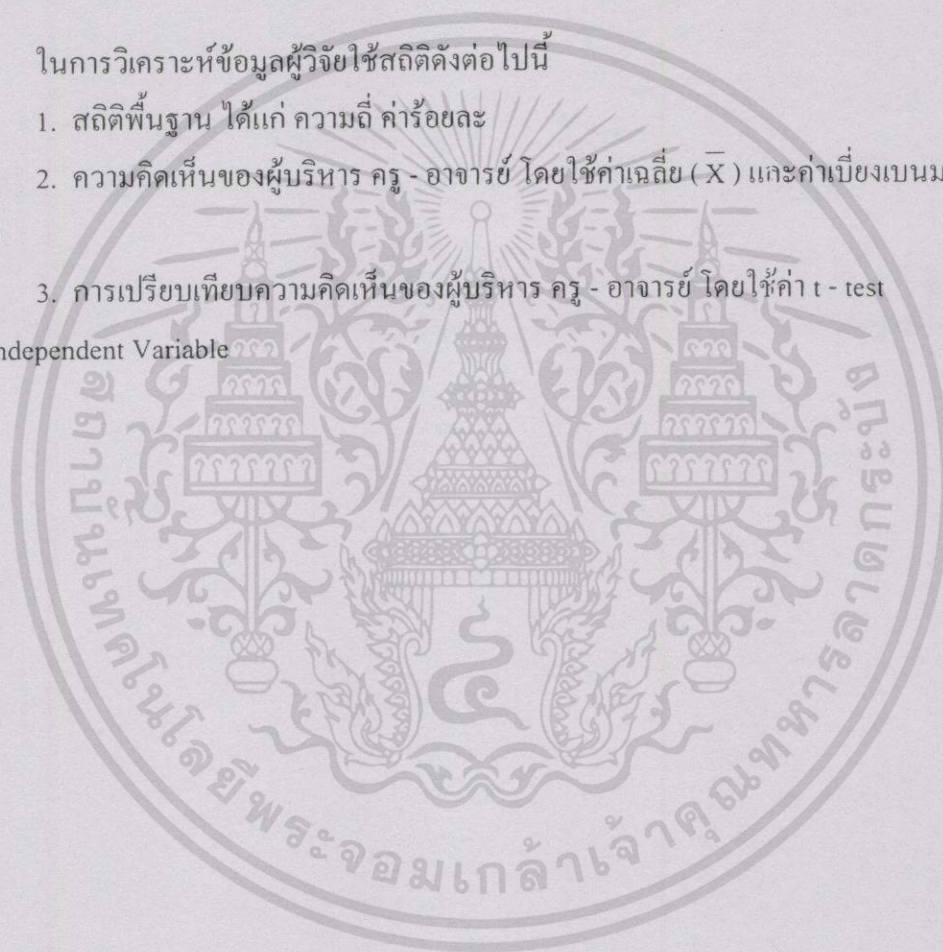
4.50 - 5.00	หมายถึง	การดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	การดำเนินการอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	การดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	การดำเนินการอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	การดำเนินการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ
2. ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ โดยใช้ค่า t - test

แบบ Independent Variable

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ใน 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา ด้านการฟื้นฟู ผู้วิจัยจะนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและการเปรียบเทียบข้อมูลในรูปของตาราง และการบรรยายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามตำแหน่งของบุคลากร

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 5 แบบสอบถามปลายเปิดเป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แยกตามตำแหน่ง เพศ ขนาดโรงเรียน และอำเภอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏได้ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปแสดงจำนวน ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของตำแหน่ง เพศ ขนาดโรงเรียน และอำเภอของกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารโรงเรียน	19	9.00
ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน	19	9.00
ครู - อาจารย์	172	82.00
รวม	210	100.00
เพศ		
ชาย	104	49.50
หญิง	106	50.50
รวม	210	100.00
ขนาดของโรงเรียน		
ขนาดเล็ก/ขนาดกลาง	60	28.60
ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	150	71.40
รวม	210	100.00
สังกัดอำเภอ		
เมือง	92	43.80
บางพลี	35	16.70
บางบ่อ	10	4.80
พระประแดง	52	24.80
พระสมุทรเจดีย์	12	5.70
กิ่งบางเสาธง	9	4.30
รวม	210	100.00

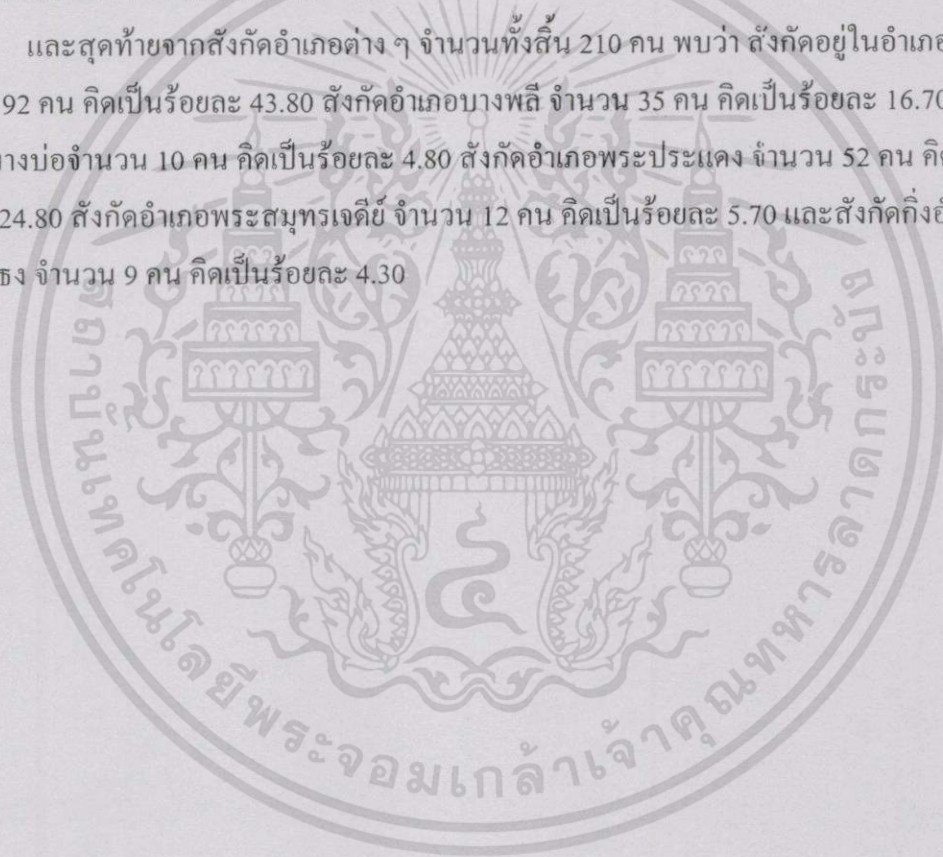
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ตำแหน่งของกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา จากจำนวนทั้งสิ้น 210 คน มีผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ครู – อาจารย์ จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00

สำหรับเพศของกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 210 คน พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 และเป็นเพศหญิง จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50

ตามขนาดของโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 210 คน พบว่า อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก/ขนาดกลาง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60 และอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 71.40

และสุดท้ายจากสังกัดอำเภอต่าง ๆ จำนวนทั้งสิ้น 210 คน พบว่า สังกัดอยู่ในอำเภอเมือง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 สังกัดอำเภอบางพลี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 สังกัดอำเภอบางบ่อจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 สังกัดอำเภอพระประแดง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 สังกัดอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.70 และสังกัดกิ่งอำเภอ บางเสาธง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ใน 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา และด้านการฟื้นฟู ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละด้าน ดังตารางที่ 4.2 – 4.6

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของผู้บริหารครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ด้านการป้องกัน

การดำเนินการสารสนเทศ	n = 210		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	X	S.D.		
ด้านการป้องกัน				
1. ความร่วมมือของอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษากับนักเรียนในปกครองมีการดำเนินการ	4.05	0.70	มาก	2
2. โรงเรียนได้จัดให้มีมาตรการต่อต้านการสูบบุหรี่	3.85	0.92	มาก	10
3. นักเรียนให้ความร่วมมือต่อการดำเนินการตรวจสารเสพติดมีการดำเนินการ	3.87	0.85	มาก	9
4. การจัดกิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในโรงเรียนมีการดำเนินการ	3.99	0.84	มาก	4
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในโรงเรียนมีการดำเนินการ	3.90	0.79	มาก	6
6. การให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับพิษภัยของสารเสพติดนักเรียนมีความรู้สึกระหึ่มมากมีการดำเนินการ	4.00	0.77	มาก	3
7. โรงเรียนมีนโยบายในการแก้ปัญหาสารเสพติดชัดเจนมีการดำเนินการ	4.10	0.89	มาก	1
8. การส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในลักษณะของกิจกรรมชมรมมีการดำเนินการ	3.83	0.90	มาก	11
9. กิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในโรงเรียน ช่วยนักเรียนที่มีปัญหาสารเสพติดมีการดำเนินการ	3.52	0.92	มาก	13
10. การสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียนมีการดำเนินการต่อเนื่อง	3.86	0.78	มาก	8
11. โรงเรียนได้แจ้งกฎระเบียบและบทลงโทษผู้กระทำผิดเกี่ยวกับสารเสพติดของโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบมี	3.89	0.91	มาก	7
12. การจัดสถานที่ออกคำติงกายให้เป็นสัดส่วนที่เปิดเผยและมีอุปกรณ์ที่พอเพียงสำหรับผู้ใช้บริการมี	3.50	0.99	มาก	14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การดำเนินการสารเสพติด	n = 210		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
13. โรงเรียนได้ดำเนินการจัดสถานที่ลับตาเฉพาะใน ส่วนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนใช้เป็นสถานที่เสี่ยงต่อ สารเสพติดมีการดำเนินการ	3.33	1.03	ปานกลาง	18
14. การดำเนินการให้ห้องสุขาของนักเรียนมีความสะอาด อยู่ที่เปิดเผยมีการดำเนินการ	3.41	0.84	ปานกลาง	17
15. การกวดขัน การเข้า - ออก บริเวณ โรงเรียนของบุคคล ภายนอกมีการดำเนินการ	3.42	1.19	ปานกลาง	16
16. ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมด้านจริยศึกษาที่จะมีส่วนให้ นักเรียนสนใจเพื่อสนับสนุนการต่อต้านสารเสพติดใน โรงเรียนมีการดำเนินการ	3.79	0.89	มาก	12
17. ชุมชนมีส่วนให้ความร่วมมือในด้านการป้องกันสาร เสพติดใน โรงเรียนมีการดำเนินการมากน้อยเพียงใด	3.24	1.00	ปานกลาง	19
18. เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นของรัฐให้ความร่วมมือในด้าน การป้องกันสารเสพติดมีการดำเนินการ	3.49	0.83	ปานกลาง	15
19. เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นของภาคเอกชนมีส่วน ช่วยเหลือในด้านการป้องกันมีการดำเนินการ	3.14	0.95	ปานกลาง	20
20. ครู - อาจารย์ในสถานศึกษาให้ความร่วมมือในด้าน การป้องกันสารเสพติดมีการดำเนินการ	3.91	0.73	มาก	5
ค่าเฉลี่ยรวม	3.70	0.59	มาก	-

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการ
สารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษาในด้านการป้องกัน มี
ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.70

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนิน
การสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา มีการดำเนินการอยู่
ในระดับมาก โดยมีข้อที่ค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ ข้อ 7 โรงเรียนมีนโยบายในการแก้ปัญหา
สารเสพติดชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.10 ข้อ 1 ความร่วมมือของอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษากับ
นักเรียนในปกครองมีค่าเฉลี่ย 4.05 และข้อ 6 การให้ความรู้แก่นักเรียนในการดำเนินการเกี่ยวกับพิษ
ภัยของสารเสพติดนักเรียนมีความรู้สึกระหนักมาก ในส่วนของค่าเฉลี่ยต่ำควรพิจารณาอยู่ในระดับ
ปานกลาง 3 ลำดับสุดท้าย คือ ข้อ 13 โรงเรียนได้ดำเนินการจัดสถานที่ลับตาเฉพาะในส่วนที่จะ
ส่งเสริมให้นักเรียนใช้เป็นสถานที่เสี่ยงต่อสารเสพติด มีค่าเฉลี่ย 3.33 ข้อ 17 ชุมชนมีส่วนให้ความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่วมมือในด้านการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.24 และข้อ 19 เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นของภาคเอกชนมีส่วนช่วยเหลือในด้านการป้องกัน มีค่าเฉลี่ย 3.14 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของผู้บริหารครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ด้านการปราบปราม

การดำเนินการสารเสพติด	n = 210		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
ด้านการปราบปราม				
21. การกำหนดบทลงโทษสำหรับนักเรียนที่กระทำผิดเกี่ยวกับสารเสพติดมีผลต่อการต่อต้านสารเสพติดมี	3.58	0.91	มาก	6
22. การกวดขันให้มีการลงโทษอย่างจริงจังและ ต่อเนื่อง ได้มีการดำเนินการ	3.70	0.90	มาก	2
23. ผู้หลงผิดและสมัครใจที่เข้ารับการบำบัดรักษาควรได้รับการลงโทษ แต่กลับมาศึกษาต่อเมื่อได้รับการบำบัดแล้วมีผู้กลับไปเสพยาอีกมี	3.20	1.07	ปานกลาง	10
24. ท่านเห็นว่านักเรียนที่กระทำผิดร้ายแรงในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และสนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติดควรกำจัดอย่างเด็ดขาด จริงจังไม่ลดหย่อน ไม่มีข้อยกเว้นมีผลต่อโรงเรียนมีการดำเนินการ	3.70	1.09	มาก	3
25. ท่านเห็นว่าการดำเนินการตามกฎหมายแก่นักเรียนที่กระทำผิดร้ายแรง ในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และสนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติดมีการดำเนินการ	3.38	1.22	ปานกลาง	8
26. ท่านเห็นว่าการตรวจสอบสารเสพติดในร่างกายของนักเรียนทุกคนในโรงเรียนมีการดำเนินการ	3.60	0.98	มาก	5
27. ท่านเห็นว่าการตรวจสอบสารเสพติดในร่างกายกับบุคคลอื่นของโรงเรียนมีการดำเนินการ	2.89	1.29	ปานกลาง	12
28. มีการกวดขันการตรวจหาสารเสพติดในร่างกายของนักเรียนกลุ่มที่เสี่ยงทันทีที่มีการดำเนินการ	4.10	0.88	มาก	1
29. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีส่วนช่วยเหลือมีการดำเนินการ	3.39	1.01	ปานกลาง	7
30. ชุมชนมีส่วนช่วยในการปราบปรามมีการดำเนินการ	3.01	1.08	ปานกลาง	11
31. นักเรียนที่ไม่หลงผิด มีส่วนช่วยในการปราบปรามมีการดำเนินการ	3.22	0.97	ปานกลาง	9

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การดำเนินการสารเสพติด	n = 210		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
32. การจัดเวร ครู - อาจารย์ประจำวันเพื่อตรวจบริเวณที่ คาดว่าจะแหล่งมั่วสุมเรื่องสารเสพติดมีการ ดำเนินการ	3.69	0.92	มาก	4
ค่าเฉลี่ยรวม	3.45	0.63	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.3 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษาในด้านการปราบปราม มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวม 3.45

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากโดยมีข้อที่ค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรกคือ ข้อ 28 มีการกวาดล้างการตรวจสารเสพติดในร่างกายของนักเรียนกลุ่มที่เสี่ยงทันที มีค่าเฉลี่ย 4.10 ข้อ 22 การกวาดล้างให้มีการลงโทษอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 3.70 และข้อ 24 ท่านเห็นว่านักเรียนที่กระทำผิดร้ายแรงในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และสนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติดควรกำจัดอย่างเด็ดขาด จริงจังไม่ลดหย่อน ไม่มีข้อยกเว้นมีผลต่อโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.70 ในส่วนของค่าเฉลี่ยต่ำควรพิจารณาอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับสุดท้าย คือ ข้อ 23 ผู้หลงผิดและสมัครใจที่เข้ารับการบำบัดรักษาควรได้รับการลงโทษ แต่กลับมาศึกษาต่อเมื่อได้รับการบำบัดรักษาแล้วมีผู้กลับไปเสพอีก มีค่าเฉลี่ย 3.20 ข้อ 30 ชุมชนมีส่วนช่วยในการปราบปราม มีค่าเฉลี่ย 3.01 และข้อ 27 ท่านเห็นว่า การตรวจสารเสพติดในร่างกายกับบุคคลอื่นของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.89 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของผู้บริหาร
ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ด้านการบำบัดรักษา

การดำเนินการสารสนเทศ	n = 210		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
ด้านการบำบัดรักษา				
33. การจัดศูนย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาการติด สารเสพติด โดยบุคลากรที่ไม่มีคุณ โทษค่อนักเรียน ได้รับความร่วมมือมากน้อยเพียงใด	3.02	1.00	ปานกลาง	10
34. การเน้นการเรียนการสอนทุกรายวิชาให้มีคุณภาพ สามารถช่วยลดปัญหาการดำเนินการบำบัดรักษามี การดำเนินการ	3.52	0.80	มาก	4
35. การแจ้งผลการตัดสินใจโทษกรณีนักเรียนกระทำผิด เกี่ยวกับสารเสพติดทุกกรณีให้ผู้ปกครองนักเรียน ทราบทันทีที่มีการดำเนินการ	3.89	0.91	มาก	1
36. การติดประกาศแจ้งผลการตัดสินใจโทษผู้กระทำผิด ร้ายแรงให้นักเรียนทุกคนทราบช่วยลดสถิติผู้เสพ หรือไม่	2.37	1.23	น้อย	12
37. การจัดหน่วยรับผิดชอบการส่งนักเรียนเข้ารับการ บำบัดรักษาโดยเฉพาะมีการดำเนินการ	3.58	1.09	มาก	2
38. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมรณรงค์ให้นักเรียนกล้าที่จะ เปิดเผยแสดงความจำนงด้วยความสมัครใจเองมี ปริมาณเพียงใด	3.36	1.24	ปานกลาง	6
39. การประสานงานกับฝ่ายพยาบาลเพื่อส่งนักเรียนเข้า รับการบำบัดรักษามีความร่วมมือ	3.55	1.00	มาก	3
40. การจัดกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นสื่อกลางให้ความช่วย เหลือผู้หลงผิดและสมัครใจที่จะรับการบำบัดรักษา ได้ผลหรือไม่เพียงใด	3.37	1.01	ปานกลาง	5
41. ชุมชนมีส่วนช่วยในการบำบัดรักษาอย่างไรบ้าง	2.99	1.06	ปานกลาง	11
42. หน่วยงานอื่นมีส่วนช่วยในการบำบัดรักษา อย่างไรบ้าง	3.13	0.88	ปานกลาง	9
43. การจัดกิจกรรมให้ผู้ปกครอง ครู - อาจารย์และ นักเรียน ได้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดอย่างน้อยภาคเรียน ละครั้ง ได้ผลเพียงใด	3.28	0.98	ปานกลาง	7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การดำเนินการสารเสพติด	n = 210		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
44. การจัดกิจกรรมประกวดภาพสะท้อนความรู้สึกที่มีต่อ ครอบครัว โรงเรียน เพื่อความอบอุ่นที่ได้รับ ในโอกาสวาระต่างๆ ได้ผลเพียงใด	3.21	0.97	ปานกลาง	8
ค่าเฉลี่ยรวม	3.27	0.72	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.4 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ในด้านการบำบัดรักษา มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวม 3.27

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่ค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรกคือ ข้อ 35 การแจ้งผลการตัดสินลงโทษกรณีนักเรียนกระทำผิดเกี่ยวกับสารเสพติดทุกกรณีให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบทันที มีค่าเฉลี่ย 3.89 ข้อ 37 การจัดหน่วยรับผิดชอบการส่งนักเรียนเข้ารับการบำบัดรักษาโดยเฉพาะ มีค่าเฉลี่ย 3.58 และข้อ 39 การประสานงานกับฝ่ายพยาบาลเพื่อส่งนักเรียนเข้ารับการบำบัดรักษา มีค่าเฉลี่ย 3.55 ในส่วนของค่าเฉลี่ยต่ำควรพิจารณาอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ในระดับน้อย 1 ข้อ สามลำดับสุดท้ายคือ ข้อ 33 การจัดศูนย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาการติดสารเสพติด โดยบุคคลที่ไม่มีคุณโทษต่อนักเรียนได้รับความร่วมมือ อยู่ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.02 ข้อ 41 ชุมชนมีส่วนช่วยในการบำบัดรักษา อยู่ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.99 และข้อ 36 การตีประกาศแจ้งผลการตัดสินลงโทษผู้กระทำผิดร้ายแรงให้นักเรียนทุกคนทราบช่วยลดสถิติผู้เสพ อยู่ระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ด้านการฟื้นฟู

การดำเนินการสารเสพติด	n = 210		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
ด้านการฟื้นฟู				
45. การปรับกระบวนการเรียนการสอนให้น่าสนใจมี ส่วนช่วยเพียงใด	3.51	0.83	มาก	2
46. การจัดกิจกรรมทุกครั้งควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมได้ ผลเพียงใด	3.55	0.92	มาก	1
47. การจัดกิจกรรมฟื้นฟูสภาพจิตใจให้แก่นักเรียนผู้หลง ผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วให้สามารถกลับเข้าสู่ สังคมในสถานศึกษาเดิมได้รับการต้อนรับเพียงใด	3.40	0.96	ปานกลาง	4
48. การจัดอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณสมบัติเหมาะสมไว้ให้ คำปรึกษาเฉพาะกรณีผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัด รักษาแล้วขอกลับเข้าเรียนต่อได้รับการเอาใจใส่	3.22	1.08	ปานกลาง	6
49. ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนควรให้โอกาสผู้หลงผิดและเข้ารับ การบำบัดรักษา ได้ใช้ชีวิตเพื่อศึกษาในสถานศึกษา อย่างปกติเพียงใด	3.50	0.93	มาก	3
50. การจัดหน่วยติดตามหลังจากที่ผู้หลงผิดและเข้ารับการ บำบัดรักษา ได้กลับศึกษาต่อมีมีการกลับไปเสพยา หรือไม่	3.10	1.02	ปานกลาง	7
51. นักเรียนที่ไม่หลงผิดมีส่วนช่วยในการฟื้นฟูอย่างไร	3.23	1.00	ปานกลาง	5
52. การมีส่วนช่วยในการฟื้นฟูของชุมชนและหน่วยงาน อื่นมีมากน้อยเพียงใด	2.88	1.09	ปานกลาง	8
ค่าเฉลี่ยรวม	3.29	0.78	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.5 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการ สารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ในด้านการฟื้นฟู มี ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวม 3.29

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการ สารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่ค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ ข้อ 46 การจัดกิจกรรมทุกครั้งควรให้นักเรียนมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ย 3.55 ข้อ 45 การปรับกระบวนการเรียนการสอนให้น่าสนใจมีส่วนช่วยเพียงใด มี

ค่าเฉลี่ย 3.51 และข้อ 49 ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนให้โอกาสผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษา ได้ใช้ชีวิตเพื่อศึกษาในสถานศึกษาอย่างปกติ มีค่าเฉลี่ย 3.50 ในส่วนของค่าเฉลี่ยค่าควรพิจารณาอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับสุดท้าย คือ ข้อ 48 การจัดอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณสมบัติเหมาะสมไว้ให้คำปรึกษาเฉพาะกรณีผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วขอลงกลับเข้าเรียนต่อได้รับการเอาใจใส่ มีค่าเฉลี่ย 3.22 ข้อ 50 การจัดหน่วยติดตามหลังจากที่ผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาได้กลับศึกษาต่อมีการกลับไปเสพอีกหรือไม่ มีค่าเฉลี่ย 3.10 และข้อ 52 การมีส่วนร่วมช่วยในการฟื้นฟูของชุมชนและหน่วยงานอื่นมีมากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย 2.88 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติด ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา โดยภาพรวม

	การดำเนินการสารเสพติด	จำนวน ผู้บริหาร ครู - อาจารย์ n = 210		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	ด้านการป้องกัน	3.70	0.59	มาก	1
2	ด้านการปราบปราม	3.45	0.63	ปานกลาง	2
3	ด้านการบำบัดรักษา	3.27	0.72	ปานกลาง	4
4	ด้านการฟื้นฟู	3.29	0.78	ปานกลาง	3
	รวม	3.48	0.58	ปานกลาง	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.6 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษาโดยภาพรวมว่า มีการดำเนินการในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.48 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า โรงเรียนมีการดำเนินการ ในด้านการป้องกันเป็นลำดับแรกและอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ส่วนลำดับรองลงมา ได้แก่ ด้านการปราบปราม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 โรงเรียนมีการดำเนินการในระดับปานกลาง อีกทั้ง 2 รายการที่โรงเรียนมีการดำเนินการเป็น 2 ลำดับสุดท้ายตามลำดับ ได้แก่ ด้านการฟื้นฟู และด้านการบำบัดรักษา โรงเรียนมีการดำเนินการในระดับปานกลางทั้ง 2 รายการ มีค่าเฉลี่ย 3.29 และ 3.27 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ใน 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา ด้านการฟื้นฟู และภาพรวม ตามตำแหน่งของบุคลากร ได้แสดงการเปรียบเทียบไว้ในตารางที่ 4.7 - 4.11

ตารางที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามตำแหน่งของบุคลากร ด้านการป้องกัน

การดำเนินการสารเสพติด	ผู้บริหาร n = 38			ครูอาจารย์ n = 172			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
ด้านการป้องกัน							
1. ความร่วมมือของอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษากับนักเรียนในปกครองมีการดำเนินการ	4.00	0.70	มาก	4.06	0.70	มาก	-0.46
2. โรงเรียนได้จัดให้มีมาตรการต่อต้านการสูบบุหรี่	4.03	0.79	มาก	3.81	0.94	มาก	1.32
3. นักเรียนให้ความร่วมมือ ต่อการดำเนินการตรวจสอบสารเสพติดมีการดำเนินการ	3.92	0.78	มาก	3.86	0.86	มาก	0.39
4. การจัดกิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในโรงเรียนมีการดำเนินการ	4.21	0.74	มาก	3.94	0.86	มาก	1.82
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในโรงเรียนมีการดำเนินการ	4.16	0.72	มาก	3.84	0.79	มาก	2.29*
6. การให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับพิษภัยของสารเสพติดในนักเรียนมีความรู้สึกตระหนักมากมีการดำเนินการ	4.16	0.72	มาก	3.96	0.78	มาก	1.43
7. โรงเรียนมีนโยบายในการแก้ปัญหาสารเสพติดชัดเจน มีการดำเนินการ	4.42	0.55	มาก	4.03	0.93	มาก	2.46*
8. การส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในลักษณะของกิจกรรม ชมรมมีการดำเนินการ	3.89	0.73	มาก	3.81	0.93	มาก	0.50

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การดำเนินการสารเสพติด	ผู้บริหาร n = 38			ครูอาจารย์ n = 172			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
9. กิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในโรงเรียนช่วยนักเรียนที่มีปัญหาสารเสพติดมีการดำเนินการ	3.82	0.56	มาก	3.45	0.97	ปานกลาง	2.22*
10. การสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียนมีการดำเนินการต่อเนื่อง	4.00	0.66	มาก	3.83	0.80	มาก	1.25
11. โรงเรียนได้แจ้งกฎระเบียบและบทลงโทษผู้กระทำผิดเกี่ยวกับสารเสพติดของโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบมี	4.05	0.66	มาก	3.85	0.95	มาก	1.21
12. การจัดสถานที่ออกกำลังกายให้เป็นสัดส่วนที่เปิดเผยและมีอุปกรณ์ที่พอเพียงสำหรับให้ผู้ใช้บริการมี	3.74	0.83	มาก	3.44	1.02	ปานกลาง	1.67
13. โรงเรียนได้ดำเนินการจัดสถานที่ลับตาเฉพาะในส่วนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนใช้เป็นสถานที่เสี่ยงต่อสารเสพติดมีการดำเนินการ	3.63	0.88	มาก	3.27	1.05	ปานกลาง	1.98*
14. การดำเนินการให้ห้องสุขาของนักเรียนมีความสะอาดอยู่ในที่เปิดเผยมีการดำเนินการ	3.61	0.79	มาก	3.37	0.85	ปานกลาง	1.55
15. การกวดขัน การเข้า - ออก บริเวณโรงเรียนของบุคคลภายนอกมีการดำเนินการ	3.55	1.08	มาก	3.39	1.22	ปานกลาง	0.76
16. ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมด้านจริยศึกษาที่จะมีส่วนให้นักเรียนสนใจเพื่อสนับสนุนการต่อต้านสารเสพติดในโรงเรียนมีการดำเนินการ	3.89	0.76	มาก	3.76	0.92	มาก	0.83
17. ชุมชนมีส่วนให้ความร่วมมือในด้านการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนมีการดำเนินการมากน้อยเพียงใด	3.47	0.86	ปานกลาง	3.19	1.02	ปานกลาง	1.61
18. เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นของรัฐให้ความร่วมมือในด้านการป้องกันสารเสพติดมีการดำเนินการ	3.61	0.82	มาก	3.46	0.83	ปานกลาง	0.97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การดำเนินการสารเสพติด	ผู้บริหาร n = 38			ครูอาจารย์ n = 172			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
19. เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นของภาคเอกชนมีส่วนช่วยเหลือในด้านการป้องกันมีการดำเนินการ	3.42	0.76	ปานกลาง	3.08	0.98	ปานกลาง	2.01*
20. ครู - อาจารย์ในสถานศึกษาให้ความร่วมมือในด้านการป้องกันสารเสพติดมีการดำเนินการ	4.00	0.74	มาก	3.91	0.73	มาก	0.84
ค่าเฉลี่ยรวม	3.87	0.46	มาก	3.66	0.61	มาก	2.01*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.7 พบว่าความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครู - อาจารย์จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากร ต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ด้านการป้องกัน โดยเป็นรายข้อ และภาพรวม โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู - อาจารย์ แตกต่างกัน 5 ข้อ คือ ข้อที่ 5 นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในโรงเรียน ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ครู - อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ข้อที่ 7 โรงเรียนมีนโยบายในการแก้ปัญหาสารเสพติดชัดเจน ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ครู - อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ข้อที่ 9 กิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในโรงเรียนช่วยนักเรียนที่มีปัญหาสารเสพติด ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ครู - อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ 13 ดำเนินการขจัดสถานที่ลับตาหรืออกร้างในโรงเรียน ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ครู - อาจารย์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ 19 เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นของภาคเอกชนมีส่วนช่วยเหลือในด้านการป้องกันมีการดำเนินการ ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางครู - อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง นอกนั้นข้ออื่นๆไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการ
 สารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา
 ตามตำแหน่งของบุคลากร ด้านการปราบปราม

การดำเนินการสารเสพติด	ผู้บริหาร n = 38			ครูอาจารย์ n = 172			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
ด้านการปราบปราม							
21. การกำหนดบทลงโทษสำหรับนักเรียนที่ กระทำผิดเกี่ยวกับสารเสพติดมีผลต่อการ ต่อต้านสารเสพติดมี	3.66	0.78	มาก	3.56	0.94	มาก	0.57
22. การกวดขันให้มีการลงโทษอย่างจริงจัง และ ต่อเนื่อง ได้มีการดำเนินการ	3.84	0.64	มาก	3.66	0.94	มาก	1.11
23. ผู้หลงผิดและสมัครใจที่เข้ารับการบำบัด รักษาควรได้รับการลงโทษ แต่กลับมา ศึกษาต่อเมื่อได้รับการบำบัดแล้วมีผู้กลับ ไปเสพยาอีกมี	3.24	1.05	ปาน กลาง	3.19	1.08	ปาน กลาง	0.23
24. ท่านเห็นว่านักเรียนที่กระทำผิดร้ายแรง ในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และสนับสนุน ให้มีการค้าสารเสพติด ควรกำจัด อย่างเด็ดขาด จริงจัง ไม่ลดหย่อน ไม่มี ข้อยกเว้นมีผลต่อโรงเรียนมีการดำเนิน การ	3.63	1.15	มาก	3.72	1.08	มาก	-0.42
25. ท่านเห็นว่า การดำเนินการตามกฎหมาย แก่นักเรียนที่กระทำผิดร้ายแรง ในฐานะ เป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และสนับสนุนให้มีการ ค้าสารเสพติดมีการดำเนินการ	3.34	1.19	ปาน กลาง	3.39	1.24	ปาน กลาง	-0.21
26. ท่านเห็นว่า การตรวจสารเสพติดใน ร่างกายของนักเรียนทุกคนในโรงเรียนมี การดำเนินการ	3.47	1.08	ปาน กลาง	3.63	0.96	มาก	-0.87
27. ท่านเห็นว่า การตรวจสารเสพติดใน ร่างกายกับบุคคลอื่นของโรงเรียนมีการ ดำเนินการ	2.66	1.26	ปาน กลาง	2.94	1.30	ปาน กลาง	-1.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การดำเนินการสารเสพติด	ผู้บริหาร n = 38			ครูอาจารย์ n = 172			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
28. มีการกวดขันการตรวจหาสารเสพติดในร่างกายของนักเรียนกลุ่มที่เสี่ยงทันทีที่มีการดำเนินการ	4.16	0.64	มาก	4.09	0.93	มาก	0.44
29. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีส่วนช่วยเหลือมีการดำเนินการ	3.42	0.98	ปาน กลาง	3.38	1.02	ปาน กลาง	0.23
30. ชุมชนมีส่วนช่วยในการปราบปรามมีการดำเนินการ	2.97	0.91	ปาน กลาง	3.02	1.11	ปาน กลาง	-0.25
31. นักเรียนที่ไม่หลงผิด มีส่วนช่วยในการปราบปราม มีการดำเนินการ	3.11	0.95	ปาน กลาง	3.24	0.97	ปาน กลาง	-0.80
32. การจัดเวร ครู - อาจารย์ประจำวันเพื่อตรวจบริเวณที่คาดว่าเป็นแหล่งมั่วสุมเรื่องสารเสพติดมีการดำเนินการ	3.82	0.77	มาก	3.66	0.95	มาก	0.96
ค่าเฉลี่ยรวม	3.44	0.45	ปาน กลาง	3.45	0.66	ปาน กลาง	-0.11

จากตารางที่ 4.8 พบว่าความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครู - อาจารย์จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากร ต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ด้านการปราบปราม เป็นรายข้อ และภาพรวม โดยทั้งเป็นรายข้อและภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อก็พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามตำแหน่งของบุคลากร ด้านการบำบัดรักษา

การดำเนินการสารเสพติด	ผู้บริหาร n = 38			ครูอาจารย์ n = 172			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
ด้านการบำบัดรักษา							
33. การจัดศูนย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาการติดสารเสพติด โดยบุคลากรที่ไม่มีคุณโทษต่อนักเรียน ได้รับความร่วมมือมากน้อยเพียงใด	3.11	0.92	ปานกลาง	3.01	1.02	ปานกลาง	0.55
34. การเน้นการเรียนการสอนทุกรายวิชาให้มีคุณภาพ สามารถช่วยลดปัญหาการดำเนินการบำบัดรักษามีการดำเนินการ	3.63	0.75	มาก	3.49	0.81	ปานกลาง	0.96
35. การแจ้งผลการตัดสินลงโทษกรณีนักเรียนกระทำผิดเกี่ยวกับสารเสพติดทุกกรณีให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบทันทีที่มีการดำเนินการ	4.00	0.70	มาก	3.86	0.95	มาก	0.85
36. การตีประกาศแจ้งผลการตัดสินลงโทษผู้กระทำผิดร้ายแรงให้นักเรียนทุกคนทราบช่วยลดสถิติผู้เสพยาหรือนักเรียน	2.21	1.17	น้อย	2.40	1.24	น้อย	-0.86
37. การจัดหน่วยรับผิดชอบการส่งนักเรียนเข้ารับการบำบัดรักษาโดยเฉพาะมีการดำเนินการ	3.71	0.98	มาก	3.55	1.11	มาก	0.80
38. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมรณรงค์ให้นักเรียนกล้าที่จะเปิดเผยแสดงความจำนงด้วยความสมัครใจเองมีปริมาณเพียงใด	3.53	1.11	มาก	3.32	1.26	ปานกลาง	0.93
39. การประสานงานกับฝ่ายพยาบาลเพื่อส่งนักเรียนเข้ารับการบำบัดรักษามีความร่วมมือ	3.76	0.71	มาก	3.50	0.71	มาก	1.46
40. การจัดกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นสื่อกลางให้ความช่วยเหลือผู้หลงผิดและสมัครใจที่จะรับการบำบัดรักษาได้ผลหรือไม่เพียงใด	3.50	0.83	มาก	3.34	1.05	ปานกลาง	0.89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การดำเนินการสารสนเทศ	ผู้บริหาร n = 38			ครูอาจารย์ n = 172			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
41. ชุมชนมีส่วนช่วยในการบำบัดรักษา อย่างไรบ้าง	3.16	0.95	ปาน กลาง	2.95	1.08	ปาน กลาง	1.07
42. หน่วยงานอื่นมีส่วนช่วยในการบำบัด รักษาอย่างไรบ้าง	3.37	0.75	ปาน กลาง	3.08	0.90	ปาน กลาง	1.82
43. การจัดกิจกรรมให้ผู้ปกครอง ครู - อาจารย์และนักเรียน ได้มีความ สัมพันธ์ใกล้ชิดอย่างน้อยภาคเรียน ละครั้ง ได้ผลเพียงใด	3.53	0.80	มาก	3.22	1.01	ปาน กลาง	1.71
44. การจัดกิจกรรมประกวดภาพสะท้อน ความรู้สึกรักที่มีต่อครอบครัว โรงเรียน เพื่อ ความอบอุ่นที่ได้รับ ในโอกาสวาระต่างๆ ได้ผลเพียงใด	3.26	0.86	ปาน กลาง	3.20	0.99	ปาน กลาง	0.37
ค่าเฉลี่ยรวม	3.39	0.57	ปาน กลาง	3.24	0.75	ปาน กลาง	1.17

จากตารางที่ 4.9 พบว่าความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครู - อาจารย์จำแนกตามตำแหน่ง
ของบุคลากร ต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ
กรมสามัญศึกษา ด้านการบำบัดรักษา เป็นรายข้อ และภาพรวม โดยภาพรวม แตกต่างกัน อย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์จำแนกตามตำแหน่ง
ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู -- อาจารย์ ที่มีต่อการดำเนินการสารสนเทศ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามตำแหน่งของบุคลากร ด้านการฟื้นฟู

การดำเนินการสารสนเทศ	ผู้บริหาร n = 38			ครูอาจารย์ n = 172			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
ด้านการฟื้นฟู							
45. การปรับกระบวนการเรียนการสอนให้น่าสนใจมีส่วนช่วยเพียงใด	3.61	0.64	มาก	3.49	0.86	ปานกลาง	0.78
46. การจัดกิจกรรมทุกครั้งควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมได้ผลเพียงใด	3.87	0.70	มาก	3.48	0.95	ปานกลาง	2.35*
47. การจัดกิจกรรมฟื้นฟูสภาพจิตใจแก่นักเรียนผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วให้สามารถกลับเข้าสู่สังคมในสถานศึกษาเดิมได้รับการต้อนรับเพียงใด	3.58	0.68	มาก	3.35	1.01	ปานกลาง	1.30
48. การจัดอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณสมบัติเหมาะสมไว้ให้คำปรึกษาเฉพาะกรณีผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วขอกลับเข้าเรียนต่อได้รับการเอาใจใส่	3.37	0.79	ปานกลาง	3.19	1.13	ปานกลาง	0.94
49. ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนควรให้โอกาสผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาได้ใช้ชีวิตเพื่อศึกษาในสถานศึกษาอย่างปกติเพียงใด	3.66	0.75	มาก	3.47	0.97	ปานกลาง	1.11
50. การจัดหน่วยติดตามหลังจากที่ผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาได้กลับศึกษาต่อมีการกลับไปเสพยาอีกหรือไม่	3.26	0.86	ปานกลาง	3.07	1.05	ปานกลาง	1.06
51. นักเรียนที่ไม่หลงผิดมีส่วนช่วยในการฟื้นฟูอย่างไร	3.37	0.75	ปานกลาง	3.20	1.04	ปานกลาง	0.92
52. การมีส่วนช่วยในการฟื้นฟูของชุมชนและหน่วยงานอื่นมีมากน้อยเพียงใด	3.08	0.67	ปานกลาง	2.83	1.15	ปานกลาง	1.27
ค่าเฉลี่ยรวม	3.47	0.53	ปานกลาง	3.45	0.82	ปานกลาง	1.52

* $p \leq .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.10 พบว่าความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครู - อาจารย์จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ด้านการฟื้นฟู ทั้งภาพรวม และเป็นรายชื่อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ แตกต่างกัน 1 ข้อ คือ ข้อที่ 46 การจัดกิจกรรมทุกครั้งควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมได้ผลเพียงใด ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ครู - อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ข้ออื่น ๆ นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ที่มีต่อการดำเนินการสารสนเทศ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามตำแหน่งของบุคลากร ในภาพรวม

	การดำเนินการสารสนเทศ	ผู้บริหาร n = 38		ครูอาจารย์ n = 172		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ด้านการป้องกัน	3.87	0.46	3.66	0.61	2.01*
2	ด้านการปราบปราม	3.44	0.45	3.45	0.66	-0.11
3	ด้านการบำบัดรักษา	3.39	0.57	3.45	0.61	1.17
4	ด้านการฟื้นฟู	3.47	0.53	3.26	0.82	1.52
	รวม	3.60	0.37	3.45	0.61	1.41

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้บริหาร ครู - อาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ แตกต่างกัน 1 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านอื่น ๆ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ที่มีต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ใน 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา ด้านการฟื้นฟู และภาพรวม ตามขนาดของโรงเรียน ได้แสดงการเปรียบเทียบไว้ในตารางที่ 4.12 - 4.16

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ที่มีต่อการดำเนินการสารสนเทศ ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามขนาดของโรงเรียน ด้านการป้องกัน

การดำเนินการสารสนเทศ	โรงเรียนขนาดกลาง n = 60			โรงเรียนขนาดใหญ่ n = 150			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
ด้านการป้องกัน							
1. ความร่วมมือของอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษากับนักเรียนในปกครองมีการดำเนินการ	4.02	0.62	มาก	4.06	0.73	มาก	-0.40
2. โรงเรียนได้จัดให้มีมาตรการต่อต้านการสูบบุหรี่	3.98	0.93	มาก	3.79	0.91	มาก	1.35
3. นักเรียนให้ความร่วมมือต่อการดำเนินการตรวจสอบสารเสพติดมีการดำเนินการ	3.92	0.91	มาก	3.85	0.82	มาก	0.48
4. การจัดกิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในโรงเรียนมีการดำเนินการ	4.20	0.61	มาก	3.90	0.91	มาก	2.35*
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในโรงเรียนมีการดำเนินการ	4.03	0.64	มาก	3.84	0.84	มาก	1.61
6. การให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับพิษภัยของสารเสพติดนักเรียนมีความรู้สึกตระหนักมากมีการดำเนินการ	4.28	0.61	มาก	3.88	0.80	มาก	3.50*
7. โรงเรียนมีนโยบายในการแก้ปัญหาสารเสพติดชัดเจนมีการดำเนินการ	4.40	0.69	มาก	3.99	0.93	มาก	3.12*
8. การส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในลักษณะของกิจกรรม ชมรมมีการดำเนินการ	4.13	0.77	มาก	3.71	0.92	มาก	3.18*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

การดำเนินการสารเสพติด	โรงเรียนขนาดกลาง n = 60			โรงเรียนขนาดใหญ่ n = 150			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
9. กิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนใน โรงเรียน ช่วยนักเรียนที่มีปัญหาสารเสพติดมีการ ดำเนินการ	3.63	0.82	มาก	3.47	0.95	ปาน กลาง	1.14
10. การสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับ โรงเรียนมีการดำเนินการต่อเนื่อง	4.10	0.75	มาก	3.76	0.77	มาก	2.92*
11. โรงเรียนได้แจ้งกฎระเบียบและ บทลงโทษผู้กระทำผิดเกี่ยวกับ สารเสพติดของโรงเรียนให้ผู้ปกครอง ทราบมี	4.23	0.85	มาก	3.75	0.90	มาก	3.55*
12. การจัดสถานที่ออกกำลังกายให้เป็น สัดส่วนที่เปิดเผยและมีอุปกรณ์ที่พอเพียง สำหรับให้ผู้ใช้บริการมี	3.87	0.89	มาก	3.35	0.99	ปาน กลาง	3.53*
13. โรงเรียนได้ดำเนินการจัดสถานที่ลดคา เฟอใน ส่วนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนใช้ เป็นสถานที่เสี่ยงต่อสารเสพติด มีการดำเนินการ	3.50	1.08	มาก	3.27	1.01	ปาน กลาง	1.48
14. การดำเนินการให้ห้องสุขาของนักเรียนมี ความสะดวกอยู่ในที่เปิดเผยมีการ ดำเนินการ	3.63	0.78	มาก	3.33	0.85	ปาน กลาง	2.42*
15. การกวดขัน การเข้า - ออก บริเวณ โรงเรียนของบุคคลภายนอกมีการ ดำเนินการ	3.70	1.09	มาก	3.31	1.21	ปาน กลาง	2.17*
16. ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมด้านจริยศึกษา ที่จะมีส่วนให้นักเรียนสนใจเพื่อ สนับสนุนการต่อต้านสารเสพติดใน โรงเรียนมีการดำเนินการ	4.17	0.81	มาก	3.63	0.88	มาก	4.06*
17. ชุมชนมีส่วนให้ความร่วมมือในด้านการ ป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนมีการ ดำเนินการมากน้อยเพียงใด	3.43	0.96	ปาน กลาง	3.16	1.00	ปาน กลาง	1.80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

การดำเนินการสารสนเทศ	โรงเรียนขนาดกลาง n = 60			โรงเรียนขนาดใหญ่ n = 150			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
18. เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นของรัฐให้ความร่วมมือในด้านการป้องกันสารเสพติดมีการดำเนินการ	3.55	0.87	มาก	3.46	0.82	ปานกลาง	0.70
19. เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นของภาคเอกชนมีส่วนช่วยเหลือในด้านการป้องกันมีการดำเนินการ	3.12	0.92	ปานกลาง	3.15	0.96	ปานกลาง	-0.25
20. ครู - อาจารย์ในสถานศึกษาให้ความร่วมมือในด้านการป้องกันสารเสพติดมีการดำเนินการ	4.08	0.74	มาก	3.84	0.71	มาก	2.20*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.89	0.51	มาก	3.62	0.61	มาก	3.06*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครู - อาจารย์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียนต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ด้านการป้องกัน เป็นรายชื่อ และภาพรวม โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกัน 11 ข้อ คือ ข้อที่ 4 การจัดกิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในโรงเรียนมีการดำเนินการ ข้อที่ 6 การให้ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของสารเสพติดนักเรียนมีความรู้สึกระหนักมากมีการดำเนินการ ข้อที่ 7 โรงเรียนมีนโยบายในการแก้ปัญหาสารเสพติดชัดเจนมีการดำเนินการ ข้อที่ 8 การส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในลักษณะของกิจกรรม ชมรมมีการดำเนินการ ข้อที่ 10 การสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียนมีการดำเนินการต่อเนื่อง ข้อที่ 11 โรงเรียนได้แจ้งกฎระเบียบและบทลงโทษผู้กระทำผิดเกี่ยวกับสารเสพติดของโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบมีการดำเนินการ ข้อที่ 12 การจัดสถานที่ออกกำลังกายให้เป็นสัดส่วนที่เปิดเผยและมีอุปกรณ์เพียงพอเปิดให้ผู้ใช้บริการมีการดำเนินการ ข้อที่ 14 การดำเนินการให้ห้องสุขาณักเรียน ควรสะอาดและอยู่ในที่เปิดเผยมีการดำเนินการ ข้อที่ 15 การกวดขัน การเข้า - ออก บริเวณโรงเรียนของบุคคลภายนอกมีการดำเนินการ ข้อที่ 16 ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมด้านจริยศึกษาที่จะมีส่วนให้นักเรียนสนใจเพื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนับสนุนการต่อต้านสารเสพติดในโรงเรียนมีการดำเนินการ ข้อที่ 20 ครู -- อาจารย์ในสถานศึกษาให้ความร่วมมือในด้านการป้องกันสารเสพติดมีการดำเนินการข้ออื่น ๆ นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตามขนาดของโรงเรียน ด้านการปราบปราม

การดำเนินการสารเสพติด	โรงเรียนขนาดกลาง n = 60			โรงเรียนขนาดใหญ่ n = 150			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
ด้านการปราบปราม							
21. การกำหนดบทลงโทษสำหรับนักเรียนที่กระทำผิดเกี่ยวกับสารเสพติดมีผลต่อการต่อต้านสารเสพติด	3.82	0.83	มาก	3.49	0.92	ปานกลาง	2.40*
22. การกวดขันให้มีการลงโทษอย่างจริงจัง และ ต่อเนื่อง ได้มีการดำเนินการ	3.95	0.93	มาก	3.59	0.87	มาก	2.63*
23. ผู้หลงผิดและสมัครใจที่เข้ารับการบำบัดรักษาควรได้รับการลงโทษ แต่กลับมาศึกษาต่อเมื่อได้รับการบำบัดแล้วมีผู้กลับไปเสพยาอีก	3.18	1.32	ปานกลาง	3.21	0.96	ปานกลาง	-0.14
24. ท่านเห็นว่านักเรียนที่กระทำผิดร้ายแรง ในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และสนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติด ควรกำจัดอย่างเด็ดขาด จริงจัง ไม่ลดหย่อน ไม่มีข้อยกเว้นมีผลต่อโรงเรียนมีการดำเนินการ	3.70	1.15	มาก	3.70	1.07	มาก	0.00
25. ท่านเห็นว่า การดำเนินการตามกฎหมายแก่นักเรียนที่กระทำผิดร้ายแรง ในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และสนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติดมีการดำเนินการ	3.45	1.35	ปานกลาง	3.35	1.18	ปานกลาง	0.51
26. ท่านเห็นว่า การตรวจสารเสพติดในร่างกายของนักเรียนทุกคนในโรงเรียนมีการดำเนินการ	3.77	1.00	มาก	3.53	0.97	มาก	1.56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

การดำเนินการสารเสพติด	โรงเรียนขนาดกลาง n = 60			โรงเรียนขนาดใหญ่ n = 150			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
27. ท่านเห็นว่าการตรวจสารเสพติดใน ร่างกายกับบุคคลอื่นของโรงเรียนมีการ ดำเนินการ	2.68	1.36	ปาน กลาง	2.97	1.26	ปาน กลาง	-1.43
28. มีการกวดขันการตรวจหาสารเสพติดใน ร่างกายของนักเรียนกลุ่มที่เสี่ยงทันทีมี การดำเนินการ	4.42	0.59	มาก	3.97	0.95	มาก	3.36*
29. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีส่วนช่วยเหลือมี การดำเนินการ	3.57	1.13	มาก	3.31	0.96	ปาน กลาง	1.64
30. ชุมชนมีส่วนช่วยในการปราบปรามมีการ ดำเนินการ	3.22	1.19	ปาน กลาง	2.93	1.02	ปาน กลาง	1.72
31. นักเรียนที่ไม่หลงผิด มีส่วนช่วยในการ ปราบปรามมีการดำเนินการ	3.33	1.13	ปาน กลาง	3.17	0.90	ปาน กลาง	1.08
32. การจัดเวร ครู - อาจารย์ประจำวันเพื่อ ตรวจบริเวณที่คาดว่าเป็นแหล่งมั่วสุม เรื่องสารเสพติดมีการดำเนินการ	3.97	0.96	มาก	3.57	0.88	มาก	2.84*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.58	0.65	มาก	3.40	0.62	ปาน กลาง	1.94

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.13 พบว่าความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครู - อาจารย์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียนต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ด้านการปราบปราม เป็นรายชื่อ และภาพรวม โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกัน 4 ข้อ คือ ข้อที่ 21 การกำหนดบทลงโทษสำหรับนักเรียนที่กระทำผิดเกี่ยวกับสารเสพติดมีกำหนดการ ข้อที่ 22 การกวดขันให้มีกรลงโทษอย่างจริงจังและต่อเนื่องได้มีการดำเนินการ ข้อที่ 28 มีการกวดขันการตรวจหาสารเสพติดในร่างกายของนักเรียนกลุ่มที่เสี่ยงทันทีมี

การดำเนินการ ข้อที่ 32 การจัดเวร ครู - อาจารย์ประจำวันเพื่อตรวจบริเวณที่คาดว่าเป็นแหล่งมั่วสุม
เรื่องสารเสพติดมีการดำเนินการ ข้ออื่นๆนอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ที่มีต่อการ
ดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ
กรมสามัญศึกษา ตามขนาดของโรงเรียน ด้านการบำบัดรักษา

การดำเนินการสารเสพติด	โรงเรียนขนาดกลาง n = 60			โรงเรียนขนาดใหญ่ n = 150			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
ด้านการบำบัดรักษา							
33. การจัดศูนย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหา การคิดสารเสพติด โดยบุคลากรที่ไม่มี คุณโทษต่อนักเรียน ได้รับความร่วมมือ มากน้อยเพียงใด	2.98	1.08	ปาน กลาง	3.04	0.97	ปาน กลาง	-0.37
34. การเน้นการเรียนการสอนทุกรายวิชาให้ มีคุณภาพ สามารถช่วยลดปัญหาการ ดำเนินการบำบัดรักษามีการดำเนินการ	3.73	0.86	มาก	3.43	0.75	ปาน กลาง	2.49*
35. การแจ้งผลการตัดสินลงโทษกรณีนัก เรียนกระทำผิด เกี่ยวกับสารเสพติดทุก กรณีให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบทันทีมี การดำเนินการ	4.28	0.76	มาก	3.73	0.92	มาก	4.15*
36. การคิดประกาศแจ้งผลการตัดสินลงโทษ ผู้กระทำผิดร้ายแรงให้นักเรียนทุกคน ทราบช่วยลดสถิติผู้เสพหรือไม่	2.03	1.25	น้อย	2.50	1.20	ปาน กลาง	-2.52*
37. การจัดหน่วยรับผิดชอบการส่งนักเรียน เข้ารับการบำบัดรักษาโดยเฉพาะมีการ ดำเนินการ	3.62	1.12	มาก	3.57	1.08	มาก	0.29
38. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมรณรงค์ให้นัก เรียนกล้าที่จะเปิดเผยแสดงความจำนง ด้วยความสมัครใจเองมี ปริมาณเพียงใด	3.45	1.33	ปาน กลาง	3.32	1.20	ปาน กลาง	0.68
39. การประสานงานกับฝ่ายพยาบาลเพื่อส่ง นักเรียนเข้ารับการบำบัดรักษามีความ ร่วมมือ	3.52	1.03	มาก	3.56	0.99	มาก	-0.28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

การดำเนินการสารสนเทศ	โรงเรียนขนาดกลาง n = 60			โรงเรียนขนาดใหญ่ n = 150			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
40. การจัดกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นสื่อกลางให้ความช่วยเหลือผู้หลงผิดและสมัครใจที่จะรับการบำบัดรักษาได้ผลหรือไม่เพียงใด	3.52	1.07	มาก	3.31	0.99	กลาง	1.35
41. ชุมชนมีส่วนช่วยในการบำบัดรักษาอย่างไรบ้าง	3.03	1.25	ปานกลาง	2.97	0.98	ปานกลาง	0.37
42. หน่วยงานอื่นมีส่วนช่วยในการบำบัดรักษาอย่างไรบ้าง	3.33	1.02	ปานกลาง	3.05	0.81	ปานกลาง	2.09*
43. การจัดกิจกรรมให้ผู้ปกครอง ครู - อาจารย์และนักเรียนได้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดอย่างน้อยภาคเรียนละครั้ง ได้ผลเพียงใด	3.33	0.95	ปานกลาง	3.25	1.00	ปานกลาง	0.53
44. การจัดกิจกรรมประกวดภาพสะท้อนความรู้สึกที่มีต่อครอบครัว โรงเรียน เพื่อความอบอุ่นที่ได้รับ ในโอกาสวาระต่างๆ ได้ผลเพียงใด	3.37	0.92	ปานกลาง	3.15	0.99	ปานกลาง	1.48
ค่าเฉลี่ยรวม	3.35	0.72	ปานกลาง	3.24	0.72	ปานกลาง	0.99

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.14 พบว่าความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครู - อาจารย์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียนต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ด้านการบำบัดรักษา เป็นรายข้อ และภาพรวม โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์จำแนกตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกัน 4 ข้อ คือ ข้อที่ 34 การเน้นการเรียนการสอนทฤษฎีวิชาให้มีคุณภาพสามารถช่วยลดปัญหาการดำเนินการบำบัดรักษามีการดำเนินการ ข้อที่ 35 การแจ้งผลการตัดสินใจ

ลงโทษกรณีนักเรียนกระทำผิดเกี่ยวกับสารเสพติดทุกกรณีให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบทันทีที่มีการดำเนินการ ข้อที่ 36 การประกาศแจ้งผลการตัดสินลงโทษผู้กระทำผิดร้ายแรงให้นักเรียนทุกคนทราบช่วยลดสถิติผู้เสพหรือไม่ ข้อที่ 42 หน่วยงานอื่นมีส่วนช่วยในการบำบัดรักษาอย่างไรบ้าง ข้ออื่น ๆ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ที่มีต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ - กรมสามัญศึกษา ตามขนาดของโรงเรียน ด้านการฟื้นฟู

การดำเนินการสารเสพติด	โรงเรียนขนาดกลาง n = 60			โรงเรียนขนาดใหญ่ n = 150			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
ด้านการฟื้นฟู							
45. การปรับกระบวนการเรียนการสอนให้น่าสนใจมีส่วนช่วยเพียงใด	3.78	0.78	มาก	3.40	0.82	ปานกลาง	3.10*
46. การจัดกิจกรรมทุกครั้งควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมได้ผลเพียงใด	3.85	0.82	มาก	3.43	0.94	ปานกลาง	3.01*
47. การจัดกิจกรรมฟื้นฟูสภาพจิตใจให้นักเรียนผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วให้สามารถกลับเข้าสู่สังคมในสถานศึกษาเดิม ได้รับการต้อนรับเพียงใด	3.68	1.02	มาก	3.28	0.91	ปานกลาง	2.79*
48. การจัดอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณสมบัติเหมาะสมไว้ให้คำปรึกษาเฉพาะกรณีผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วขอกลับเข้าเรียนต่อได้รับการเอาใจใส่	3.38	1.11	ปานกลาง	3.15	1.06	ปานกลาง	1.40
49. ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนควรให้โอกาสผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาได้ใช้ชีวิตเพื่อศึกษาในสถานศึกษาอย่างปกติเพียงใด	3.72	0.78	มาก	3.42	0.98	ปานกลาง	2.09*
50. การจัดหน่วยติดตามหลังจากที่ผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาได้กลับศึกษาต่อมีการกลับไปเสพอีกหรือไม่	3.20	1.05	ปานกลาง	3.07	1.00	ปานกลาง	0.85

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

การดำเนินการสารสนเทศ	โรงเรียนขนาดกลาง n = 60			โรงเรียนขนาดใหญ่ n = 150			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
51. นักเรียนที่ไม่หลงผิดมีส่วนช่วยในการ ฟื้นฟูอย่างไร	3.42	0.94	ปาน กลาง	3.16	1.01	ปาน กลาง	1.69
52. การมีส่วนช่วยในการฟื้นฟูของชุมชน และหน่วยงานอื่นมีมากนักน้อยเพียงใด	3.05	1.11	ปาน กลาง	2.81	1.07	ปาน กลาง	1.47
ค่าเฉลี่ยรวม	3.51	0.68	มาก	3.21	0.80	ปาน กลาง	2.50*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.15 พบว่าความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครู-อาจารย์จำแนกตามขนาดโรงเรียนต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ด้านการฟื้นฟู เป็นรายชื่อ และภาพรวม โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกันสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกัน 4 ข้อ คือ ข้อที่ 45 การปรับกระบวนการเรียนการสอนให้น่าสนใจมีส่วนช่วยเพียงใด ข้อที่ 46 การจัดกิจกรรมทุกครั้งควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมได้ผลเพียงใด ข้อที่ 47 การจัดกิจกรรมฟื้นฟูสภาพจิตใจให้แก่เด็กและผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วให้สามารถกลับเข้าสู่สังคมในสถานศึกษาเดิมได้รับการต้อนรับเพียงใด ข้อที่ 49 ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนมีโอกาสผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษา ได้ใช้ชีวิตเพื่อการศึกษาในสถานศึกษาอย่างปกติเพียงใด ข้ออื่นๆ นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ ที่มีต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ในภาพรวม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

การดำเนินการสารสนเทศ	โรงเรียนขนาดกลาง n = 60			โรงเรียนขนาดใหญ่ n = 150			t
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	
1. ด้านการป้องกัน	3.89	0.51	มาก	3.62	0.61	มาก	3.06*
2. ด้านการปราบปราม	3.58	0.65	มาก	3.40	0.62	ปานกลาง	1.94
3. ด้านการบำบัดรักษา	3.35	0.72	ปานกลาง	3.24	0.72	ปานกลาง	0.99
4. ด้านการฟื้นฟู	3.51	0.68	มาก	3.21	0.78	ปานกลาง	2.50*
ภาพรวม	3.64	0.54	มาก	3.42	0.58	ปานกลาง	2.48*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้บริหาร ครู - อาจารย์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ แตกต่างกัน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ด้านการป้องกัน และด้านการฟื้นฟู ไม่แตกต่างกัน 2 ด้าน คือ ด้านที่ 2 ด้านการปราบปราม และ ด้านที่ 3 ด้านการบำบัดรักษา

ตอนที่ 5 แบบสอบถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการ
 สารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา

ตารางที่ 17 ค่าความถี่และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติด
 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ด้านการป้องกัน		
1	ส่งเสริมด้านการกีฬาให้มาก ๆ	32
2	ให้มาตรการที่ชัดเจนและงบประมาณที่ใช้ในการตรวจปีสวาระนักเรียน	19
3	ให้มีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนในการป้องกันการแพร่ระบาดของสารเสพติดในโรงเรียน	16
4	หน่วยงานภาครัฐและเอกชนควรมีส่วนช่วยในสถานศึกษา	13
5	การให้ความรู้และการประชาสัมพันธ์เรื่องโทษและพิษภัยของสารเสพติด	12
ด้านการปราบปราม		
1	บุคลากรในสถานศึกษาไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร	39
2	มีความเกรงกลัวจากอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัว	19
3	การลงโทษอย่างจริงจังและต่อเนื่องกับบุคคลที่เสพ ค้าขาย ไม่มีละเว้น	16
4	เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องและเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องช่วยกันปราบปราม	15
5	ให้มีสารวัตรนักเรียนในโรงเรียนเพื่อช่วยเหลือ	11
6	หน่วยงานระดับกรมต้องให้ขวัญและกำลังใจกับผูปฏิบัติกร	9
7	ขาดบุคลากรที่ดำเนินการด้านนี้โดยเฉพาะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	8
8	ผู้ปกครองและชุมชนบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาต้องให้ความร่วมมือให้มาก	7
ด้านการบำบัดรักษา		
1	ผู้ปกครองเป็นส่วนที่สำคัญให้การสนับสนุนในการบำบัดรักษาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	41
2	หน่วยงานโดยตรงที่รับผู้ติดยาเสพติดไปบำบัดรักษา	12
3	สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญและเห็นใจผู้ติดยาเสพติด	7
4	หน่วยงานสาธารณสุขเข้าช่วยเหลือสถานศึกษาในการบำบัดรักษา	5
ด้านการฟื้นฟู		
1	สังคมรอบๆข้างต้องเห็นใจและไม่รังเกียจผู้ติดยาเสพติด	26
2	จัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ให้กับผู้ติดยาเสพติด	18
3	เสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้กำลังฟื้นฟู	16
4	ให้ผู้ติดยาเสพติดฝึกเล่นกีฬาเพื่อการฟื้นฟู	12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้บริหาร ครู - อาจารย์ มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการ
สารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ทั้ง 4 ด้าน ข้อที่มี
ความถี่สูงสุดในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

ด้านการป้องกัน ข้อที่มีความถี่สูงสุด ลำดับที่ 1 คือ ส่งเสริมด้านการกีฬาให้มาก ๆ
มีค่าความถี่เท่ากับ 32

ด้านการปราบปราม ข้อที่มีความถี่สูงสุด ลำดับที่ 1 คือ บุคลากรในสถานศึกษาไม่ค่อยให้
ความร่วมมือเท่าที่ควร มีค่าความถี่เท่ากับ 39

ด้านการบำบัดรักษา ข้อที่มีความถี่สูงสุด ลำดับที่ 1 คือ ผู้ปกครองเป็นส่วนที่สำคัญให้การ
สนับสนุนในการบำบัดรักษาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มีค่าความถี่เท่ากับ 41

ด้านการฟื้นฟู ข้อที่มีความถี่สูงสุด ลำดับที่ 1 คือ สังคมรอบๆข้างต้องเห็นใจและไม่
รังเกียจผู้ติสารเสพติด มีค่าความถี่เท่ากับ 26

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารครู – อาจารย์ต่อการดำเนินการสารสนเทศ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ใน 4 ด้านคือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา ด้านการฟื้นฟู
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ต่อการดำเนินการสารสนเทศ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ในการศึกษาจำแนกตามตำแหน่งของบุคลากรและตามขนาดของโรงเรียน

5.2 สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา แตกต่างกัน
2. ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา แตกต่างกัน

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา จำนวน 1,787 คน โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการใช้สัดส่วนร้อยละ 12 ของจำนวนผู้บริหาร – ครู อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ของแต่ละโรงเรียน ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 214 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 38 คน ครู – อาจารย์ จำนวน 176 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบได้เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือไปทดลองใช้เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ด้วยวิธีของ Cronbach กับโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 214 ชุดจาก 19 โรงเรียน และไปรับกลับด้วยตนเอง ได้กลับคืนมาสมบูรณ์จำนวน 210 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมมาได้ทั้งหมด โดยคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบระดับความคิดเห็น การทดสอบค่า t - test และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS FOR WINDOW และนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 5 ขั้นตอนได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ใน 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา ด้านการฟื้นฟู

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากร ใน 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา ด้านการฟื้นฟู วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยการทดสอบค่า t - test เป็นรายด้าน และ ในภาพรวม

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ใน 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา ด้านการฟื้นฟู วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยการทดสอบค่า t - test เป็นรายด้าน และ ในภาพรวม

ตอนที่ 5 แบบสอบถามปลายเปิดเป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา

5.4 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้แยกเป็นตอนๆ ได้ 5 ตอน ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหาร - ผู้ช่วยผู้บริหาร 38 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ครู-อาจารย์ 172 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 เพศชาย 104 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 เพศหญิง 106 คิดเป็นร้อยละ 50.50 โรงเรียนขนาดกลาง 60 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 28.60 โรงเรียนขนาดใหญ่ 150 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 71.40 อำเภอเมือง 92 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 อำเภอบางพลี 35 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 อำเภอบางบ่อ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 อำเภอพระประแดง 52 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 อำเภอพระสมุทรเจดีย์ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.70 กิ่งอำเภอบางเสาธง 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30

ตอนที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ต่อการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ใน 4 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา ด้านการฟื้นฟู โดยภาพรวม และเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

โดยภาพรวม พบว่า การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการป้องกันมีการดำเนินการ เป็นลำดับแรก ด้านการปราบปราม ด้านการฟื้นฟู เป็นลำดับรองลงมา และด้านการบำบัดรักษาเป็นลำดับสุดท้าย เรียงตามลำดับ โดยพิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

1. ด้านการป้องกัน ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษามีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่โรงเรียนมีการดำเนินการ คือ โรงเรียนมีนโยบายในการแก้ปัญหาสารเสพติดชัดเจน, ความร่วมมือของอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษากับนักเรียนในปกครอง และการให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับพิษภัยของสารเสพติดนักเรียนมีความรู้สึกระหนักมาก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 รายการตามลำดับ

ข้อที่โรงเรียนมีการดำเนินการอยู่ในลำดับสุดท้าย คือ เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นของภาคเอกชนมีส่วนช่วยเหลือในด้านการป้องกัน ข้อที่ลำดับรองสุดท้ายลงมา คือ ชุมชนให้ความร่วมมือในด้านการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียน โดยผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2. ด้านการปราบปราม ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่โรงเรียนมีการดำเนินการ คือ มีการกวดขันการตรวจสารเสพติดในร่างกายของนักเรียนกลุ่มที่เสี่ยงทันที, การกวดขันให้มีการลงโทษอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และท่านเห็นว่านักเรียนที่กระทำผิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้ายแรงในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และสนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติดควรกำจัดอย่างเด็ดขาด จริงจัง ไม่ลดหย่อน ไม่มีข้อยกเว้นมีผลต่อโรงเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 รายการ ตามลำดับ

ข้อที่โรงเรียนมีการดำเนินการลำดับสุดท้าย คือ ท่านเห็นว่าการตรวจสอบสารเสพติดในร่างกายกับบุคคลอื่นโรงเรียน โดยผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

3. ด้านการบำบัดรักษา ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัด

สมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่โรงเรียนมีการดำเนินการ คือ การแจ้งผลการตัดสินใจโทษกรณีนักเรียนกระทำผิดเกี่ยวกับสารเสพติด, การจัดหน่วยรับผิดชอบการส่งนักเรียนเข้ารับการบำบัดรักษาโดยเฉพาะ และการประสานงานกับฝ่ายพยาบาลเพื่อส่งนักเรียนเข้ารับการบำบัดรักษามีความร่วมมือ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 รายการ ตามลำดับ

ข้อที่โรงเรียนมีการดำเนินการลำดับสุดท้าย คือ การตีประกาศแจ้งผลการตัดสินใจโทษผู้กระทำผิดร้ายแรงให้นักเรียนทุกคนทราบช่วยลดสถิติผู้เสพหรือไม่ โดยผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

4. ด้านการฟื้นฟู ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่โรงเรียนมีการดำเนินการ คือ การจัดกิจกรรมทุกครั้งควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมได้ผลเพียงใด, การปรับกระบวนการเรียนการสอนให้น่าสนใจมีส่วนช่วยเพียงใด และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนควรให้โอกาสผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วให้สามารถกลับเข้าสู่สังคมในสถานศึกษาเดิมได้รับการต้อนรับเพียงใดมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 รายการตามลำดับ

ข้อที่โรงเรียนมีการดำเนินการลำดับสุดท้าย คือ การมีส่วนช่วยในการฟื้นฟูของชุมชนและหน่วยงานอื่นมีมากน้อยเพียงใด โดยผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ตามตำแหน่งของบุคลากรทั้ง

4 ด้าน ซึ่งผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ผู้บริหาร มีค่าความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่า ครู-อาจารย์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 1 ด้านคือ ด้านการป้องกัน โดยพบว่า ผู้บริหารมีค่าความคิดเห็นเฉลี่ย สูงกว่า ครู-อาจารย์ ในด้านที่เหลือทั้งหมด ทั้งผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ตามขนาดของโรงเรียนทั้ง

4 ด้าน ซึ่งผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง

ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่า ครู-อาจารย์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 2 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน โดยพบว่า ผู้บริหาร มีค่าความคิดเห็นเฉลี่ย สูงกว่า ครู-อาจารย์ และด้านการฟื้นฟู โดยพบว่า ผู้บริหาร มีค่าความคิดเห็นเฉลี่ย สูงกว่า ครู-อาจารย์ ในด้านที่เหลืออีก 2 ด้าน ทั้งผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 แบบสอบถามปลายเปิด เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ทั้ง 4 ด้านได้ดังนี้

1. ด้านการป้องกัน ควรให้มาตรการที่ชัดเจนและงบประมาณที่ใช้ในการตรวจปีสวาระนักเรียน ให้มีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนในการป้องกันการแพร่ระบาดของสารเสพติดในโรงเรียน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนต้องมีส่วนร่วมช่วยสถานศึกษา การให้ความรู้และการประชาสัมพันธ์เรื่องโทษและพิษภัยของสารเสพติด และควรส่งเสริมด้านการกีฬาให้มาก ๆ

2. ด้านการปราบปราม ควรให้บุคลากรในสถานศึกษาให้ความร่วมมือ ขาดบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านนี้ ให้มีการลงโทษกับบุคคลที่ เสพ ค้าขาย ไม่มีละเว้น ผู้ปกครองและชุมชนบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาต้องให้ความร่วมมือ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องช่วยกันปราบปราม ให้มีสารวัตรนักเรียนในโรงเรียน หน่วยงานระดับกรมต้องให้ขวัญและกำลังใจกับผู้ปฏิบัติงาน และผู้ปฏิบัติงานมีความเกรงกลัวอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัว

3. ด้านการบำบัดรักษา ควรให้ผู้ปกครองเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนในการบำบัดรักษาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง หน่วยงานโดยตรงที่พร้อมที่รับผู้ติดสารเสพติดไปบำบัดรักษา สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญและเห็นใจผู้ติดสารเสพติด และหน่วยงานสาธารณสุขเข้าช่วยเหลือสถานศึกษาในการบำบัดรักษา

4. ด้านการฟื้นฟู ควรให้สังคมรอบๆข้างต้องเห็นใจและไม่รังเกียจผู้ติดสารเสพติด จัดกรรมกลุ่มสัมพันธ์ให้กับผู้ติดสารเสพติด ส่งเสริมให้ผู้ติดสารเสพติดเล่นกีฬาเพื่อการฟื้นฟู และเสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้กำลังฟื้นฟู

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยมีสาระที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์เกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา มีผลการศึกษาเป็นประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายได้ดังนี้

จากผลการวิจัย ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์เกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา โดยภาพรวม พบว่า ผู้บริหาร ครู - เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาจารย์ มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะทั้งผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ตระหนักดีว่าการดำเนินการสารเสพติดใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของทุกโรงเรียนในสังกัดเป็น นโยบายเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการตามกฎระเบียบต่างๆและนโยบายของหน่วยงาน ระดับกรมที่ได้มอบหมายนโยบายโรงเรียนสีขาวมาให้ดำเนินการปฏิบัติตามความสามารถของแต่ละโรงเรียนที่จะดำเนินการได้ และประการที่สำคัญ คือ โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดแคลนบุคลากรผู้รับผิดชอบใน ด้านการดำเนินการและงบประมาณต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียน ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ จึงมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานสามัญ ศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ (2540 : 112) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า โรงเรียนจำนวนมากกว่า ร้อยละ 50.00 ประสบปัญหาด้านบุคลากรผู้รับผิดชอบของโรงเรียน ด้านงบประมาณที่ไม่เพียงพอ ร้อยละ 21.05 และด้านการดำเนินการแก้ไขปัญหาสารเสพติดของนักเรียนทั้งภายในและภายนอก โรงเรียน ร้อยละ 52.63 และยังสอดคล้องกับ หน่วยศึกษานิเทศก์ (2541 : 1) แนวคิดในปัจจุบัน ปัญหาเยาวชนติดสารเสพติดในสถานศึกษาได้แพร่ระบาดและทวีความรุนแรงมากขึ้นตามลำดับ ส่ง ผลกระทบให้คุณภาพชีวิตของเยาวชนคนด้อย ไร้อนาคต และทำให้สังคมมีปัญหา ตลอดจนเป็น ภาระของชาติที่จะต้องแก้ปัญหาที่เลวร้ายยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาเยาวชนติดสารเสพติดใน สถานศึกษานี้ จำเป็นต้องได้รับการดูแล ป้องกัน และแก้ไขอย่างเร่งด่วน กระทรวงศึกษาธิการได้ ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้จัดทำโครงการโรงเรียนสีขาวขึ้น เพื่อกำหนดกรอบและแนวทาง ให้สถานศึกษาในสังกัด ได้ดำเนินการรณรงค์ป้องกัน แก้ไขปัญหาสารเสพติด การพนัน สื่อลามก และการทะเลาะวิวาทที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนนักศึกษา ตลอดจนวางแผนปฏิบัติในการให้ความช่วย เหลือนักเรียนที่ติดสารเสพติด นักเรียนผู้ลุ่มหลงสิ่งมอมเมาและการพนัน โดยระดมความร่วมมือจากบ้าน สถานศึกษา และชุมชน ให้ช่วยกันสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียน จึงได้นำนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการมาจัดทำแนวดำเนินการเพื่อให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งนำไปสู่การปฏิบัติ จริง ซึ่งสอดคล้องกับ คู่มือวิทยากรประกอบการสัมมนาผู้นำชุมชนในองค์การบริหารส่วนตำบล (2540 : 15) ในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พบว่า การแพร่ระบาดของสาร เสพติด ในปัจจุบันปริมาณการจำหน่ายแอมเฟตามีน และจุดจำหน่ายแอมเฟตามีนนับว่ามีปริมาณ มากขึ้น กระจายตัวไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความกว้างขวางหรือกระจายตัว ของขนาดของปัญหาแอมเฟตามีนปรากฏอย่างมากในจำนวนที่มากกว่ายาเสพติดทุกประเภท นอก จากนี้ หากพิจารณาถึงประชากร ผู้เสพแอมเฟตามีนในประเทศกล่าวว่า ประชากรแรงงานหลาย ประเภท เป็นฐานส่วนใหญ่ที่มีการเสพยาแอมเฟตามีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการคมนาคมขนส่ง กลุ่มแรงงานภาคเกษตรกรรม และในระยะหลังฐานของผู้เสพแอมเฟตามีนได้ ขยายตัวไปยังกลุ่มเยาวชนวัยรุ่นทั้งในและนอกสถานศึกษา นอกจากนี้ สำนักงานปลัดทบวง มหาวิทยาลัย (2543 : 1) ได้ สรุปผลการดำเนินการ โครงการรณรงค์เพื่อป้องกันยาเสพติดในสถาบัน อุดมศึกษา โดยการรวบรวมข้อมูลของ สำนักงานพัฒนาการและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พบว่า ผู้ที่เข้ารับการบำบัดรักษาเสพติดเมื่อปี พ.ศ. 2541 ในจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษาจำนวน 36,262 คน ในจำนวนนี้ร้อยละ 50.1 มีอายุ 15 - 24 ปี ซึ่งกำลังอยู่ในวัยเรียนร้อยละ 53.8 เริ่มใช้ยา ครั้งแรกเมื่ออายุระหว่าง 15-19 ปี และร้อยละ 16 เริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรกตั้งแต่อายุยังไม่ครบ 15 ปี อีกทั้งยังพบว่ามีการใช้สารเสพติดทั้งเพศหญิงและเพศชาย จากปัญหาสารเสพติดที่ทวีความรุนแรง และใกล้ตัวเราในขณะนี้ เป็นเรื่องที่สำคัญที่สถาบันการศึกษาทุกแห่งจะต้องร่วมกันดำเนินการณรงค์เพื่อขจัดมหันตภัยร้ายนี้ให้หมดสิ้นไป หรือบรรเทาเบาบางลง ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้ขอตั้งงบประมาณเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดและกำกับดำเนินการ โครงการณรงค์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการดำเนินการณรงค์ให้กับ นักเรียน นิสิต นักศึกษา อาจารย์ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ในสถาบัน พร้อมทั้งให้ นักเรียน นิสิตนักศึกษาจัดกิจกรรมรณรงค์ให้กับสังคมชุมชนภายนอกเพื่อลดการแพร่ระบาดของสารเสพติดทุกชนิด

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีการดำเนินการ ด้านการป้องกัน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับแรก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ด้านการป้องกันนั้น โรงเรียนมีความสามารถในการดำเนินการ ได้ดีในด้านการป้องกันภายในบริเวณของโรงเรียน ไม่ให้มีการแพร่ระบาด หรือมีส่วนช่วยลดการแพร่ระบาดให้น้อยลงได้บ้าง ซึ่งอาจมีผลให้การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาได้ผลดี ซึ่งสอดคล้องกับ โครงการ โรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 2) นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินงานแก่สถานศึกษา ให้ไว้ว่าการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ให้กรมอำนวยการศึกษาให้ครูเป็นแบบอย่างที่ดี ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มสุรา จัดสถานศึกษาให้เป็นเขตปลอดสารเสพติด ทำความเข้าใจกับผู้บริหาร สถานศึกษารายงานกระทรวง โดยพิจารณาเป็นคุณงามความดีในการรายงานตามความจริง และเอาใจใส่ในการแก้ไขปัญหายาด้วยความเข้มแข็ง ให้สถานศึกษาพยายามป้องกันและแก้ไขปัญหายาให้ถึงที่สุด โดยไม่ไล่นักเรียน นักศึกษาให้พ้นสถานศึกษา นักศึกษา ไปเป็นภาระสังคม หรือ สถาบันอื่น และให้สถานศึกษาดูแลนักเรียนที่เสพยาเสพติดในฐานะผู้ป่วยหรือผู้หลงผิด แต่ให้ใช้มาตรการทางกฎหมายในกรณีของนักเรียน นักศึกษาที่เป็นผู้จำหน่ายสารเสพติดโดยใช้ดุลยพินิจเป็นรายบุคคล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หากโรงเรียนใช้นโยบาย มาตรการป้องกัน และปราบปรามอย่างเด็ดขาดจะช่วยในด้านการป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนได้ผลดี ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ นิทรารักษ์ เกตุเดชา (2542 : 126) พบว่าการใช้มาตรการเด็ดขาดและป้องปราม โดยใช้จิตวิทยาเชิงรุก โดย เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามปัญหายาเสพติด ด้วยวิธีการกำจัดต้นตอของการแพร่ระบาด จับกุมผู้จำหน่าย และสร้างสถานการณ์จำลอง โดยการป้องปรามด้วยจิตวิทยาเชิงรุก สามารถหยุดการแพร่ระบาดของสารเสพติดในโรงเรียนอย่างได้ผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีประเด็นที่ควรนำมาพิจารณาได้ดังนี้

ด้านการป้องกัน พบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีการดำเนินการในรายข้อ โรงเรียนมีนโยบายในการแก้ปัญหาสารเสพติดที่ชัดเจน อยู่ในระดับมาก และเป็นลำดับแรก ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์จะต้องดำเนินการตามแนวนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสอดคล้องกับโครงการโรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2541 : 10) มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้สถานศึกษาปลอดสารเสพติด ปลอดสื่อลามกอนาจาร ปลอดพนัน และทะเลาะวิวาท จนได้รับการยกย่องว่าเป็นโรงเรียนสีขาว และเพื่อแสวงหาแนวทางป้องกัน และแก้ไขปัญหาสารเสพติด และสื่อลามกอนาจาร การพนัน และทะเลาะวิวาท ให้มีผลในเชิงปฏิบัติโดยเร็ว และต่อเนื่อง อีกทั้งยังได้รับความร่วมมือในนโยบายของหน่วยงานภาครัฐอื่นซึ่งสอดคล้องกับ โรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 17) ที่มีนโยบายและยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว ปี พ.ศ. 2542 ให้นโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานกฤษฎีกา เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2541 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) ได้มีคำสั่งที่ 141/2541 เรื่องนโยบายการดำเนินงานป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด และแผนงานราชฎี - รัฐ ร่วมใจต้านภัยยาเสพติด โดยมีวัตถุประสงค์ในการควบคุมการขยายตัวของปัญหา และลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดโดยเร็ว และให้กระทรวงและจังหวัด จัดตั้งคณะกรรมการ และศูนย์ป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดระดับ กระทรวงและจังหวัด เพื่อให้เกิดผลในเชิงนโยบายเร่งด่วนนี้สู่การปฏิบัติ ซึ่งจะมีผลให้ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดยึดถือเป็นแนวทางที่ใช้ในการดำเนินงานที่มีทิศทางเดียวกันทั่วประเทศ

ค่าเฉลี่ยลำดับรองลงมา ได้แก่ ความร่วมมือของอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษากับนักเรียนในปกครอง และการให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับพิษภัยของสารเสพติดนักเรียนมีความรู้สึกระหนักมาก ตามลำดับ โดยผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้ง 2 รายการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครู-อาจารย์เห็นความสำคัญของปัญหาสารเสพติดที่เกิดขึ้นในโรงเรียนและเป็นประการสำคัญที่จะต้องช่วยกันแก้ไขให้ลดน้อยลงหรือหมดไปให้ได้ โดยโรงเรียนมีการกำหนดระเบียบให้ครู-อาจารย์ได้ยึดถือปฏิบัติตาม นโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดในโรงเรียนโรงเรียนสีขาวของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ (2540 : 117) สรุปไว้ว่าครู-อาจารย์มีบทบาทและหน้าที่ตามนโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดของโรงเรียน ในเรื่องการเอาใจใส่ ดูแล แนะนำนักเรียน เพื่อป้องกันมิให้นักเรียนติดยาเสพติดสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 89.50 รองลงมาคือ การให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาและการแก้ปัญหายาเสพติดกับนักเรียน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 73.01 และในการทราบนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของโรงเรียนนั้น ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่รับทราบจากการที่ผู้บริหารแจ้งในที่ประชุม และรองลงมาคือ การได้รับทราบจากป้ายประกาศและหนังสือเวียน โดยมีค่าร้อยละเท่ากับ 69.90, 57.50 และ 46.80 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นลำดับสุดท้าย ได้แก่ เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นของภาคเอกชนมีส่วนช่วยเหลือในด้านการป้องกัน ผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หน่วยงานของภาคเอกชน ชุมชนต่างๆ ไม่มีหน้าที่โดยตรงในด้านการป้องกัน เป็นแต่เพียงผู้ให้การสนับสนุนในด้านเท่าที่จะดำเนินการได้ เช่น การให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณต่างๆ และบางสถานศึกษาก็ยังไม่ได้ดำเนินการในรายการดังกล่าวนี้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ (2540 : 123) พบว่า สภาพการดำเนินการของโรงเรียนในด้านการร่วมมือกับหน่วยงานและชุมชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อร่วมมือกับหน่วยงานและชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในลักษณะการกระทำเป็น “บางครั้ง” ในขณะที่มีครู-อาจารย์อีกบางส่วนมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนยังมิได้จัดกรรมต่อไปนี้คือ การขอความร่วมมือตัวแทนชุมชนในแต่ละหมู่บ้าน สอดคล้องดูแลพฤติกรรมของนักเรียนที่อาจจะติดยาเสพติด และแจ้งให้โรงเรียนทราบเพื่อแก้ไขต่อไป

เมื่อพิจารณารายด้านเป็นลำดับรองลงมา ได้แก่ ด้านการปราบปรามพบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีการดำเนินการเป็นลำดับต่อมา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ด้านการปราบปรามนั้นในส่วนของโรงเรียนสามารถดำเนินการได้เฉพาะภายในโรงเรียนเท่านั้น ไม่สามารถที่จะดำเนินการภายนอกโรงเรียนได้ซึ่งขึ้นอยู่กับเหตุผลต่างๆ กล่าวคือ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ไม่มีอำนาจหน้าที่ในด้านการปราบปราม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิจ นาคสุทธิ (2542 : 100) ที่พบว่า ดำรงจรรยาบรรณ กวดขัน จับกุมแหล่งจำหน่ายสารเสพติดที่อยู่ภายนอกโรงเรียนให้หมดไปและแวะเวียนประสานงานกับโรงเรียนเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง กวดขันตามสถานบันเทิงและแหล่งเริงรมย์ต่าง ๆ โดยขอความร่วมมือมิให้เด็กนักเรียนเข้าไปมั่วสุม ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าทุกโรงเรียนจะต้องดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษา โครงการโรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 4) นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ โดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์/แนวปฏิบัติในการป้องปรามสารเสพติด ในสถานศึกษาให้ไว้ว่า ให้โรงเรียนติดต่อสถานีตำรวจในพื้นที่ เพื่อประสานงานขอความร่วมมือในกรณีที่เกิดเหตุ บันทึกประจำวัน และรายงานเหตุการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้น เพื่อลงมือแก้ไขให้ทันทั่วทั้งที่ และรายงานหน่วยงานต้นสังกัด

ในรายชื่อด้านการปราบปราม พบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีการดำเนินการในรายชื่อ มีการกวดขันการตรวจหาสารเสพติดในร่างกายของนักเรียนกลุ่มที่เสี่ยงทันที อยู่ในระดับมาก และเป็นลำดับแรก ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่า การตรวจหาสารเสพติดในร่างกายนักเรียนนั้นเป็นวิธีหนึ่งที่โรงเรียนจะได้ทราบผลว่านักเรียนผู้หลงผิดนั้นมีการเสพยาเสพติดหรือไม่ เพื่อจะได้แก้ไขปัญหายาเสพติดของนักเรียนผู้นั้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (2542 : 110) ได้พบว่า การตรวจปัสสาวะสามารถใช้ตรวจหาสารเสพติด แต่สารที่ใช้ตรวจจะแตกต่างกัน การตรวจหากกลุ่มสารเสพติดและยาบ้า เราก็ใช้สารตรวจชนิดหนึ่ง ซึ่งเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถตรวจพบสารในกลุ่มสารยาบ้า ซึ่งส่วนใหญ่ถูกขับถ่ายออกมาทั้งปัสสาวะ และจะขับถ่ายออกมาเกือบทั้งหมดภายใน 24 ชั่วโมง ดังนั้น เมื่อตรวจพบสารในกลุ่มสารยาบ้า ในปัสสาวะ เราจะบอกได้เพียงว่า ผู้นั้นเสพยาบ้ามาภายใน 24 ชั่วโมง หากเสพมานานกว่านี้ก็จะตรวจไม่พบ ดังนั้น นักเรียนที่เสพยาบ้ามีหลายจำพวก บางคนก็จะเสพสัปดาห์ละสองครั้ง บางคนก็เสพวันสองวันครั้ง หรืออาจมีพวกที่เสพมากหน่อย คือ เสพทุกวันหรือเสพวันละหลายครั้ง ดังนั้นถ้านำเด็กพวกนี้มาตรวจปัสสาวะเราก็จะตรวจพบผลบวกเฉพาะบางรายเท่านั้น

ค่าเฉลี่ยลำดับรองลงมา ได้แก่ การกวดขันให้มีการลงโทษอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และท่านเห็นว่านักเรียนที่กระทำผิดร้ายแรงในฐานะเป็น ผู้ผลิต ผู้ค้า และสนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติดควรกำจัดอย่างเด็ดขาด จริงจังไม่ลดหย่อน ไม่มีข้อยกเว้น ตามลำดับ โดยผู้บริหาร ครูอาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้ง 2 รายการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มาตรการทั้ง 2 รายการเป็นมาตรการที่ช่วยลดปัญหาการแพร่ระบาดของสารเสพติดในโรงเรียนที่รุนแรงและเป็นอันตรายต่อนักเรียนและบุคคลภายในของโรงเรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด (2542 : 36-37) สรุปและศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนเป็นผู้จำหน่ายในโรงเรียน ใ้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะซื้อเม็ดยาบ้าภายในโรงเรียนเป็นหลักโดยเป็นลักษณะหุ้นกับเพื่อนเพื่อซื้อเสพแล้วเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมาเป็นผู้ค้า โดยกำหนดราคาขายในโรงเรียน และหาซื้อยาบ้าได้ภายในโรงเรียนตลอดเวลา และการศึกษายังพบพฤติกรรมการเสพยาบ้าในหมู่นักเรียนเป็นลักษณะพฤติกรรมกลุ่ม กล่าวคือ การเสพยาบ้าในแต่ละครั้งจะมีกลุ่มเพื่อนร่วมกระบวนการเสพด้วย เนื่องจากส่วนหนึ่งเป็นการหุ้นซื้อยาบ้ามาเพื่อเสพ และส่วนหนึ่งจะเป็น "ต้นทาง" ในการเฝ้าระวังครู ผู้ปกครองหรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะคอยจับผิดต่อการเสพยาบ้า สถานที่เสพในโรงเรียนจะเป็นห้องน้ำ รองลงมาภายในห้องเรียน ผลสรุปดังกล่าวจึงสมควรให้โรงเรียนกวดขันและลงโทษผู้กระทำผิดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ปัญหาสารเสพติดในโรงเรียนจะมีมาตรการป้องกันดีเพียงใดถ้าจะให้ได้ผลดีตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้คงจะต้องควบคู่ไปกับการปราบปรามและลงโทษอย่างเด็ดขาด โดยควรปราบปรามลงโทษ ผู้ค้า ผู้ผลิต ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ซึ่งจากผลงานวิจัยของ กิจ นาคสุทธิ (2542 : 99) เจ้าหน้าที่ให้ความสนใจต่อปัญหายาบ้าในโรงเรียนมากเท่ากับสถานที่อื่นๆ แต่ยังไม่สามารถปราบปรามได้อย่างเด็ดขาด และให้หมดไปได้ เพราะเนื่องจากทางโรงเรียนไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบปัญหายาบ้าที่มีอยู่ในโรงเรียน ดังนั้นเจ้าหน้าที่ควรดำเนินการปราบปรามและลงโทษผู้เกี่ยวข้องกับยาบ้าให้หมดไปก่อน ในส่วนของโรงเรียนจะต้องดำเนินการปราบปรามและลงโทษในส่วนของนักเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องภายในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ นโยบายของกระทรวงศึกษา ในการดำเนินการโครงการโรงเรียนสีขาว เพื่อการแก้ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา (เอกสารอัครดำเนนา : 1) ที่พิจารณาให้ ผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ที่สนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติดเป็นอาชญากรของสังคม กำหนดให้ดำเนินการกำจัดอย่างเด็ดขาดจริงจัง ไม่ลดหย่อน ไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ ทั้งสิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นลำดับสุดท้าย ได้แก่ ท่านเห็นว่าการตรวจสอบสารเสพติดในร่างกายกับบุคคลอื่นของโรงเรียน ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การดำเนินการตรวจสอบสารเสพติดในร่างกายกับบุคคลอื่นของโรงเรียนเป็นหน้าที่ของหน่วยงานอื่นๆ ของภาครัฐและเอกชนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยโรงเรียนมีหน้าที่ในการตรวจสอบสารเสพติดในร่างกายของนักเรียนในโรงเรียนและอาจจะต้องขอความร่วมมือ ประสานงานจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินการตรวจสอบสารเสพติดในร่างกายของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับโรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 224) การจัดโครงการตั้งศูนย์ตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะเพื่อการป้องปรามสารเสพติด ประเภทยาบ้าที่จะแพร่กระจายเข้ามาในสถานศึกษา โดยโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงใต้ได้รับการคัดเลือกเป็น 1 ใน 6 โรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาวจากกระทรวงศึกษา เมื่อ พ.ศ. 2541 ได้รับคำปรึกษาและขอความร่วมมือกับศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ เขต 3 จังหวัดชลบุรี ในการตั้งศูนย์ตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะประเภทยาบ้าในโรงเรียนและจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดในปัสสาวะประเภทยาบ้าเบื้องต้นให้กับอาจารย์ และนำไปเปิดศูนย์ตรวจหาสารเสพติดในโรงเรียนของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับ กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา (2540 : 95) ให้นโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา กรมสามัญศึกษา (พ.ศ. 2540 – พ.ศ. 2544) ให้ไว้ว่า สนับสนุนในการจัดตั้งศูนย์ตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ และศูนย์ประสานงาน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาทั่วประเทศ

เมื่อพิจารณาในรายด้านค่าเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ ด้านการฟื้นฟู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์เห็นว่าด้านการฟื้นฟูเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายทั้งทางโรงเรียน บ้าน และชุมชนจะต้องร่วมมือกันให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูผู้หลงผิดที่เข้ารับการบำบัดรักษาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และจะกลับเข้าสู่สังคมเดิมทั้งโรงเรียน ชุมชน บ้าน จะต้องให้ความสำคัญกับผู้หลงผิด โดยเฉพาะผู้ปกครองต้อง ดูแล เอาใจใส่ อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการเล่นกีฬา การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ ไม่ปล่อยเวลาให้เปล่าประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับผลสรุปของ ศูนย์ปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติด (2544 : 11) สรุปไว้ว่า การกำหนดบทบาทของกระทรวงสาธารณสุขให้ครอบคลุมทั้งการส่งเสริม ป้องกัน และการรักษาฟื้นฟู การวางแผนและกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยความสัมพันธ์กัน การสนับสนุนการทำงานร่วมกันทั้งโรงเรียนชุมชน โรงพยาบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริม การป้องกัน และการรักษา ฟื้นฟูควรทำอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง ดังนั้นกระทรวงสาธารณสุขจึงต้องร่วมมือกับหน่วยงานอื่นด้วยเพื่อความสำเร็จของงาน

พิจารณาในรายข้อด้านการฟื้นฟู พบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีการดำเนินการในรายข้อการจัดกิจกรรมทุกครั้งควรให้นักเรียนมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก และเป็นลำดับแรก ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นว่าจะถ้าให้โอกาสนักเรียนกลุ่มที่เสี่ยง กลุ่มไม่เสี่ยง ช่วยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กันกิจกรรมต่างๆ ตามความเหมาะสมและความสนใจของนักเรียนเพื่อป้องกัน ช่วยลดปัญหา สารเสพติดในโรงเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ หน่วยศึกษานิเทศก์ (2541 : 29) กิจกรรมเสริมที่ครูและ นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมนี้ครูควรใช้ภาษา กาย ภาษาพูด ตลอดจนกิริยาอาการต่างๆ ที่แสดงถึงความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจ ยินดีให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ ที่จะทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่น ไร้กังวล สามารถตั้งใจให้เด็กปฏิบัติตามข้อเสนอแนะและเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ ครูต้องมีความเชื่อว่าพฤติกรรมของนักเรียนสามารถเปลี่ยนแปลงได้ มีการร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมชื่นชมความสำเร็จ ในการปฏิบัติกิจกรรม เลือกระยะเวลา โอกาสกิจกรรมต่างๆ ที่เหมาะสมและสนองความต้องการ ของนักเรียน มีสื่ออุปกรณ์ต่างๆ ที่มีคุณภาพ กิจกรรมที่จัดอาจเป็นกิจกรรมรายบุคคล กิจกรรมกลุ่ม และอื่น ๆ และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เสน่ห์ วิริยะเจริญธรรม (2543 : 71-72) สรุปว่า การ จัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียน นักศึกษาพัฒนาตนเองส่วนใหญ่เห็นด้วยที่โรงเรียนจะต้องส่งเสริม นักเรียนนักศึกษาที่ประพฤติดีด้วยการชมเชย ให้รางวัลประกาศเกียรติคุณให้นักเรียนช่วยเหลือเพื่อ นักเรียนที่มีปัญหา

ค่าเฉลี่ยลำดับรองลงมา ได้แก่ การปรับกระบวนการเรียนการสอนให้น่าสนใจมีส่วนช่วย และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนให้โอกาสผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษา ได้ใช้ชีวิตเพื่อการศึกษาใน สถานศึกษาอย่างปกติ ตามลำดับ โดยผู้บริหารครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้ง 2 รายการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การปรับกระบวนการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆอาจช่วยในการแก้ไข ปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา โดยดำเนินงานในรูปแบบการจัดกิจกรรมต่าง ๆ การใช้สื่อเกี่ยวกับ สารเสพติดเข้าอยู่ในกระบวนการเรียนการสอนในทุกรายวิชา ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัย ของ สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ (2540 : 119,122) สรุปไว้ว่า สภาพการเตรียมการ ของโรงเรียนในด้านสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนได้จัดเตรียมสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ เพื่อดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน โดยประสานงานกับ หน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้องเพื่อขอรับการสนับสนุน และ กิจกรรมที่โรงเรียนนำมาปฏิบัติเป็นประจำใน 3 อันดับแรก ได้แก่ การจัดทำป้ายนิเทศให้ความรู้เรื่องยาเสพติด การจัดอบรมนักเรียนให้รู้จัก พิษภัยของยาเสพติดในช่วงเช้าหน้าเสาธงและในคาบกิจกรรมโฮมรูม และการสอดแทรกใน กิจกรรมการสอน ทุกรายวิชา และเมื่อผู้หลงผิดเข้ารับการบำบัดรักษาผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนต้องยอมรับ เห็นใจ ให้กำลังใจกับผู้หลงผิด กลับมาใช้ชีวิตเพื่อการศึกษาในสถานศึกษาตามปกติได้ ซึ่ง สอดคล้องกับ สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (2542 : 64) กล่าวว่า ภายหลังจากที่นักเรียนผ่าน กระบวนการบำบัดรักษาแล้ว ผู้หลงผิดจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากครูที่เลี้ยง โดยให้คำปรึกษา แนะนำ การให้กำลังใจ ช่วยเหลือให้ผู้หลงผิดผ่านวิกฤติให้ได้และจะได้กลับไปสู่สังคมเดิมในโรงเรียนได้ด้วยดี การกลับสู่สังคมเดิมของผู้หลงผิดให้ใช้ชีวิตในสถานศึกษาเดิมและจะต้องอยู่อย่าง เป็นสุขในครอบครัวและสังคมได้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ จำดี ไจวงษ์ (2541 : 5) กล่าวถึงนโยบาย ของรัฐบาลชุดปัจจุบันในการแก้ปัญหายาเสพติด ทั้งด้านการป้องกันและบำบัดรักษายาเสพติด ไว้ว่า เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้ผู้ติดยาเสพติดทุกชนิด สามารถบำบัดรักษาให้หายขาดจากการติดยาตลอดจนสามารถกลับไปใช้ชีวิตได้เป็นปกติสุขในครอบครัวและสังคมได้ กรมการแพทย์จึงเร่งรัดให้ โรงพยาบาลรัฐญารักษ์ และศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดตามภาคต่างๆ ได้ดำเนินการพัฒนาความสามารถในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยวิธีการชุมชนบำบัดซึ่งเป็นวิธีการที่แพร่หลายและยอมรับกันทั่วโลกกว่าเป็นวิธีการที่ได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจในยุคปัจจุบัน

ค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นลำดับสุดท้าย ได้แก่ การมีส่วนร่วมช่วยในการฟื้นฟูของชุมชนและหน่วยงานอื่น ผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าขั้นตอนของการฟื้นฟูผู้หลงผิดและได้รับการบำบัดรักษาแล้วนั้นควรเป็นหน้าที่ที่ผู้ปกครอง พ่อ-แม่ ญาติพี่น้องของผู้หลงผิด จะต้องและผู้ดูแล เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ยอมรับสภาพความเป็นจริงของปัญหา และคอยให้กำลังใจและต่อเนื่อง ซึ่งโรงเรียนก็มีความสำคัญในการฟื้นฟูผู้หลงผิดเช่นกัน แต่ชุมชนและหน่วยงานอื่นเป็นเพียงผู้ให้การสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้หลงผิดกลับมาใช้ชีวิตอย่างมีความสุขกับสังคมได้อย่างปกติ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (2542 : 85) ขั้นตอนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนติดยาเสพติด ในขั้นการฟื้นฟูสมรรถภาพในโรงเรียน ภายหลังจากที่นักเรียนผ่านกระบวนการบำบัดรักษาในขั้นตอนการยอมรับในครอบครัว ขั้นต่อไปนักเรียนจะกลับไปสู่สังคมเดิมในโรงเรียน โดยขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากครูพี่เลี้ยง ซึ่งผ่านการฝึกอบรมกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนโดยการให้คำปรึกษา แนะนำ การให้กำลังใจ ช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถผ่านวิกฤติช่วงนี้ไปได้ การดำเนินงานครูพี่เลี้ยงสามารถให้คำปรึกษาแนะนำเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มการดำเนินการดังกล่าว ครูพี่เลี้ยงอาจสร้างนักเรียนพี่เลี้ยงที่มีความประสงค์จะให้ความช่วยเหลือเพื่อนที่มีความเข้าใจในปัญหาของเพื่อน โดยการอบรมนักเรียนพี่เลี้ยงให้เข้าใจถึงหลักการและวิธีการในการให้ความช่วยเหลือเพื่อนที่ติดยาเสพติด โดยอาจคัดเลือกนักเรียนพี่เลี้ยงที่สามารถเลิกใช้ยาเสพติดได้โดยเด็ดขาดมาเป็นทีมงาน ซึ่งอาจจะกำหนดเป็นแผนงานเพื่อการดำเนินงานให้สถานศึกษาได้ปฏิบัติตามมุ่งพัฒนาแนวทางและระบบให้ความช่วยเหลือ ดูแล ฟื้นฟูนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ยาในทางที่ผิดหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนในการใช้สารเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับ กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา (2540 : 93) ได้กำหนดแผนงานบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยกำหนดเป็นมาตรการดำเนินงานไว้ 2 มาตรการ คือ สนับสนุนให้สถานศึกษาที่มีความพร้อมทดลองจัดบริการฟื้นฟูจิตใจและเห็นยวนำพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาที่ใช้สารเสพติดโดยอาศัยแนวทางกีฬา บำบัดเพื่อให้ผู้ใช้สารเสพติดกลับคืนสู่สภาวะปกติ และให้ความร่วมมือกับสถานบำบัดรักษา และ บิดา - มารดา ผู้ปกครอง ในการป้องกันเยาวชน ผู้ใช้สารเสพติดที่ได้รับการถอนพิษยาแล้วไม่ให้หวนกลับสู่พฤติกรรมการใช้ยาอีก ดังนั้นการมีส่วนร่วมช่วยในการฟื้นฟูของชุมชนและหน่วยงานอื่นจึงมีความคิดเห็นเป็นลำดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณาในรายด้านลำดับสุดท้าย เป็นด้านการบำบัดรักษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ขั้นตอนการบำบัดรักษานั้นไม่ได้อยู่ในการดำเนินงานของสถานศึกษา สถานศึกษาทำหน้าที่ สนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้ติด สารเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษา โดยเป็นนโยบายหลักของกระทรวง ศึกษาธิการ ซึ่งสอดคล้องกับ โครงการโรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 23) โดย กระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการ ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ ในการตรวจสุขภาพ การสนับสนุน ชุดตรวจปัสสาวะ การบำบัดรักษาผู้ติดสารเสพติด และการศึกษาวิธีการป้องกันไม่ให้นักเรียน นักศึกษาและเยาวชนติดสารเสพติด โดยจัดสถานพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขทั่วประเทศให้ บริการตรวจสุขภาพจัดศูนย์บำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดสารเสพติด 6 แห่ง คือ โรงพยาบาลธัญญา รักษ์ จังหวัดปทุมธานี ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดประจำภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติด จังหวัดแม่ฮ่องสอน ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัด ขอนแก่น ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดประจำภาคใต้ จังหวัดสงขลาและศูนย์บำบัดรักษายาเสพติด จังหวัดปัตตานี การให้คำปรึกษาทางการแพทย์แก่ผู้ติดสารเสพติดและญาติ และติดตามผู้ติดยา ที่ ผ่านการบำบัดรักษาแล้วให้สามารถอยู่กับครอบครัวและชุมชนได้ โดยไม่ต้องพึ่งยาเสพติดอีก ดังนั้นการบำบัดรักษาเป็นแนวทางหนึ่งที่มีขั้นตอน กระบวนการที่ชัดเจนและเป็นลำดับขั้น ซึ่ง แนวทางการบำบัดรักษานี้ผู้ บริหาร ครู-อาจารย์จึงเห็นว่ากระบวนการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็น ผู้ดำเนินงานโดยตรง ดังนั้นผู้บริหาร ครู-อาจารย์ จึงอาจจะมีความคิดเห็นว่า ด้านการฟื้นฟูจึงมีความ สำคัญ มากกว่า ด้านการบำบัดรักษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ที่ติดสารเสพติดแล้วเข้ารับการบำบัด รักษาจะมีโอกาสกลับไปเสพอีก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประสิทธิ์ ลีปรีชา และคณะ (2538:78) ได้ศึกษาประเมินผล โครงการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันการใช้สารเสพติดในชุมชน แม่สาใหม่ โดยตรวจสอบและประเมินผล พบว่า ในทัศนคติของคนในชุมชนว่า การใช้สารเสพติด ช่วยให้ออกจากอาการเจ็บป่วยบางชนิดได้จริง และผู้ติดสารเสพติดมักจะมีพยายามช่วยตนเองให้พ้น จากอาการ ความไม่สบายใจ ความไม่สบายกาย ต่าง ๆ โดยการใช้น้ำยาเสพติดทำให้มีความสุขพอใจ และบรรเทาอาการเจ็บป่วยจึงเป็นสาเหตุหนึ่งของการติดยาเสพติดและการกลับมาเสพยาเสพติด ซ้ำอีกด้วย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านการบำบัดรักษา พบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีการดำเนินการ ในรายข้อ การแจ้งผลการตัดสินใจโทษกรณีนักเรียนกระทำผิดเกี่ยวกับสารเสพติดทุกกรณีให้ ผู้ปกครองนักเรียนทราบทันที อยู่ในระดับมาก และเป็นลำดับแรก ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่า โรงเรียน มีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งพฤติกรรมและผลการตัดสินใจโทษที่นักเรียนกระทำผิดในทุกกรณี โดยเฉพาะ กรณีเกี่ยวกับสารเสพติด โรงเรียนมีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งการกระทำ ความผิดดังกล่าวให้ผู้ปกครอง ทราบโดยเร็วเพื่อที่ผู้ปกครองจะได้นำนักเรียนผู้หลงผิดนั้นไปดำเนินการ ปรับปรุงแก้ไข บำบัด รักษา และฟื้นฟู แต่โรงเรียนมักไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนเหล่านั้นเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับ โครงการ โรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 23,24) พบว่า ปัญหาและ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปสรรคการดำเนินการ โครงการ โรงเรียนสีขาวเกี่ยวกับผู้ปกครองที่ทราบว่านักเรียนในปกครองมี ปัญหาเกี่ยวกับสารเสพติด คือ ผู้ปกครองและนักเรียนบางคนปิดบังข้อมูล และไม่ยอมรับสภาพ ปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้การประสานเพื่อแก้ไขปัญหากเกิดความล่าช้า พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนให้ ความร่วมมือไม่เต็มที่ เพราะเกรงจะเกิดอันตรายแก่ตนเองและครอบครัว ผู้ปกครองบางราย ไม่ยอม ให้โรงเรียนนำบุตรหลานไปบำบัดรักษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งทิwa พันธุ (2539 : 102) เรื่องสภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า การขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ปัญหายาเสพติด มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งควรจะให้ความร่วมมือในระดับมาก มากที่สุด เพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน

ค่าเฉลี่ยลำดับรองลงมา ได้แก่ การจัดหน่วยรับผิดชอบการส่งนักเรียนเข้ารับการบำบัด รักษาโดยเฉพาะ และการประสานงานกับฝ่ายพยาบาลเพื่อส่งนักเรียนเข้ารับการบำบัดรักษา ตาม ลำดับ โดยผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้ง 2 รายการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทุกโรงเรียนดำเนินการจัดหน่วยงานที่รับผิดชอบประสานงานการส่งนักเรียนเข้ารับการบำบัดรักษา ควบคู่กับฝ่ายพยาบาลของโรงเรียนให้ดำเนินงานเป็น ไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นความลับ ซึ่ง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เสน่ห์ วิริยะเจริญธรรม (2543 : 73) พบว่า การประสานงานกับสถาน พยาบาลเพื่อส่งนักศึกษาเข้าร่วมการบำบัดรักษา จัดศูนย์ให้คำแนะนำปรึกษาปัญหาการติดยาเสพติด ที่ดำเนินการ โดยบุคคลกรที่ไม่มีส่วนในการให้คนให้โทษแก่นักศึกษา และจัดทำระเบียบประวัติด นักศึกษาที่เข้ารับการบำบัดรักษาโดยปกปิดไว้เป็นความลับ โรงเรียนมีหน้าที่ร่วมมือกับผู้ปกครอง ดำเนินการส่งนักเรียนเข้ารับการบำบัดรักษาตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการดำเนินงานการพัฒนาสุขภาพเด็กไทยตามเป้าหมายทศวรรษ พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2543 (2543 : 109) ให้ไว้ว่า กระทรวงศึกษาได้มีการจัดทำโครงการ โรงเรียนสีขาว ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้ โรงเรียนปลอดสารเสพติด โดยมีกิจกรรมดำเนินงานตามโครงการ เช่น กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อนเตือนเพื่อน จัดค่ายอาสาสมัครต่อต้านยาเสพติด โครงการฝึกทักษะชีวิต เป็นต้น สำหรับด้าน การบำบัดรักษา โรงเรียนได้กำหนดแนวทางการประสานงานกับผู้ปกครองในการจัดส่งผู้ติด สารเสพติดให้เข้ารับการบำบัดรักษา โดยไม่ไล่เด็กออกจากโรงเรียนและทางโรงเรียนก็ได้จัด ค่ายบำบัดรักษาขึ้นภายในโรงเรียนเพื่อแก้ไขปัญห และ การส่งนักเรียนนักศึกษาเข้ารับการบำบัด รักษาจากสถานพยาบาลมีความสำคัญมากที่ทุกสถานศึกษาจะต้องรีบดำเนินการ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ เสน่ห์ วิริยะเจริญธรรม (2543 : 43) พบว่า นักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกอง วิทยาลัย ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง การแก้ไขปัญหายาเสพติด ในสถานศึกษา ด้านการบำบัดรักษาว่า วิทยาลัยควรประสานงานกับสถานพยาบาลเพื่อส่งนัก ศึกษาเข้ารับการบำบัดรักษา เป็นลำดับแรก และควรพิจารณาดำเนินการในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.07

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นลำดับสุดท้าย ได้แก่ การตีประภาศแจ้งผลการตัดสินใจผู้กระทำผิดร้ายแรงให้นักเรียนทุกคนทราบช่วยลดสถิติผู้เสพ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะว่าการปฏิบัติการดังกล่าวเป็นการประจานความผิดของผู้กระทำผิดให้ได้รับความอับอาย ซึ่งทุกโรงเรียนจะไม่ปฏิบัติการในลักษณะเช่นนี้ และจะต้องปกปิดกรณีดังกล่าวไว้เป็นความลับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เสน่ห์ วิริยะเจริญธรรม (2543 : 73) พบว่าวิทยาลัยควรจัดศูนย์ให้คำปรึกษาปัญหาสารเสพติดที่ดำเนินการ โดยบุคคลที่ไม่มีส่วนในการให้คุณให้โทษแก่นักศึกษา กับ การจัดทำระเบียบประวัตินักศึกษาที่เข้ารับการรักษาโดยปกปิดไว้เป็นความลับ ผู้ที่มีปัญหาจะพยายามปกปิดตนเอง ตลอดจนผู้ปกครองก็จะช่วยปกปิดด้วย เนื่องจากกลัวว่า เมื่อครู - อาจารย์รู้ว่าติดยาเสพติดแล้ว จะต้องถูกไล่ออกจากโรงเรียน แต่ในปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการมีมาตรการห้ามไล่นักศึกษาที่ติดยาเสพติดออกจากโรงเรียนให้บำบัดรักษา ก่อน หากนักศึกษามีความประสงค์จะเปลี่ยนที่เรียนก็ให้สถานศึกษาจัดหาที่เรียนใหม่ให้ ซึ่งมาตรการนี้ยังใหม่สำหรับการรับรู้ และความมั่นใจในทางปฏิบัติ ดังนั้นการปฏิบัติในแนวทางนี้ จึงอยู่ในระดับน้อย และเป็นลำดับสุดท้าย

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์เกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากร

จากผลการวิจัย ผู้บริหาร ครู -อาจารย์ เกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา พบว่า ทั้งผู้บริหารและครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในภาพรวม แต่ในรายด้านมีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 1 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ได้รับนโยบายเดียวกันมาจากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเหมือนกันดังนั้นทุกๆ โรงเรียนจะต้องดำเนินการตามนโยบายที่เจ้าสังกัดให้ไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เสน่ห์ วิริยะเจริญธรรม (2543 : 77) ซึ่งพบว่า การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา ด้านการป้องกันการปราบปราม การบำบัดรักษา การฟื้นฟู ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเป็นไปโดยทั่วถึง แสดงว่า การดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา มีการดำเนินการที่คล้ายคลึงและใกล้เคียงกัน และจากงานวิจัยของ รุ่งทิวา พันธุ (2539 : บทคัดย่อ) พบว่า สภาพการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนอาชีวศึกษา ในภาพรวม มีการดำเนินการป้องกันในโรงเรียน โดยมีการวางแผนการดำเนินงานป้องกันสารเสพติดแน่นอนตลอดปี มีคณะกรรมการดำเนินงาน มีการให้ความรู้ การจัดกิจกรรมเสริมความรู้ การบริการให้คำปรึกษา มีแผนการประเมินผล โดยประเมินผลภาคเรียนละครั้ง และมีการนิเทศติดตามผลเป็นครั้งคราว มีการสำรวจการใช้ยาเสพติดของนักเรียน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผลของการวิจัยของทั้งสองคน พบว่ามีการดำเนินการสารเสพติดในสถานศึกษาในทุกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันการศึกษาไม่แตกต่างกัน และอาจจะเป็นเพราะว่า นักเรียนอาจจะได้รับความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดมาจากสถานศึกษาเดิมก่อนที่จะย้ายมาศึกษาต่อในสถานศึกษาปัจจุบันและมีความรู้เรื่องสารเสพติดมาพอสมควร ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กรรณิกา ศรีสัตย์รสนา (2542 : 58) พบว่าการปฏิบัติงานตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาของกรมสามัญศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้ ด้านการจัดทำโครงการ ด้านการจัดตั้งทีมงาน ด้านการกำกับติดตาม ด้านการประสานงาน และด้านการจัดกิจกรรมดังนั้นผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาทั่วประเทศมีแนวโน้มนโยบายและแนวทางในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 1 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหารมักจะยึดแนวนโยบายจากกรมหรือหน่วยงานต้นสังกัดที่ได้รับและมอบหมายโดยผู้บริหารมักจะเน้นในการดำเนินการเชิงวิชาการมากกว่าแนวทางในการปฏิบัติการ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของนงคราญ ณรงค์ศักดิ์ (2541 : 60) เรื่องการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย พบว่าการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดด้านการให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้ในโรงเรียนทุกแห่งมีการสอดแทรกความรู้และวิธีการป้องกันยาเสพติดในการเรียนการสอนของรายวิชาต่างๆ ผู้บริหารเกือบทั้งหมดได้จัดเอกสาร แผ่นพับ เรื่องยาเสพติดแจกครู - นักเรียน และผู้ปกครอง และทุกแห่งมีการจัดป้ายประกาศข่าวสารเกี่ยวกับ การป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด ตลอดจนการจัดนิทรรศการให้นักเรียนค้นคว้าจัดทำรายงาน การฉายวีดิทัศน์หรือภาพยนตร์ แต่ในส่วนของครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติงานนั้น ครู-อาจารย์ อาจจะไม่สามารถดำเนินงานไม่ได้ตามที่ได้รับมอบหมายได้ทั้งหมด แต่ครู-อาจารย์มักจะเน้นการดำเนินงานเชิงปฏิบัติการมากกว่าการดำเนินงานเชิงวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รุ่งทิศา พันธุ (2539 : บทคัดย่อ) พบว่า การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน มีการให้ความรู้ การจัดกรรมเสริมความรู้ การบริการให้คำปรึกษา มีแผนการประเมินผล โดยประเมินผลภาคเรียนละครั้ง ด้วยการสังเกต และมีการนิเทศติดตามเป็นครั้งคราว มีการสำรวจการใช้ยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งยาเสพติดที่พบ คือ บุหรี่ รองลงมา แอมเฟตามีน สุรา เฮโรอีน และกัญชา ตามลำดับ ดังนั้นจึงอาจจะเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกับครู-อาจารย์ ผู้ทำหน้าที่โดยตรง จึงมีความคิดเห็นแตกต่างกันเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 5 ข้อ คือ นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในโรงเรียน กิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในโรงเรียน ช่วยนักเรียนที่มีปัญหาสารเสพติด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหารกับครู-อาจารย์บางคนเห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวมีส่วนช่วยอยู่ในลำดับที่กลาง ๆ และก่อนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้างไปทางลำดับท้าย ๆ จึงมีค่าความคิดเห็นไม่อยู่ในลำดับต้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เสน่ห์ วิริยะเจริญธรรม (2543 : 40, 44) พบว่า การจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนขึ้นในวิทยาลัย เพื่อเป็นสื่อกลางช่วยนักศึกษาที่มีปัญหาด้านสารเสพติด อยู่ในดับที่ 7 จากทั้งหมด 12 ลำดับ และ การจัดกลุ่มเพื่อน คอยให้การดูแลช่วยเหลือนักศึกษาที่ผ่านการบำบัดรักษาแล้ว อยู่ในลำดับที่ 8 จากทั้งหมด 10 ลำดับ

ในรายชื่อที่โรงเรียนนโยบายในการแก้ปัญหาสารเสพติดที่ชัดเจน และเจ้าหน้าที่ หน่วยงานอื่นของภาคเอกชนมีส่วนช่วยเหลือในด้านการป้องกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร กับครู-อาจารย์บางคนยังไม่มีความเข้าใจในนโยบาย มาตรการของหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินการแก้ไขปัญหารสารเสพติดในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิจ นาคสุทธิ (2542 : 99) เกี่ยวกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของยาบ้าในโรงเรียน ในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า มาตรการด้านนโยบาย รัฐบาลควรมีนโยบายในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาบ้าในโรงเรียนอย่างชัดเจน โดยให้เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐปฏิบัติ ทั้งเจ้าหน้าที่ ตำรวจ สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โรงเรียน ปฏิบัติการเป็นแนวทางอันหนึ่งอันเดียวกัน พร้อมร่วมมือกันทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามยาบ้าในโรงเรียน และในส่วนของการดำเนินงานในการจัดสถานที่ลับตาเฉพาะในส่วนที่จะส่งเสริมให้ให้นักเรียนใช้เป็นสถานที่เสี่ยงต่อสารเสพติดนั้น ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารจึงเห็นว่าโรงเรียนมีการดำเนินงานในทางปฏิบัติดี แต่ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ครู-อาจารย์จึงเห็นว่าโรงเรียนมีการดำเนินงานในรายชื่อนี้ไม่มาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เสน่ห์ วิริยะเจริญธรรม (2543 : 39) พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหารสารเสพติดในสถานศึกษา การจัดสถานที่ภายในวิทยาลัยให้ปราศจากที่ลับ ในลำดับที่ 9 จากทั้งหมด 12 ลำดับ ซึ่งควรมีการดำเนินงานในรายชื่อนี้ให้มากขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลให้ความคิดเห็นของทั้งกลุ่มแตกต่างกัน

ในรายชื่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นของภาคเอกชนมีส่วนช่วยเหลือในด้านการป้องกัน ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าทั้งผู้บริหาร ครู-อาจารย์ส่วนหนึ่งมีการดำเนินงานติดต่อ ประสานงานหน่วยงานอื่นของภาคเอกชน แต่อีกส่วนหนึ่งเห็นว่าหน่วยงานอื่นของภาคเอกชนไม่ได้ดำเนินงานกิจกรรมนี้ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ สำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ (2540 : 123) พบว่า สภาพการดำเนินการของโรงเรียนในด้านการร่วมมือกับหน่วยงานและชุมชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อร่วมมือกับหน่วยงานและชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในลักษณะการกระทำเป็น “บางครั้ง” ในขณะที่มีครู-อาจารย์อีกบางส่วนมีความคิดเห็นว่าโรงเรียนยังมิได้จัดกิจกรรมต่อไปนี้คือ การขอความร่วมมือตัวแทนชุมชนในแต่ละหมู่บ้าน สอดส่องดูแล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมของนักเรียนที่อาจจะติดยาเสพติด และแจ้งให้โรงเรียนทราบเพื่อการแก้ไขต่อไป จึงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์เกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

จากผลการวิจัย ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา พบว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาพรวม และในรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 2 ด้านคือ ด้านการป้องกัน และด้านการฟื้นฟู

โดยภาพรวมแตกต่างกัน ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การได้รับนโยบายจากหน่วยงานต้นสังกัดระดับ กรม กระทรวง ที่มีนโยบายเดียวกัน แต่โรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ได้งบประมาณที่จะนำมาใช้ในการปฏิบัติงานกับกิจกรรมต่าง ๆ ในการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนที่เท่าเทียมกัน โรงเรียนขนาดกลางจึงมีงบประมาณต่อจำนวนนักเรียนที่ต่ำกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ดังนั้นจึงอาจเป็นสาเหตุทำให้โรงเรียนขนาดใหญ่มีการดำเนินการสารเสพติดที่มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน จำนวนนักเรียนของโรงเรียนโรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนน้อยกว่านักเรียนของโรงเรียนขนาดใหญ่ จึงทำให้โรงเรียนขนาดกลางมีความสามารถที่ต่ำกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ในการใช้งบประมาณให้พอเหมาะกับจำนวนนักเรียน โรงเรียนขนาดกลางมีความสามารถในการนำงบประมาณมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพต่าง ๆ ในการควบคุม ดูแล ป้องกันและการแก้ไขปัญหาสารเสพติดในโรงเรียน จึงทำให้โรงเรียนขนาดกลางมีปริมาณนักเรียนที่หลงผิด มีจำนวนน้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ อีกทั้งโรงเรียนขนาดใหญ่ตั้งอยู่ในชุมชนเมือง ที่มีสิ่งแวดล้อมที่ล่อแหลมต่อการติดยาเสพติดของนักเรียนมากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ โรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ(2542 : 55) กล่าวถึงลักษณะของโรงเรียนที่มีปัญหาการใช้ยาเสพติด มีองค์ประกอบสำคัญของสถานศึกษาที่มีส่วนทำให้นักเรียนใช้ยาเสพติดเพิ่มขึ้น พบว่า โรงเรียนตั้งอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มียาเสพติดแพร่ระบาด เช่น ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีการผลิต การขายตั้งอยู่ในชุมชนแออัด หรือใกล้เคียงกับชุมชนที่เป็นแหล่งของการขายยาเสพติด โรงเรียนมีขนาดใหญ่เกินกว่าที่จะควบคุมให้นักเรียนอยู่ในวินัยที่เหมาะสมทำให้นักเรียนถูกปล่อยปละละเลย จึงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 2 ด้าน คือ ด้านการป้องกัน และด้านการฟื้นฟู

โดยในด้านการป้องกันแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า โรงเรียนที่มีขนาดกลางนั้นมีปริมาณนักเรียนในโรงเรียนพอเหมาะกับขนาดของโรงเรียน ทำให้การควบคุม ดูแล ป้องกัน และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปราบปรามทำได้ง่ายกว่าโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดกลางมักจะเป็น โรงเรียนที่อยู่รอบนอกของชุมชนเมือง และสังคมเมืองที่มีความเจริญเติบโตทางสังคม สิ่งแวดล้อมที่ล่อแหลมต่อปัญหาสารเสพติดน้อยกว่าโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ตั้งอยู่ในชุมชนเมืองสังคมเมือง ทั้งผู้ปกครองนักเรียนมีค่านิยมที่จะให้บุตรหลานเข้ามาศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ที่อยู่ในชุมชนเมืองหรือในเมืองหลวง โดยคิดว่าจะได้รับความรู้ เทคโนโลยีที่ทันสมัย แต่ก็จะต้องพบกับสภาพสิ่งแวดล้อมที่มีความล่อแหลมต่อปัญหาสารเสพติดด้วย โดยความคิดเห็นในการดำเนินการสารเสพติดของโรงเรียนขนาดกลางมีค่าความคิดเห็นเฉลี่ยในแต่ละรายข้อสูงกว่าโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ และในรายด้านของโรงเรียนขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่นั้น การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนขนาดกลางที่มีความร่วมมือในการดำเนินการมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่มีโอกาสที่จะมีปัญหาในการดำเนินการสารเสพติดน้อยกว่า แต่มีประสิทธิภาพสูงกว่าของโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับ โรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 55) กล่าวถึง ลักษณะของโรงเรียนที่มีการใช้ยาเสพติด มีองค์ประกอบสำคัญของสถานศึกษาที่มีส่วนทำให้มีนักเรียนใช้ยาเสพติดเพิ่มขึ้น พบว่า โรงเรียนตั้งอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มียาเสพติดระบาด เช่น ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีการผลิต การขายตั้งอยู่ในชุมชนแออัด หรือใกล้เคียงกับชุมชนที่เป็นแหล่งของการขายยาเสพติด โรงเรียนมีขนาดใหญ่เกินกว่าที่จะควบคุมให้นักเรียนอยู่ในวินัยที่เหมาะสมทำให้นักเรียนถูกล่อลวงปล้นสะดม

เมื่อพิจารณาในรายข้อด้านการป้องกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 11 ข้อ คือ การจัดกิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในโรงเรียน การส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในลักษณะของกิจกรรม และท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมด้านจริยศึกษาที่จะมีส่วนให้นักเรียนสนใจเพื่อสนับสนุนการต่อต้านสารเสพติดในโรงเรียน ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าโรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนนักเรียนน้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ภาระหน้าที่ของครู-อาจารย์โรงเรียนขนาดใหญ่มีปริมาณมากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ทำให้การดำเนินการจัดกิจกรรม การให้ความรู้ในด้านต่างๆ และมักจะปกปิดกรณีสารเสพติดภายในโรงเรียนเพราะเกรงกลัวว่าจะเสียชื่อเสียงของโรงเรียน และการมีปัญหาคือความร่วมมือภายในและภายนอกของโรงเรียนจึงอาจมีผลทำให้การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนขนาดใหญ่มีประสิทธิภาพไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับโรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 55) กล่าวว่าลักษณะของโรงเรียนที่มีปัญหาการใช้สารเสพติด ได้แก่ โรงเรียนขาดความเอาใจใส่จริงจังต่อปัญหาสารเสพติดที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ครู-อาจารย์และผู้บริหารเกรงกลัวว่าจะเสียชื่อเสียงของโรงเรียน ครู-อาจารย์มีภาระงานสอนมากเกินไปจะคอยดูแลความประพฤติของนักเรียนให้อยู่ในกรอบอันเหมาะสม โรงเรียนขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง และ ชุมชนในการร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน ปลดปล่อยโรงเรียนแบกภาระอยู่ตามลำพัง ทุกคนถือว่าธุระไม่ใช่ ไม่มีแผนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไข

ปัญหาในโรงเรียน โดยคิดว่าไม่มีปัญหา นักเรียนติดยาเสพติดในโรงเรียนแล้วไม่ต้องทำงานในเชิงป้องกัน

ในรายชื่อของการสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน และการกวดขัน การเข้า-ออก บริเวณโรงเรียนของบุคคลภายนอก ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่า โรงเรียนขนาดใหญ่มักอยู่ใกล้กับชุมชน เมืองที่มีความแออัดของสังคม สภาพแวดล้อมที่มีการแพร่ระบาดของสารเสพติด ผู้ปกครอง ชุมชน ไม่ให้ความสำคัญของโรงเรียน ทำให้การควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดจากภายนอกโรงเรียน มีปัญหาไม่สามารถควบคุมให้อยู่ในสภาพที่ดีเท่าที่ควรได้ ซึ่งสอดคล้องกับ โรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 55) กล่าวว่าลักษณะของโรงเรียนที่มีปัญหาการใช้ยาเสพติด ได้แก่ โรงเรียนขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง และชุมชนในการร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน ปล่อยให้โรงเรียนแบกภาระอยู่ตามลำพัง ทุกคนถือว่าเป็นธุระไม่ใช่ และโรงเรียนตั้งอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มียาเสพติดแพร่ระบาด เช่น ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีการผลิต การขายตั้งอยู่ในชุมชนแออัด หรือใกล้เคียงกับชุมชนที่เป็นแหล่งของการขายยาเสพติด

และในรายชื่อที่ โรงเรียนมีนโยบายในการแก้ปัญหาสารเสพติดชัดเจน และครู-อาจารย์ ในสถานศึกษาให้ความร่วมมือในด้านการป้องกันสารเสพติด ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนไม่ดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนงานของโรงเรียนด้วยภาระหน้าที่ของครู-อาจารย์ ที่มีมากกว่า จำนวนบุคลากรของโรงเรียน และครู-อาจารย์ ไม่สามารถติดต่อผู้ปกครองให้ทราบถึงการกระทำ ความผิดของนักเรียนในปกครองของตน ซึ่งสอดคล้องกับ โรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 55) กล่าวว่าลักษณะของโรงเรียนที่มีปัญหาการใช้ยาเสพติด ได้แก่ โรงเรียนไม่มีแผนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน โดยคิดว่าไม่มีปัญหา นักเรียนติดยาเสพติดในโรงเรียนแล้วไม่ต้องทำงานในเชิงป้องกัน และโรงเรียนขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง และชุมชนในการร่วมกันป้องกันและแก้ไขยาเสพติดในโรงเรียน ปล่อยให้โรงเรียนแบกภาระอยู่ตามลำพัง ทุกคนถือว่าเป็นธุระไม่ใช่

เมื่อพิจารณาในด้านการฟื้นฟู ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของโรงเรียน ขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยในรายชื่อทุกข้อสูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ และในรายด้านของโรงเรียนที่มีขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับ โรงเรียนสีขาว กระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 55) กล่าวว่าไว้ว่า ลักษณะของโรงเรียนที่มีปัญหาการใช้สารเสพติด ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มียาเสพติดแพร่ระบาด เช่น ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีการผลิต การขาย ตั้งอยู่ในชุมชนแออัด หรือใกล้เคียงกับชุมชนที่เป็นแหล่งของการขายยาเสพติด และโรงเรียนขนาดใหญ่เกินกว่าที่จะควบคุมให้นักเรียนอยู่ในระเบียบวินัยที่เหมาะสมทำให้นักเรียนถูกปล่อยปละละเลย ซึ่งอาจเป็นผลทำให้โรงเรียนที่อยู่ในชุมชนแออัดหรือโรงเรียนขนาดใหญ่ที่อยู่ในพื้นที่ในเมือง แหล่งที่เจริญ ข่อมมีปัญหาด่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการสารเสพติดมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางซึ่งอยู่ตามชนบท หรือห่างจากแหล่งชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค้นการฟื้นฟูเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 4 ด้าน คือ การปรับกระบวนการเรียนการสอนให้น่าสนใจมีส่วนช่วย การจัดกิจกรรมทุกครั้งควรให้นักเรียนมีส่วนร่วม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนขนาดกลางสามารถดำเนินการตามนโยบายกับกลุ่มเป้าหมายได้มีประสิทธิภาพมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่เพราะสาเหตุจากการที่โรงเรียนขนาดใหญ่อยู่ใกล้กับสภาพสิ่งแวดล้อมในชุมชนเมืองที่แออัดและมีสภาพปัญหาสารเสพติดมากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ดังนั้น โรงเรียนขนาดกลางจึงมีความพร้อมความสามารถในการดำเนินการสารเสพติดตามมาตรการที่หน่วยงานต้นสังกัดได้มอบมาตรการต่าง ๆ- ให้มาปฏิบัติเป็นรูปธรรมได้มีประสิทธิภาพมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับ โรงเรียนศึกษากระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 58-59) มีมาตรการในการดำเนินงานแก่นักเรียน ดังนี้ การกำหนดเนื้อหาความรู้เรื่องการป้องกันยาเสพติดในหลักสูตรเพื่อให้มีการเรียนการสอนในทุกระดับชั้นที่กำหนดหลักสูตรไว้ในระดับประถมศึกษาจะมีเนื้อหาดังกล่าวอยู่ในวิชาเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ส่วนในระดับมัธยมศึกษาจะมีเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในวิชาสุขศึกษา และพลานามัย การผนวกเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดเข้าไปในวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยไม่มีหลักสูตรกำหนดไว้ แต่เป็นการที่ ครู-อาจารย์ ผนวกเนื้อหาความรู้ที่เหมาะสมเข้าไปในวิชาที่ตนเองสอน หรือมอบหมายให้นักเรียนศึกษา ค้นคว้า เขียนรายงานหรือเรียงความในวิชาภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ เป็นต้น และมีมาตรการทางเลือกในการดำเนินการกิจกรรมทางเลือกต่าง ๆ ดังนี้ ด้านสุขภาพอนามัย มีการส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ด้านจริยธรรม การมีส่วนร่วมกิจกรรมทางศาสนาในโอกาสวันสำคัญทางศาสนา ด้านสังคม การรวมตัวกันจัดตั้งเป็นชมรมต่าง ๆ ในโรงเรียน ด้านการฝึกอาชีพ ให้มีกิจกรรม สหกรณ์ กิจกรรมบริษัทจำกัด ในโรงเรียนและกิจกรรมโครงการส่งเสริมการเกษตรในโรงเรียน

5.6 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.6.1 ข้อเสนอแนะต่อกรมสามัญศึกษา

1. กรมสามัญศึกษาควรได้จัดสรรงบประมาณให้กับสถานศึกษา ตามสภาพขนาดของโรงเรียน จำนวนนักเรียนของแต่ละโรงเรียนให้พอเหมาะ
2. กรมสามัญศึกษาควรมีการวางแผนการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนในระดับ จังหวัด กรม กระทรวง ให้ชัดเจน พร้อมทั้งสนับสนุนปัจจัยในการดำเนินการด้านงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัยแก่โรงเรียนอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

5.6.2 ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการของโรงเรียน

1. โรงเรียนควรกำหนดนโยบายและมาตรการการป้องกันและแก้ไขปัญหาการดำเนินการสารเสพติดของโรงเรียนให้ชัดเจน มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ ทั้งครู-อาจารย์ นักเรียนและชุมชน
2. โรงเรียนควรร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติด เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด แก่ครู-อาจารย์ และนักเรียนอย่างทั่วถึงทั้งโรงเรียน สนับสนุนให้ครู-อาจารย์เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา กับหน่วยงานภายนอก เพื่อสามารถนำแนวคิดต่าง ๆ มาดำเนินการในโรงเรียน
3. โรงเรียนควรจัดหางบประมาณจากภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการดำเนินการเกี่ยวกับสารเสพติดในโรงเรียนนอกเหนือจากงบประมาณของหน่วยงานต้นสังกัด

5.6.2 ข้อเสนอแนะผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ของโรงเรียน

1. ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ควรหาวิธีการให้บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนเห็นความสำคัญ มีความสามัคคี ร่วมมือกันและอุทิศตนในการดำเนินการเกี่ยวกับสารเสพติดในโรงเรียนให้ไปในทิศทางเดียวกัน
2. ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ควรมีการนิเทศ ติดตามประเมินผลการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดเป็นระยะ ๆ และนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้ต่อเนื่องและชัดเจน

5.7 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแรงจูงใจให้กับหน่วยงานภาคเอกชนให้มีความร่วมมือกับสถานศึกษากับปัญหาสารเสพติดในโรงเรียน
2. ควรศึกษาความคิดเห็นของหน่วยงานภาคเอกชนต่อความร่วมมือกับโรงเรียนในการดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียน
3. ควรศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีผลต่อการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดในโรงเรียน

บรรณานุกรม

- กรรมธิการ ศรีสัตย์รจนา. 2542. “การศึกษาการปฏิบัติงานตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ในสถานศึกษาของกรมสามัญศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางจังหวัดขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กรมสามัญศึกษา. 2541. นโยบาย กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา.
- กรมวิชาการ. 2540. คู่มือเกณฑ์การประเมินโรงเรียนสีขาว. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กองบริการการศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. 2543. สรุปผลการดำเนินงานโครงการรณรงค์เพื่อป้องกันยาเสพติดในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สหมิตรพรินต์ติ้ง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2541. โครงการโรงเรียนสีขาว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2541. โรงเรียนสีขาว กรุงเทพฯ : เอกสารอัดสำเนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2542. โรงเรียนสีขาว 1 เมษายน 2542 ครบรอบ 1 ปี. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- กระทรวงสาธารณสุข. 2543. ผลการดำเนินงานการพัฒนาสุขภาพเด็กไทย ตามเป้าหมายทศวรรษ (พ.ศ. 2533 – พ.ศ. 2543). กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงสาธารณสุข. 2544. คู่มือผู้บริหารแนวทางแก้ไขปัญหายาบ้าในพื้นที่. กรุงเทพฯ : วงศ์กลมโปรดักชั่น.
- กลุ่มงานจิตเวช โรงพยาบาลอินทร์บุรี. 2540. การบำบัดรักษาสารเสพติด. สิงห์บุรี : กลุ่มงานจิตเวช โรงพยาบาลอินทร์บุรี.
- กิจ นาคสุทธิ. 2542. “ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของยาบ้าในโรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิรพันธ์ อรรถจินดา. 2541, 25 กรกฎาคม. “การแก้ไขปัญหายาเสพติดในเด็กและเยาวชน.” ไทยรัฐ. หน้า 12.
- จำดี ใจวงษ์. 2541. นักสังคมสงเคราะห์กับปัญหายาเสพติดให้โทษ. กรุงเทพฯ : กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.
- ทิพย์อร์ ไชยณรงค์. 2535. การวิเคราะห์ผลงานวิจัยด้านยาเสพติด. กรุงเทพฯ : กองวิเคราะห์ผลงานและประเมินผล สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ทำนุ สิริสิงห์. 2531. แนวคิดในการป้องกันยาเสพติด. กรุงเทพฯ : ไทยมิตรการพิมพ์.
- นงคราญ ณรงค์ศักดิ์. 2541. “การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. 2541, 25 กรกฎาคม. “รายงานการติดยาเสพติด” ไทยรัฐ. หน้า 12.
- นิทรารณณ์ เกตุเดชา. 2542. ศึกษาแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนบ้านผือพิทยาสรรค์. รายงาน การศึกษาค้นคว้าอิสระ, วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประทีป กิจจะวัฒนะ. 2538. “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนด้าน ยาเสพติดให้โทษ ในเขตอำเภอเมืองศีร์ษะเกษ จังหวัดศีร์ษะเกษ.” ภาคนิพนธ์พัฒนบริหาร ศาสตร์มหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประสิทธิ์ ลีปรีชา และคณะ. 2538. รายงานการวิจัยประเมินโครงการส่งเสริมสุขภาพและป้องกัน การไร้สารเสพติด ในชุมชนแม่สาใหม่ จ.เชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประเสริฐ ดันสกุล และคณะ. 2536. “การศึกษาคุณภาพชีวิตและสุขภาพเยาวชน : สภาพการใช้สาร เสพติดและทัศนคติเกี่ยวกับสารเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.” กรุงเทพฯ : หน่วยงานนิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู. เอกสารอัดสำเนา.
- รุ่งทิวา พันธู. 2539. “สภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนอาชีวศึกษาใน กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รักช่อน รัตน์วิจิตต์เวช. 2538. “กระบวนการติดเฮโรอีน.” ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิต บัณฑิต วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิรัช เมฆอรุณทัย. 2537. “มาตรการแก้ไขผู้ติดยาเสพติดให้โทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 49.” วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ศรัทธา เจียรวัฒน์ชัย. 2539. บทบาทของครอบครัวกับการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- สุนัยอาชีวศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏ. 2540. คู่มือการวิทยากรประกอบการสัมมนาผู้นำชุมชนใน อบต. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.
- สาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ. 2541. สถิติจำนวนผู้มารับบริการติดยาและสารเสพติดของ โรงพยาบาลทุกแห่ง ในจังหวัดสมุทรปราการ. สมุทรปราการ : เอกสารอัดสำเนา.

เสนห์ วิริยะเจริญธรรม. 2543. “ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาระบาดของโรคติดต่อในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2539. แผนป้องกันสารเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ : องค์การคำครุสภา.

สำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. 2540. การศึกษาสภาพการป้องกันและการแก้ไข ปัญหาสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. สมุทรปราการ : สำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ.

สำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. 2542. การวางแผนนโยบายและแผนงาน. สมุทรปราการ : เอกสารอัดสำเนา.

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. 2541. โรงเรียนสีขาว สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอน เอกสาร ศน.พ 25/2541. หน่วยงานนิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ.

สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด. 2542. แนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.

โสภณ ชูพิชัยกุล และคณะ. 2533. การศึกษาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อสารเสพติดในเด็กและเยาวชน ย่านชุมชนแออัด : ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท..

องอนงค์ หงษ์ชุมแพ. 2538. “ความรู้เกี่ยวกับยาฆ่าและ การป้องกันตนเอง จากการใช้ยาฆ่าของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.” เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เอกสารประกอบการสัมมนา. 2541. โครงการประสานแนวความคิดต่อต้านยาเสพติด งานนโยบายและวางแผน ดำรงจตุรจังหวัดสมุทรปราการ. สมุทรปราการ : เอกสารอัดสำเนา.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ 134 /2543

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นายทศพร ธาราศักดิ์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายทศพร ธาราศักดิ์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ผศ.ดร.สรศักดิ์	วรอินทร์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

อาจารย์อัจฉรา	สืบสินธุ์สกุลไชย	ประธานกรรมการ
ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	กรรมการ
ดร.ณรงค์	พิมสาร	กรรมการ
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการ
ผศ.ดร.สรศักดิ์	วรอินทร์	กรรมการ

สั่ง ณ วันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2543

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2543

1. นายทศพร ธาราศักดิ์ ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียน มัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา" โดยมี รศ.ดร.สมพร ไชยะ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.สรรค์ วรอินทร์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ.2543

(รศ.ดร.นนัส สัจวารศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504/ ๒570

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายแพทย์สฤษดิ์ชัย วัฒนนา

ด้วย นายทศพร ธาราศักดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินการสำรวจเสถียรภาพ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับ เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่าน จะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายทศพร ธาราศักดิ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความกรุณาช่วยเหลือจากท่านด้วยดีและขอบคุณ เป็นอย่างสูงในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร.3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร.3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 2570

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๘ มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายเชิดชัย พลาณีวัต

ด้วย นายทศพร ธรรมาศักดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินการสารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสารวัตรศึกษา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับ เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่าน จะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายทศพร ธรรมาศักดิ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอบคุณ เป็นอย่างสูงใน โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร.3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร.3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ ๒๕๖๐

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๔๒ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน พ.ต.อ.วิรุฬ เตียมไพจิตร

ด้วย นายทศพร ธาราวศักดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินการสารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับ เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่าน จะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายทศพร ธาราวศักดิ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมาใน โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร.3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร.3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ ๕570

คณะกรรมการชุดที่ ๑๖

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายณรงค์ รักเดช

ด้วย นายทศพร ธาราคักดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินการสารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา"

คณะกรรมการชุดที่ ๑๖ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับ เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่าน จะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายทศพร ธาราคักดิ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมาใน โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร.3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร.3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ ๒570

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสุวิทย์ แก้วเศษ

ด้วย นายทศพร ธราศักดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินการสารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสารวัตรศึกษา"

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าคุณเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่าน จะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายทศพร ธราศักดิ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมาใน โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมพ์ลา)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร.3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร.3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 2697

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

ด้วย นายทศพร ธาราคักดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา" คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถาม เพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ ๒๖๖๑

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายทศพร ธราศักดิ์ นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์
เรื่อง "การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา" และได้รับ
อนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2543 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้อง
ต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
สังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ใน โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3271199.7373000 ต่อ 3679

โทรสาร.3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
ของ นายทศพร ธาราคักดี

1. โรงเรียนมัธยมด่านลำโรง
2. โรงเรียนสมุทรปราการ
3. โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ
4. โรงเรียนบางเมืองเทียนผ่องอนุสรณ์
5. โรงเรียนบางแก้วประชาสรรค์
6. โรงเรียนบางหัวเสือบุญแจ่มนิยมนิล
7. โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา
8. โรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัยสมุทรปราการ
9. โรงเรียนป้อมนาคราชสวาทยานนท์
10. โรงเรียนวัดทองธรรม
11. โรงเรียนวิสุทธิกษัตริ์
12. โรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
13. โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว
14. โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม
15. โรงเรียนสมุทรพิทยาคม
16. โรงเรียนราชประชาสมาสัยฝ่ายมัธยมรัชดาภิเษก
17. โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง
18. โรงเรียนหลวงพ่อบานคลองด่านอนุสรณ์
19. โรงเรียนบางป่อวิทยาคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข 1 แสดงจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่ใช้ยาเสพติดประเภทต่างๆจำแนกตามภูมิภาค

ภาค	เฮโรอีน	ฝิ่น	ยาบ้า	กัญชา	สารระเหย	รวม
เหนือ	1,719	47	-	1,378	1,824	4,968
ตะวันออกเฉียงเหนือ	57	-	7,114	31,243	14,959	53,373
กลาง	432	-	1,976	2,086	2,990	7,360
ใต้	15	-	-	937	1,429	2,381
กรุงเทพมหานคร	986	-	-	1,060	1,538	3,584
รวม	3,209	47	9,090	36,704	22,740	71,666

ที่มา : การประมาณการจำนวนผู้ติดยาเสพติดในประเทศไทย สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย 2538

ตารางที่ ข 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เสพยาบ้า จำแนกตามภาคต่าง ๆ

ภาค	ตรวจทั้งหมด	ตรวจพบ	คิดเป็นร้อยละ
เหนือ	1,270	9	0.71
ตะวันออกเฉียงเหนือ	40,905	852	2.08
กลาง	19,772	383	1.94
ใต้	22,092	28	0.13
กรุงเทพมหานคร	34,336	103	0.30
รวม	118,375	1,375	1.16

ที่มา : การสำรวจสถานการณ์ยาบ้าในสถานศึกษา (ตุลาคม 2538 - กุมภาพันธ์ 2539) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ 2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เสพยาบ้า

ระดับ	ตรวจทั้งหมด	ตรวจพบ	คิดเป็นร้อยละ
1,724		1	0.06
มัธยมศึกษา	79,671	851	1.07
อาชีวศึกษา	17,082	410	2.40
อุดมศึกษา	1,046	2	0.19
รวม	118,375	1,375	1.16

ที่มา : การสำรวจสถานการณ์ยาบ้าในสถานศึกษา (ตุลาคม 2538 – กุมภาพันธ์ 2539)
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ 2538

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาเสพติด
ทั่วประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 – 2540

ปี พ.ศ.	จำนวนนักเรียน นักศึกษา ที่เข้ามรับการบำบัดรักษา
2533	447
2534	747
2535	1,401
2536	3,090
2537	4,261
2538	4,738
2539	4,137
2540	6,542

ที่มา : สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข 5 แสดงข้อมูลการเข้ารับการรักษา จากกองบำบัดรักษา สำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ระดับการศึกษา	2534	2535	2536	2537	2538
ประถม	33	49	191	231	341
มัธยมต้น	259	414	989	1,384	2,186
มัธยมปลาย	199	498	246	354	542
ปวช.	86	139	1,073	1,619	1,971
ปวส.	8	6	157	197	299
ฝึกหัดครู	-	-	6	7	11
มหาวิทยาลัย	-	-	74	131	211
ร.ร.ตำรวจ ทหาร	-	-	1	-	-
ต่างประเทศ	12	3	4	1	3
อื่น ๆ	-	1	1	4	-
ไม่ตอบ	146	3	342	322	253
รวมทั้งสิ้น	743	1,400	3,084	4,250	5,817

ที่มา : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2540 : 39

ตารางที่ ข 6 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน-นักศึกษาที่เสพยาบ้า จากการตรวจปีสสาวะ
ระหว่างเดือนตุลาคม 2538 – กุมภาพันธ์ 2539 จำแนกตามระดับการศึกษา

ผลการตรวจปีสสาวะของนักเรียน-นักศึกษา เพื่อหาผลการเสพยาบ้า			
ระดับ	ตรวจทั้งหมด	ตรวจพบ	คิดเป็นร้อยละ
ประถมศึกษา	1,724	1	0.06
มัธยมศึกษา	79,671	851	1.07
อาชีวศึกษา	17,082	410	2.40
อุดมศึกษา	1,046	2	0.19
ไม่แจ้งระดับ	18,852	111	0.59
รวม	118,375	1,375	1.16

ที่มา : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2540 : 36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ข 7 แสดงข้อมูลลักษณะความผิดต่างๆของเยาวชนในรอบปีจากศาลคดีเด็กและเยาวชน
จังหวัดสมุทรปราการ

ลักษณะความผิด	2538		2539		2540	
	จำนวน คดี	ร้อยละ	จำนวน คดี	ร้อยละ	จำนวน คดี	ร้อยละ
1. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	253	34.80	329	44.58	516	55.72
2. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	167	22.97	150	20.33	173	183.63
3. ความผิดเกี่ยวกับการพนัน	107	14.72	37	5.01	56	6.05
4. ความผิดเกี่ยวกับชีวิต, ร่างกาย	80	11.00	40	50.42	43	4.64
5. ความผิดเกี่ยวกับพ.ร.บ. คนเข้าเมือง	71	9.77	111	15.04	82	8.86
6. ความผิดเกี่ยวกับเพศ	29	3.99	45	6.10	21	2.27
7. ความผิดอื่น ๆ	20	2.75	26	3.52	35	3.78
รวม	727	100	78	100	926	100

ที่มา : ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ, 2541 : 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปกครอง ครู – อาจารย์ที่ทำหน้าที่
หรือได้รับมอบหมาย เกี่ยวกับการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา

จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ครู – อาจารย์ที่ทำหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา
2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ครู – อาจารย์ที่ทำหน้าที่หรือได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์และแนวทาง สำหรับการบริหารโรงเรียนในสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในฐานะที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ครู – อาจารย์ที่ทำหน้าที่หรือได้รับมอบหมาย ในสถานศึกษาแห่งนี้ ตอบแบบสอบถามตามความจริง และความคิดเห็นของท่านหรือหากท่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อเท็จจริงอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในเรื่องนี้ ได้โปรดเขียนลงใน “ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม” ที่ได้จัดไว้ให้ในตอนท้ายของแบบสอบถาม ความคิดเห็นของท่านจะใช้เพื่อประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น และผู้วิจัยขอรับรองว่าจะปกปิดเป็นความลับ ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อท่านเป็นการส่วนตัวโดยเด็ดขาด

3. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบเกี่ยวกับการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา พึ่งดำเนินการ

ขอความกรุณาท่าน ได้โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความคิดเห็นของท่านในเรื่องต่างๆ ต่อไปนี้

1. ตำแหน่ง

ผู้บริหาร โรงเรียน

ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียน

ครู - อาจารย์ที่ทำหน้าที่หรือได้รับมอบหมาย

ครู 1

ครู 2

อาจารย์ 1

อาจารย์ 2

อาจารย์ 3

2. เพศ

ชาย

หญิง

3. ขนาดโรงเรียน

โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง

โรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ

4. เขต/อำเภอ

เมือง

บางพลี

บางบ่อ

พระประแดง

กิ่งบางเสาธง

พระสมุทรเจดีย์

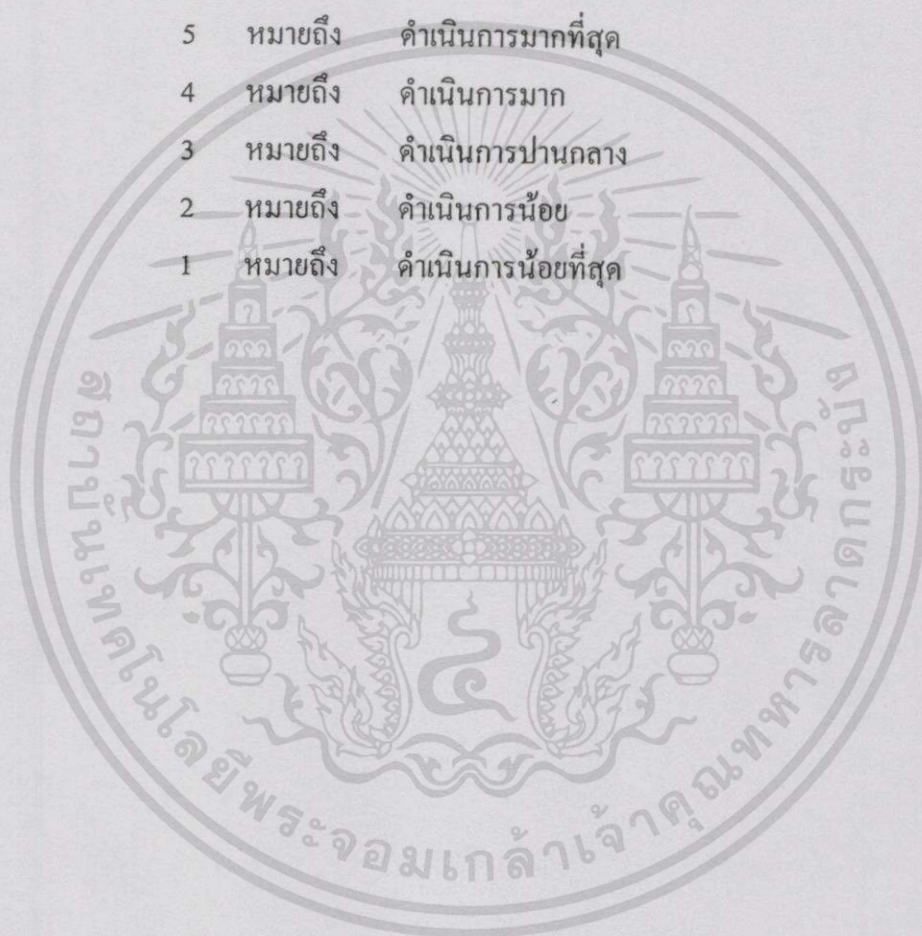
ตอนที่ 2

เกี่ยวกับการดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา

คำชี้แจง

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความเป็นจริง ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการดำเนินการสารสนเทศโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยค่าระดับความคิดเห็น จะมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	ดำเนินการมากที่สุด
4	หมายถึง	ดำเนินการมาก
3	หมายถึง	ดำเนินการปานกลาง
2	หมายถึง	ดำเนินการน้อย
1	หมายถึง	ดำเนินการน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา						
การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	สำหรับผู้วิจัย
ท่านคิดว่าโรงเรียนพิจารณาดำเนินการในเรื่องนี้เพียงใด						
ด้านการป้องกัน						
1. ความร่วมมือของอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษากับนักเรียนในปกครองได้รับความร่วมมือ						
2. มาตรการไม่ให้สูบบุหรี่ได้ผลเพียงใด						
3. การเข้มงวดในการตรวจผู้เสพสารเสพติดได้รับความร่วมมือเพียงใด						
4. กิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในโรงเรียนได้ผลประการใด						
5. การส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินการจัดกิจกรรมต่อต้านสารเสพติดในโรงเรียน						
6. การให้ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของสารเสพติด นักเรียนมีความรู้ลึกซึ้งตระหนักมากเพียงใด						
7. นโยบายที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหาสารเสพติดในโรงเรียนได้ผลเพียงใด						
8. การส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในลักษณะของกิจกรรมชมรมได้ผลเพียงใด						
9. กิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนขึ้นในโรงเรียนดำเนินการเป็นสื่อกลางช่วยนักเรียนที่มีปัญหาสารเสพติดได้ผลเพียงใด						
10. ดำเนินการให้มีการสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียนอย่างต่อเนื่องหรือไม่						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยม ศึกษา	ระดับความคิดเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
ท่านคิดว่าโรงเรียนพิจารณาดำเนินการในเรื่อง นี้เพียงใด						
11. การแจ้งกฎระเบียบและบทลงโทษ ผู้กระทำผิดเกี่ยวกับสารสนเทศของ โรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบทุกคนหรือไม่						
12. การจัดสถานที่ออกกำลังกายให้เป็น สัดส่วนที่เปิดเผยและมีอุปกรณ์เพียงพอ เบกมีผู้ใช้บริการเพียงใด						
13. ดำเนินการจัดสถานที่ลับตาหรือที่รกร้าง ในโรงเรียนแล้วหรือยัง						
14. การดำเนินการให้ห้องสุขานักเรียนควร สะอาดและอยู่ในที่เปิดเผยได้ผลเพียงใด						
15. การกวดขันการเข้า-การออก บริเวณ โรงเรียนของบุคคลภายนอกได้ผลเพียงใด						
16. การจัดกิจกรรมด้านจริยศึกษาที่เหมาะสม กับความสนใจของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพียงใด						
17. ชุมชนมีส่วนช่วยให้ความร่วมมือ มากน้อยเพียงใด						
18. เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นของรัฐให้ความ ร่วมมือมากน้อยเพียงใด						
19. เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นของเอกชนให้ ความร่วมมือมากน้อยเพียงใด						
20. ครู-อาจารย์ ในสถานศึกษาให้ความ ร่วมมือมากน้อยเพียงใด						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนออื่น ๆ เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามโครงการ
โรงเรียนปลอดสารเสพติดในสถานศึกษา (โปรรตระบุ)

ด้านการป้องกัน

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	สำหรับผู้วิจัย
ท่านคิดว่าโรงเรียนพิจารณาดำเนินการในเรื่องนี้เพียงใด						
ด้านการปราบปราม						
21. การกำหนดบทลงโทษสำหรับนักเรียนที่กระทำผิดเกี่ยวกับสารเสพติดมีผลหรือไม่						
22. การกวดขันให้มีการลงโทษอย่างจริงจังและต่อเนื่องควรดำเนินการเพียงใด						
23. ผู้หลงผิดและสมัครใจที่เข้ารับการบำบัดรักษา ควรได้รับการลงโทษแต่ให้กลับมาศึกษาต่อเมื่อได้รับการบำบัดรักษาแล้วมีผู้กลับไปเสพอีก						
24. นักเรียนที่กระทำผิดร้ายแรงในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้สนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติด ควรกำจัดอย่างเด็ดขาดจริงจังไม่ลดหย่อน ไม่มีข้อยกเว้น มีผลต่อโรงเรียน						
25. การดำเนินการตามกฎหมายแก่นักเรียนที่กระทำผิดร้ายแรงในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้สนับสนุนให้มีการค้าสารเสพติด						
26. ดำเนินการให้มีการตรวจสอบสารเสพติดในร่างกายของนักเรียนทุกคนในโรงเรียน						
27. ดำเนินการให้มีการตรวจสอบสารเสพติดของบุคลากรทุกคนหรือไม่						
28. กวดขันการตรวจหาสารเสพติดในร่างกายของนักเรียนกลุ่มที่เสี่ยงทันทีได้ผล						
29. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีส่วนช่วยเพียงใด						
30. ชุมชนมีส่วนช่วยในการปราบปรามเพียงใด						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินการสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	สำหรับผู้วิจัย
ท่านคิดว่าโรงเรียนพิจารณาดำเนินการในเรื่องนี้เพียงใด						
31. นักเรียนที่ไม่หลงผิดมีส่วนช่วยในการปราบปรามเพียงใด						
32. จัดเวรครู-อาจารย์ประจำวันและตรวจบริเวณที่คาดว่าเป็นแหล่งมั่วสุมเพื่อสารเสพติดให้ความร่วมมือเพียงใด						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนออื่น ๆ เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามโครงการโรงเรียนปลอดสารเสพติดในสถานศึกษา (โปรดระบุ)

ด้านการปราบปราม

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

การดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	สำหรับผู้วิจัย
ด้านกรบَابัศรคษา						
33. การจัดศูนย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาการคิดสารสนเทศ โดยบุคลากรที่ไม่มีคุณโทษต่อนักเรียนได้รับความร่วมมือ						
34. การเน้นการเรียนการสอนทุกรายวิชาให้มีคุณภาพช่วยลดปัญหาการดำเนินการ						
35. การแจ้งผลการตัดสินลงโทษกรณีนักเรียนกระทำผิดเกี่ยวกับสารสนเทศทุกกรณีให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบทันทีหรือไม่						
36. การตีประกาศแจ้งผลการตัดสินลงโทษผู้กระทำผิดร้ายแรงให้นักเรียนทุกคนได้ทราบช่วยลดสถิติผู้เสพหรือไม่						
37. การจัดหน่วยรับผิดชอบการส่งนักเรียนเข้ารับกรบَابัศรคษาโดยเฉพาะ						
38. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมรณรงค์ให้นักเรียนกล้าที่จะเปิดเผยแสดงความจำนงค์ด้วยความสมัครใจเองมีปริมาณเพียงใด						
39. ประสานงานกับฝ่ายพยาบาลเพื่อส่งนักเรียนเข้ารับกรบَابัศรคษามีความร่วมมือ						
40. การจัดกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเป็นสื่อกลางให้ความช่วยเหลือผู้หลงผิดและสมัครใจที่จะรับกรบَابัศรคษาได้ผลหรือไม่เพียงใด						
41. ชุมชนมีส่วนช่วยในการบَابัศรคษาอย่างไรบ้าง						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินการสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	สำหรับผู้วิจัย
ท่านคิดว่าโรงเรียนพิจารณาดำเนินการในเรื่องนี้เพียงใด						
42. หน่วยงานอื่นมีส่วนช่วยในการบำบัดรักษาอย่างไรบ้าง						
43. การจัดกิจกรรมให้ผู้ปกครอง ครู-อาจารย์ และนักเรียน ได้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันอย่างน้อยภาคเรียนละครั้ง ได้ผลเพียงใด						
44. การจัดกิจกรรมประกวดภาพสะท้อนความรู้สึกที่มีต่อครอบครัว โรงเรียน เพื่อความอบอุ่นที่ได้รับ ในโอกาสวาระต่าง ๆ ได้ผลเพียงใด						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนออื่น ๆ เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามโครงการโรงเรียนปลอดสารเสพติดในสถานศึกษา (ไปรกระบุ)

ด้านการบำบัดรักษา

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

การดำเนินการสารสนเทศคิดในโรงเรียนมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	สำหรับผู้วิจัย
ท่านคิดว่าโรงเรียนพิจารณาดำเนินการในเรื่องนี้เพียงใด						
ด้านการฟื้นฟู						
45. การปรับกระบวนการเรียนการสอนให้น่าสนใจ มีส่วนช่วยเพียงใด						
46. การจัดกิจกรรมทุกครั้ง ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมได้ผลเพียงใด						
47. การจัดกิจกรรมฟื้นฟูสภาพจิตใจให้นักเรียนผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วให้สามารถกลับเข้าสู่สังคมในสถานศึกษาเดิมได้รับการต้อนรับเพียงใด						
48. การจัดอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณสมบัติเหมาะสมไว้ให้คำปรึกษาเฉพาะกรณีผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วขอกลับเข้าเรียนต่อ ได้รับการเอาใจใส่						
49. ผู้เกี่ยวข้องทุกคนควรให้โอกาสผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษา ได้ใช้ชีวิตเพื่อศึกษาในสถานศึกษาอย่างปกติเพียงใด						
50. การจัดหน่วยกิตตามผลหลังจากที่ผู้หลงผิดและเข้ารับการบำบัดรักษาได้กลับศึกษาต่อมีกรกลับไปเสพอีกหรือไม่						
51. นักเรียนที่ไม่หลงผิดมีส่วนช่วยในการฟื้นฟูอย่างไร						
52. การมีส่วนช่วยในการฟื้นฟูของชุมชนและหน่วยงานอื่นมากน้อยเพียงใด						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนออื่น ๆ เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามโครงการโรงเรียนปลอดสารเสพติดในสถานศึกษา (โปรรตระบุ)

ด้านการฟื้นฟู

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายทศพร ธาราศักดิ์
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2498
ที่อยู่	57/3 สุขุมวิท 117 ซอยกานาวงศ์ ตำบลบางเมืองใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2514 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนเซนต์คอมินิก พ.ศ. 2518 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ช่างไฟฟ้ากำลัง (ปวช.) จากวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ พ.ศ. 2520 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ช่างไฟฟ้ากำลัง (ปวส.) จากวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน พ.ศ. 2523 ระดับปริญญาตรี จากวิทยาลัยบูรพนคร
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2520 อาจารย์ประจำสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง โรงเรียนช่างอุตสาหกรรม กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2521 บรรจุนับราชการครั้งแรกที่ โรงเรียนมัธยมด่านสำโรง จังหวัดสมุทรปราการ กรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2543-ปัจจุบัน ับราชการที่โปรแกรมวิชาไฟฟ้า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันราชภัฏสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา